

ATLETIKA

WWW.ATLETIKA.SK

ČÍSLO 1 | APRÍL 2023

SKVELÝ VOLKO

ŠTVRTÝ RAZ VO FINÁLE

(NA MEDAILU NESTAČILO ANI 6,57)

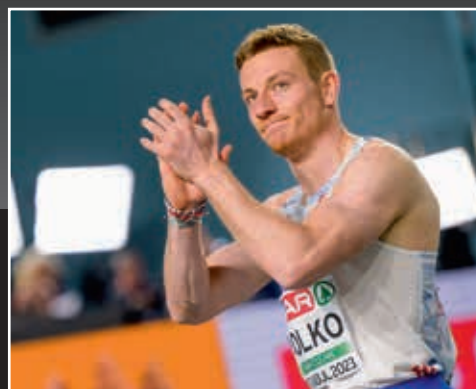
2023
ISTANBUL
EUROPEAN ATHLETICS
INDOOR
CHAMPIONSHIPS

SVETOVÉ DUDINGE!

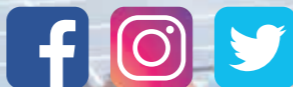

ISSN 1335-4663
4 27
9 771335 466007

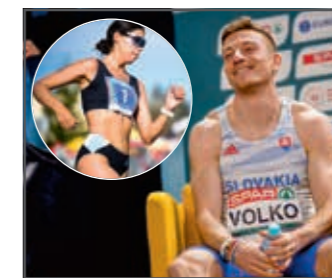
www.polanik.com

ČO NÁJDETE V ČÍSLE

- 4 HALOVÉ ME V ISTANBULE**
Vyhral súboj s virózou aj súpermi | Šéftrener Dubovský o Volko, Forster a Gajanovej
- 6 HALOVÉ ME V ISTANBULE/ROZHOVOR**
Volkovo priznanie: Sníval som o štvrtej medaile | Desať dôvodov, prečo je Volko úspešný (podľa trénerky Nade Bendovej)
- 8 HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SR 2023**
Rekord pokropený slzami radosti | Haloví majstri Slovenska, medailová bilancia, najúspešnejší jednotlivci
- 12 NÁVRATY**
HM-SR dorastu: Dávidovo rekordné repete | HM-SR v miešaných štafetách: Historický prvý titul pre STU | HM-SR staršieho ziačta: Strhujúce duely Voleka s Krchňavým | HM-SR mladšieho ziačta: Pochlapi sa Ambrozy | Juniorské HM-SR: Tri tituly Ruffíniho a Slezákovkej | HM-SR vo viacbojoch: Kadák obhájil, Krchňavý s rekordom | Miting Elán: Forster opäť s rekordom SR, Volkove víťazné šesťdesiatky | Banskobystrická latka: Mahučichovej víťazný hetrik, Beera potešil výkon roka | Dudinská 50 a M-SR v chôdzi na 35 km: V znamení rekordu – svetového i účastníckeho | Maťov stĺpček: O chodeckej neistote | M-SR v polmaratóne: Na východe kraloval západniar
- I-XII ŠTATISTICKÁ PRÍLOHA**
Slovenskí atléti na majstrovstvách Československa (I. časť) | Najúspešnejší boli chodci na 20 km a oštepárky
- 01-04 METODICKÁ PRÍLOHA**
Vybrané kapitoly športového tréningu v atletických skokoch
- 19 NÁVRATY**
EP vo vrhoch: Návrat Lomnického, Kubíneček prekvapil 5. miestom | EP klubov v kroso: Štafeta Slávie STU siedma
- 20 VČERA A DNES**
Premiéra: Prepadák a kauza Sollárová
- 22 U NÁS V KLUBE**
MŠK Žiar nad Hronom: Nový štadión znamenal nový impulz
- 24 DETSKÁ ATLETIKA**
Detská atletika pomáha najmenším plniť ich sny
- 26 TALENT**
Miroslav Krchňavý: Všestranný Banskobystričan sa učil od Bolta
- 27 AKTUALITY**
Prezidentka SR ocenila Branislava Koniara | Martin Pupiš profesorom | Belianský a Štulajterová zlatí | Dve atletické publikácie Jozefa Drenka
- 28 ROZHODCOVSKÉ OKIENKO**
Skúsenosti s organizáciou a rozhodovaním cestných a cezpoľných behov (I. časť)
- 30 PERSONÁLIE**
Oslavujú | Opustili nás

Termín redakčnej uzávierky 12. apríl 2023.

Ján Volko nesklamal a vo štvrtom finále na HME za sebou dobehol piaty. Dudince videli svetový Leónovej (vo výreze). Foto: SOŇA MALÉTEROVÁ a PAVOL UHRIN

SLOVENSKÁ
atletika

- sa dá kúpiť aj predplatiť**
Časopis SLOVENSKÁ ATLETIKA vydáva Slovenský atletický zväz v spolupráci so spoločnosťou Sport Marketing Company, s. r. o. – vychádza štyrikrát do roka.
- Najpohodľnejšie** je zabezpečiť si ho formou celoročného predplatného v hodnote 16 € – v tom prípade budete dostávať jednotlivé čísla bezprostredne po vyjdení poštou na adresu, ktorú uvediete.
- Jednotlivé čísla (à 3 €) si môžete **zakúpiť** aj osobne na sekretariáte Slovenského atletického zväzu v Bratislave na Junáckej 6 v Dome športu, 7. poschodie.
- V prípade záujmu kontaktujte sekretariát SAZ: telefón: 02/38 15 55 00 e-mail: office@atletika.sk
- Adresa na zasielanie poštových alebo e-mailových objednávok ročného predplatného: **Slovenský atletický zväz**
Dom športu
Junácka 6
832 80 Bratislava
telefón: 02/38 15 55 00
e-mail: office@atletika.sk

EDITORIÁL

ODVÁŽNE AJ V NEĽAHKÝCH ČASOCH

Atletická sezóna má za sebou prvú, zimnú časť. Jej pozitívom je rast našej členskej základne a veľký záujem mládeže o súťaže. Potešili nás viac ako dve desiatky slovenských rekordov, tri individuálne seniorské vytvorili Viktória Forster, Gabriela Gajanová a Ján Volko. Na halových ME v Istanbule sme tentoraz nezískali medailu, ale výborný Ján Volko všetkých fanúšikov potešil štvrtým finálovým umiestnením za sebou. Tento výsledok znamená, že patrí medzi legendy halových ME na 60 m.

Z ďalších výsledkov v úvode roka nám urobilo radosť piate miesto oštepára Jakuba Kubínca v Európskom pohári vrhačov. Výborne sme zvládli na Slovensku organizované halové podujatia – 22. ročník Elán mitingu a 29. ročník Banskobystrickej latky. Osemnásť ročník ČSOB BAM zasa priniesol návrat bežeckých máš po covidovej pauze. Skvele dopadol 42. ročník Dudinskej päťdesiatky, ktorý ozdobil svetový rekord Peruanky Kimberly Garciovej Leónovej. Bol to prvý svetový zápis na Slovensku po 35 rokoch – od rekordu Sergeja Bubku na Pasienkoch v roku 1988. Podujatie so zlatým štátuom však prinieslo aj solídne výkony Slovákov – Miroslava Úradníka, Dominika Černého, Michala Morvaya, Emy Hačundovej a Márie Katerinka Čzakovej, kandidátov pre účasť na MS 2023.

Radosť, že trať dlhá 35 km našim chodcom sedí, netrvá dlho. WA podľahla tlaku MOV a namiesto tridsaťpäťky bude na OH v Paríži druhou chodeckou disciplínou miešaná štafeta na 42,195 km. Chôdza definitívne prišla o vytrvalostnú disciplínu, čo je tak krátko pred olympiádou nečakané rozhodnutie. Atletika čelí komercializácii a ani rastúca popularita nie je záruka zotrvania v olympijskom programe. Trádie sú potláčané, mladí sa musia prispôbiť, zatiaľ čo pre mnohých starších to znamená koniec. Svetová atletika stráca vplyv, po okresaní počtu štartujúcich na OH opäť spravila krok dozadu a mení svoj program na hrách.

Napriek zložitej dobe (inflácia, drahé energie) a zníženému objemu financií v rozpočte má slovenská atletika smelé plány. Pripravujeme nové projekty, ďalej podporujeme elitných športovcov, chceme spustiť dorasteneckú ligu, budeme organizovať medzinárodné podujatia vrátane P-TS v Banskej Bystrici, reprezentantov čakajú ME družstiev, resp. Európske hry, mládežnícke šampionáty (ME U19, ME U23, EYOF), Svetová univerziáda a majstrovstvá sveta.

Pokračujeme vo vydávaní časopisu Slovenská atletika, ktorý mapuje dianie v našej atletike, hoci vstupné náklady rastú. Aj preto sme zvýšili cenu zo symbolického 1,50 eura na 3 eurá. Dúfame, že nám aj tak zachováte priazeň.

PETER KORČOK, prezident Slovenského atletického zväzu

Polanik the partner and supplier of the Polish Athletic Association

Polanik the official supplier of the Czech Athletic Federation

Polanik the official supplier of the Slovak Athletic Federation

Vydáva: Slovenský atletický zväz ako občasník
Registračné číslo: MK SR: 2082/99 | ISSN 1335-4663-42
Editori: Gabriel Bogdányi, e-mail: gabobog@gmail.com | Juraj Marcinát, e-mail: jurajmarcinat@gmail.com
Autorský kolektív: Ľuboš Benko | Gabriel Bogdányi | Jaroslav Dobrovodský | Miroslav Hazucha | Marián Kalabus | Ján Košťál | Eugen Laco | Juraj Marcinát | Marián Šimo (in memoriam) | Radovan Tomeček | Matej Tóth | Štefan Žilka
Grafická úprava: Peter Lajčák | Tlač: Ultra Print, s.r.o. | Webová stránka SAZ: www.atletika.sk

ČASOPIS O SLOVENSKEJ ATLETIKE

SLOVENSKÁ
atletika

37. HALOVÉ ME V ISTANBULE: VOLKO VO FINÁLE ŠESŤDESIATKY PIATY, GAJANOVÁ ZLEPŠILA SLOVENSKÝ REKORD NA 800 M, PRE FORSTER DVAKRÁT STOP V ROZBEHOCH

VYHRAL SÚBOJ S VIRÓZOU AJ SÚPERMI

Šestica z osmičky finalistov na 60 m, druhý sprava Ján Volko.

Slovenská výprava na 37. halových ME v Istanbuli bola tretia najmenšia v histórii v ére samostatnosti. V roku 1998 vo Valencii neštartoval nik a v roku 1996 v Štokholme súťažilo len duo Javadová, Čistjaková. Hoci tentoraz sa Slovensko neobjavilo medzi 21 krajinami s medailou, naše trio obstálo so čtou. V bodovaní (1. – 8. miesto) obsadilo so 4 bodmi 30. miesto.

Ján Volko sa štvrtý raz za sebou kvalifikoval do finále na 60 m a skončil v ňom piaty, Gabriele Gajanovej tesne ušlo finále na 800 m a celkovo bola deviatu. Šampionát v Ataköy aréne nevyšiel len Viktórii Forster, na hladkej i prekážkovej šesťdesiatke stroskotala už v rozbehoch.

Zmena kvalifikačného systému našej atletike neprospeľa. Podmienky štartu na HME sa extrémne sprísnilo. „Ak by platili rovnaké limity ako pred dvoma rokmi na Toruň, mali by sme v Istanbuli sedmičku atlétov,“ upozornil prezident SAZ Peter Korčok. Miestenku by získali štvorstovkári Dömötör s Haraslinom, šprintérka na 60 m Weigtová a aj ďalšia prekážkarka Škvarková.

TRI BEHY, TRI SEZÓNNE MAXIMÁ

Volko nepatrí pred šampionátom k favoritom – z účastníkov šesťdesiatky mal až 30. výkon v roku 2023 (6,66). „Aspoň necítim tlak a to mi vyhovuje. V takejto situácii som sa ocitol naposledy pred ME v Mníchove a dopadlo to veľmi dobre,“ prizvukoval zverenec dua Naďa Bendová, Róbert Kresťanov.

Situácia z minulého leta sa zopakovala: 26-ročný Bratislavčan šprintoval parádne. Čo beh, to sezónne maximum – 6,62, 6,58 a vo finále, jednom z najkvalitnejších v histórii halových ME, dokonca 6,57. Až siedmi sa dostali pod 6,60! Čas, ktorý by v minulosti takmer vždy stačil na medailu, priniesol Volkovi „len“ 5. miesto.

„Trikrát som si zlepšil maximum, čo je super,

aj keď som trochu sklamaný, že som vo finále nepredviedol ideálny beh. Som však rád aj za tento výkon,“ komentoval Volko piatu priečku bezprostredne po medailovom súboji. „Odhadujem, že v horizonte dvadsiatich rokov si žiadny šprintér nebude môcť povedať, že štyrikrát za sebou postúpil do finále šesťdesiatky na halových majstrovstvách Európy. Je to síce iba štatistika, na ktorú sa možno už zajtra zabudne, ale ten pocit hreje.“

Nechýbalo veľa a všetko sa mohlo skončiť úplne inak. Volko sa neprezieravo napil vody z vodovodu („Podcenil som tureckú realitu.“) a bola z toho náhla viróza. V noci zo štvrtka na piatok mal teplotu, bolela ho hlava. „Ládoval“ sa vitamínmi, najmä céčkom. Ešte aj v piatok podvečer ukázal teplomer 37,2 °C. Vôbec sa necítil dobre. Trénerka Naďa Bendová mala hlavu v smútku. „Keď si predstavím, čo všetko sme v príprave urobili,

SLOVÁCI V ISTANBULE

MUŽI 60 m (36 účastníkov): 5. Ján Volko 6,57 (3. v I. semifinále 6,58, 1. v II. rozbehu 6,62). **ŽENY 60 m (37 účastníčok):** 32. Viktória Forster 7,51 (7. v II. rozbehu), **800 m (28 účastníčok):** 9. Gabriela Gajanová 2:01,70 – rekord SR (6. v I. semifinále, 2. v II. rozbehu 2:03,25), **60 m prek. (30 účastníčok):** 26. Viktória Forster (5. v III. rozbehu 8,24).

a teraz toto...” povzdychla si. Rýchla vitamínová kúra však chvalobohu zabrala. Volko v sobotu ráno jasne vyhral svoj rozbeh za 6,62, o 4 stotiny si zlepšil sezónne maximum. „Vtedy zo mňa spadla nervozita, ktorá na mňa dolahla pre virózu a po domácom šampionáte aj pre boľavé prítahovače,“ priznal Volko.

V I. semifinále potom skončil tretí za Talianom Ceccarellim (6,47 – európsky výkon roka) a Britom Prescodom (6,52), stiahol ďalšie 4 stotinky (6,58), ale na priamy postup do finále to nestačilo. Poseďel si preto v „horúcom“ kresle určenom pre tých, ktorí čakajú, či sa im podarí dostať sa ďalej aspoň vďaka výkonu. „Čakanie som dosť prežíval, lebo človek to nemá vo svojich rukách, ale napokon to dopadlo dobre,“ vravel spokojne Volko, ktorý zabehol celkovo piaty najlepší semifinálový výkon. A toto postavenie potom potvrdil i vo finále. V ňom triumfoval objav sezóny Ceccarelli (6,48) pred obhajcom zlata a olympijským víťazom na 100 m z Tokia 2020 Jacobsom z Talianska (6,50), bronz získal nečakane Larsson vo švédskom rekorde 6,53 (6,529) o tisícinku pred Poliakom Kopečom (6,530). Piaty Volko už šiesty raz v kariére dosiahol výkon 6,57!

VYMAZALA 36-ROČNÝ REKORD

Prvú plnohodnotnú halovú sezónu chcela Gabriela Gajanová absolvovať už pred dvoma rokmi. Plány jej však prekázal Covid-19. V tomto roku bola našťastie zdravá ako ryбка. Behala solídne, kvalifikovala sa na európsky šampionát a v Istanbuli sa zapísala do slovenskej atletickej histórie.

Tokijskej olympioničke sa vlni nepodarilo dostať na MS ani ME. „Psychicky to bolo veľmi náročné. Prežívala som ťažké obdobie. Obetovala som

ŠÉFTRÉNER DUBOVSKÝ...

... **O VOLKOVI:** „Výsledok hovorí za všetko. Bola to opäť Jankova šprintérska paráda. Dokázal, že o desatinu slabší čas, ako mali na konte najlepší v tabuľkách pred šampionátom, nič neznamená. Dôležité je správne vyladenie formy.“

... **O FORSTER:** „Možno ju mierne dobehla miera zodpovednosti, pretože jej posledné výsledky ju mohli katapultovať na 60 m prekážok veľmi vysoko. Nemyslím si, že jej vystúpenie bol „výbuch“. Je ešte mladá, všetko má pred sebou.“

... **O GAJANOVEJ:** „Len zhodou nepriaznivých okolností sa nekvalifikovala do finále. Bola špičkovito pripravená aj mentálne výborne nastavená. Gabikino vystúpenie v Istanbuli je dobrá predzvesť pred letnou sezónou a MS v Budapešti.“

atletike veľa: sústredenia v zahraničí, cestovanie za trénerom Louisom Heyerom do Švajčiarska, iný spôsob prípravy. Veľmi ma mrzelo, že som sa nekvalifikovala na MS ani ME. Možno však práve to ma ešte viac motivovalo,“ poznamenala martin-ská osemstovkárka.

Pred HME v Istanbuli sa na seniorských vrcholoch nikdy nedostala z úvodného kola ďalej. Teraz jej to konečne vyšlo! V II. rozbehu na 800 m skončila po takticky zrelom výkone 2. za 2:03,25 (celkovo 6. najlepší čas) a priamo sa kvalifikovala medzi 12 najlepších.

Chýbalo máličko a v Istanbuli sa mohla tešiť z ďalšieho postupu. Hoci v I. semifinále časom 2:01,70 o 15 stotín zlepšila slovenský rekord Gabriely Sedláckovej z marca 1987 na halových MS

v Indianapolise, finále jej tesne ušlo – o 21 stotín. Stačilo skončiť piata a nie šiesta... V konečnom semifinálovom úctovaní klasifikovali Gajanovú ako deviatu – prvú nepostupujúcu.

Bronzová medailistka z ME 2016 do 18 rokov a MEJ 2017 bežala až takmer do zvonenia pred posledným 200-metrovým kolom na šiestej pozícii. Potom zrýchliła, vytiahla sa na štvrtú priečku, lenže v záverečnej stovke jej došli sily a súperky sa cez ňu dostali. Napriek tomu si osobák 2:02,31 min z 12. februára tohto roka v Metz posunula o 61 stotín.

„Som sklamaná, tento pocit vo mne prevláda, lebo som túžila dostať sa do finále,“ priznala Gabika v mixzóne. „Chcela som od seba viac. Zo slovenského rekordu mám samozrejme radosť, ale mohlo to dopadnúť lepšie. Taktiku som dodržala na päťdesiat percent. V závere som mala byť oveľa agresívnejšia. Celkovo mám zmiešané pocity. Teším sa, že som na šampionáte mohla štartovať, bol môj prvý seniorský halový, ale chcela som viac. Ešte si to všetko musím nechať prejsť hlavou.“

O dva dni na tlačovej konferencii v Bratislave po návrate zo šampionátu sa už na svoje istanbulske účinkovanie dívala trochu inak: „Možno mi to ešte stále celkom nedochádza, ale začínam si uvedomovať, akú hodnotu má môj slovenský rekord. Áno, byť finalistka ME by bolo krásne, ale aj tak som dosiahla najhodnotnejší výsledok v kariére. Môžem byť hrdá na to, ako som zabojovala.“

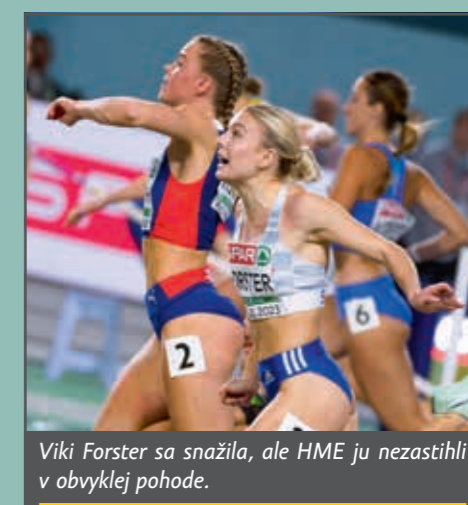
Deviata priečka v Istanbuli je pre Gajanovú povzbudenie do ďalšej prípravy a s trénerom Heyerom už môžu spriadať plány na vymazanie Sedláckovej ďalšieho rekordu 1:58,37 pod holým nebom, tiež z roku 1987. „Budem rada, keď najskôr prekonám hranicu dvoch minút, a potom sa môžem pokúšať o rekord. Nikdy som takto rýchlo nebežala a asi to nebude zadarmo. Z celej halovej

sezóny mám veľmi dobrý pocit. Ak mi vydrží zdravie, dúfam, že budem pripravená na ďalší rekordný výkon.“

VIKTÓRIINE SLZY SMÚTKU

Kým po halových M-SR plakala od radosti, v Istanbuli sa jej po lícach kotúľali slzy smútku. Čo debutantke na HME Viktórii Forster vyšlo vlni na HMS aj ME, tentoraz sa jej nepodarilo. Po vypadnutí na hladkej šesťdesiatke – v tejto disciplíne sa od nej nič prevratné neočakávalo – dúfala, že sa na prekážkach opäť prebojuje do semifinále. Výkon 7,51 na 60 m, o 17 stotín slabší ako jej sezónne maximum, však nabádal k opatrnosti. Žiaľ, vlnajší belehradský ani mnichovský scenár sa nezopakoval. Viki totiž po hladkej šesťdesiatke stroskotala v rozbehoch aj na prekážkovej. V III. finišovala 5. za 8,24 sekundy, čo v tej chvíli už na postup do semifinále nestačilo. Z každého do štyroch rozbehov totiž postupovali priamo prvé tri plus ďalšie štyri s najlepšimi časmi.

„Ani neviem, čo povedať. Veľmi ma to mrzí.

Viki Forster sa snažila, ale HME ju nezastihli v obvyklej pohode.

Raz ste hore, raz dolu. K spokojnosti mám veľmi ďaleko. Preteky vždy dosť prežívam, či už v dobrom alebo zlom. Samozrejme, som radšej, keď sa mi darí. Keď príde úspech, nesmierne sa z neho teším, no keď mi to nejde, tiež to veľmi prežívam a smútim. Patrí to k športu. Čakala som, že si po piatkovej šesťdesiatke napravím chuť. Cítila som sa dobre, ale dopadlo to zle,“ smútila uplakaná Viktória. Trénerka Katarína Adlerová na margo účinkovania svojej zverenky v Istanbuli dodala: „Viktória nebola vo svojej koži, chýbala jej šprintérska iskra.“

Trénerka to vystihla: Viktórii naozaj chýbala iskra, s akou sa predstavila na slovenskom šampionáte, kde posunula rekord SR na 8,03. Prehry však patria k životu – aj atletickému. Forster sa s istanbulským neúspechom musí vyrovnáť a už v lete na ME do 23 rokov v Espoo môže fanúšikom ukázať ďalšiu veľkú dávku emócií – ale pozitívnych.

Gabrika Gajanová v semifinále na 800 m ešte na postupovej pozícii.

Trio najlepších v I. semifinále: Talian Ceccarelli, Brit Prescod a Volko.

VOLKOV PRIZNANIE: SNÍVAL SOM O ŠTVRTEJ MEDAILE

Najskôr jeden fakt, ktorý sa ešte nikde neobjavil: iba dvaja šprintéri sa v novom miléniu dostali štyrikrát za sebou do finále šesťdesiatky na halových ME. Brit Jason Gardener v rokoch 2000, 2002, 2005 a 2007 dokonca vždy zvíťazil a Slovák Ján Volko, ktorý štyri finálové účasti (2017 - 2023) premenil na tri medaily. Hoci v Istanbule ostal bez cenného kovu, 5. miesto a čas 6,57, druhý najlepší v jeho kariére, sú dôkaz, že Volko patrí k najvýraznejším európskym šprintérskym osobnostiam prelomu druhej a tretej dekády 21. storočia. Apropos: jeho finálových 6,57 by na všetkých halových ME s výnimkou rokov 1994, 2000 a 2013 vždy stačilo na medailu...

» Dopadla halová sezóna 2023 podľa vašich očakávaní a predstav vášho realizačného tímu?

„Ak ide o ciele, tak áno. Sny boli možno trochu iné, ale tie sa málokedy približujú realite. Dostal som sa štvrtý raz do finále na majstrovstvách Európy, teším sa z piatej priečky a aj z toho, že moje výkony postupne rástli a znova sa nám podarilo formu vygradovať práve na vrcholnom podujatí.“

» Prezradíte, aký bol sen, ktorý ostal iba snom a nepremenil sa na skutočnosť?

„Získať štvrtú medailu na halových ME. Nemal som k nej ďaleko. Nevyšlo to, no mám aspoň ďalšiu motiváciu na rok 2025, hoci ktovie, čo bude o dva roky. Motivuje ma aj fakt, že som dosiahol časy ako v najlepšom období, a nadviazal som na kvalitné výkony z minulého leta.“

» Na halové ME do Istanbulu ste išli ako 30. najlepší z prihlásených „len“ s časom 6,66. Nevráta vo vás červík pochybností, že to nemusí dopadnúť dobre?

„Veril som, že to vyjde. S celým tímom sme pre to urobili maximum. Výkony v príprave naznačovali, že som na tom dobre a forma mi stúpa. Preto som sa o svoj výkon neobával, hoci aj priamo na

Chvilke napätia: Volko v „horúcom“ kresle čaká na ortiel, či postúpi do finále s časom.

šampionáte vždy prichádzajú isté pochybnosti, či sa forma z tréningov prejaví na pretekoch. Našťastie, v Istanbule som predviedol svoje najlepšie výkony v sezóne – v rozbehu, semifinále i vo finále. V podobnej situácii som bol aj pred halovými ME 2021 v Toruni. Vtedy tiež nič nenasvedčovalo tomu, že som v nejakej úžasnej forme. Naučil som sa však, že výkonom pred vrcholom netreba prikladať až takú dôležitosť, kľúčový je výkon priamo na podujatí.“

» Na nálade vám nepridalo ani to, že ste mali deň pred rozbehmi zvýšenú teplotu a žalúdočné problémy. Čo sa vám v tých chvíľach prehánalo hlavou?

„Reálne som sa obával, či budem schopný podať maximálny výkon. Nastúpiť by som nastúpil aj s 38-stupňovou horúčkou. Nejakoby som sa nadopoval vitamínmi, aby som odbehol aspoň rozbeh. Ráno pred pretekmi som sa však zobudil bez toho, aby som cítil slabosť či únavu. Stalo sa, čo sa asi malo stať. Zvládli sme aj túto náročnú situáciu, o to je moja radosť väčšia.“

» V Istanbule ste napokon predviedli tri skvelé behy, trikrát ste si posunuli sezónne

maximum, štvrtý raz za sebou ste postúpili do finále, v ňom ste dosiahli druhý najlepší čas v kariére 6,57. Prekvapilo vás, ako sa vám vzhľadom na predchádzajúce okolnosti v sobotu 4. marca darilo?

„Nečakal som, že hneď v rozbehu – aj napriek drobnej chybe – dosiahnem čas 6,62. V semifinále a finále sa moje výkony zlepšovali, čo je už celkom bežný jav, keďže v druhom a treťom behu sa mi šprintuje vždy o niečo lepšie. Pred finále som však cítil veľkú únavu. S pomocou celého tímu som sa zmobilizoval a dopadlo to výborne.“

» Vyhovuje vám program halových šampionátov, keď sú všetky tri kolá šesťdesiatky v jeden deň?

„Áno, celkom mi sedí. Šesťdesiatka nie je taká dlhá, aby sa to nedalo zvládnuť. Možno mám výhodu v tom, že dokážem zabehnúť aj kvalitnú dvojstovku, takže moje energetické krytie je o niečo lepšie ako u mnohých súperov. Netvrdím, že len vďaka tomu mám dosť síl ešte aj vo finále, ale takáto skúsenosť ma sprevádza celou kariérou.“

» Bezprostredne po finále ste povedali, že istanbulské 5. miesto je na úrovni zlata z Glasgowu 2019 alebo minimálne medailí z iných halových šampionátov. Môžete to rozmeniť na drobné?

„Nechcem dehonestovať glasgowské zlato, to rozhodne nie, ale môj výkon v Istanbule bol objektívne kvalitnejší a aj konkurencia silnejšia. Hneval ma, že sa mi nepodarilo zabehnúť si osobný rekord, stiahnuť aspoň stotinku z môjho

DESAŤ DÔVODOV, PREČO JE VOLKO ÚSPEŠNÝ (podľa trénerky Nade Bendovej)

1. Osem rokov tvrdo drie, atletike venuje množstvo času, sú to tisíce nabehaných kilometrov, tony opakovaní v posilňovni, skúsenosti a schopnosti, takisto pokora a rešpekt, pretože sláva je ako poľná tráva.
2. Nevzdali sme sa – napriek všetkému a všetkým sme vždy našli riešenie a spôsob, ako sa to dá.
3. Jankove morálne vlastnosti, zodpovednosť, vôľa, viera a mentálna sila podriadiť život športovému cieľu.
4. Výborné rodinné zázemie, podpora rodičov, láska a výchova.
5. Tréneri Robino, Tomáš, Maťo, Peťo, Andy a ich schopnosť spolupracovať, urobiť a obetovať všetko pre spoločný úspech.
6. Špičkoví lekári a fyzioterapeuti: Karolína, Jirka, Vladko, Honzík, Veronika, Luky, Adrianka, Milan a ich tímy.
7. Flow – Dag a Patrik, pretože hlava musí nechať telo robiť to, na čo má trénované.
8. Kvalitný manažment, logistika, taktika, renking, zmluvy a financie – to je Alfons Juck.
9. Využitie diagnostiky, najnovších vedeckých poznatkov a schopnosť nájsť slabé miesta – to všetko vďaka Romanovi Švantnerovi, Davidovi Brunnovi a ich tímu.
10. Podpora inštitúcií, sponzorov a partnerov – ŠCP, SAZ, Naša atletika, SPP, Dôvera, Puma, Tipos, Geberit, Vjem, Powerplay Studio, Honda, Neovizia, MySasy, DSI, Veinoplus.

Ján Volko v istanbulskej Ataköy aréne s trénerkou Nadou Bendovou, jej manželom Andrejom a fyzioterapeutkou Veronikou Vnenčákovou (v strede).

maxima 6,55. Cítil som, že na to mám. Verím, že to v budúcnosti ešte príde.“

» S odstupom času: nemrzí vás, že ste ostali bez medaily? Najmä vo svetle faktu, že váš čas z finále 6,57 by na všetkých HME s výnimkou rokov 1994, 2000 a 2013 vždy stačil na medailu?

„Trošku áno, ale na medailu mi chýbali štyri stotiny, čo je na šesťdesiatke pomerne veľa. Viac by ma mrzelo, keby som skončil štvrtý ako Poliak Kopecký, tisícinu od medaily. V princípe však už pre mňa umiestenie nehrá takú rolu, dôležitejšie je potvrdenie výkonnosti. Tento rok aj kvalitný čas 6,57 stačil iba na piate miesto, čo je signál, že európsky šprint sa posúva dopredu.“

» Čo bol pre vás najväčší prínos v halovej sezóne 2023? Čo nové ste si z nej vzali?

„Zdravotné komplikácie pred šampionátom nám ukázali, že si musím dávať pozor na každý detail. V šprinte sa totiž do činnosti zapájajú aj svaly, o ktorých sme nepredpokladali, že by s nimi mohli byť problémy. Smerom k letu sa z toho musím poučiť. Nepochybujem, že moji tréneri tohtoročnú halu dôkladne vyhodnotia, aby sme vedeli, ako pracovať v príprave na leto. Sezóna bude dlhá, ale verím, že aj v príprave na ňu zvládneme všetko optimálne nastaviť.“

» Kedy v halovej sezóne ste sa cítili najmiernejšie?

„Bezprostredne po mítingu v Paríži, kde som vypadol už v rozbehu, som mal pocit, že sa neuberáme správnou cestou. Pravdepodobne išlo vtedy o dôsledok únavy. Ak sa také niečo zopakuje, budem to vnímať inak. Ako som už spomenul, nie je

dôležité podávať špičkové výkony na začiatku sezóny, ale na jej vrchole.“

» Zatiaľ ste takmer vždy dokázali načasovať formu tak, aby vygradovala práve na vrchole roka. V čom tkvie tajomstvo tohto majstrovstva?

„Ťažko poukázať na jednu konkrétnu vec, ide skôr o komplexné úsilie ľudí z môjho tímu, ktorí vedia prípravu nastaviť tak, aby sme to vždy zvládli. Presné načasovanie formy je však v prvom rade výsledok práce trénerov. U niekoho iného by to možno nefungovalo, tento systém je akoby ušitý na mňa. Základ sú dobrý tréningový plán, mentálne nastavenie a zdravie.“

» Ani v zime 2023 ste neostali bez slovenského rekordu, v Ostrave ste dvojstovku zvládli za 20,97. Znamená to, že Ján Volko má stále rezervy?

„Myslím si, že najmä v halovej dvojstovke, ktorá sa mi nebehá dobre, by som mohol čosi z rekordu stiahnuť. Nie som halový typ, ktorý si dokáže excelentne poradiť so zákrutami. V tomto roku sa mi to podarilo, čo je dobré znamenie pred letom. Odhadujem, že kvalitných 200 m môžem stále zabehnúť aj vonku, ale netrúfam si predpovedať, aké časy z toho nakoniec budú. Ešte som nepovedal posledné slovo.“

VOLKO NA HALOVÝCH ME (2015 - 2023)

2015 Praha: 30. celkovo (6. vo IV. R – 6,86)

2017 Belehrad: 2. – 6,58 (2. vo II. R – 6,68, 2. vo II. SF – 6,62)

2019 Glasgow: 1. – 6,60 (1. vo IV. R – 6,69, 1. vo II. SF – 6,61)

2021 Toruň: 3. – 6,61 (1. vo VIII. R – 6,63, 1. vo III. SF – 6,57)

2023 Istanbul: 5. – 6,57 (1. vo II. R – 6,62, 3. vo I. SF – 6,58)

VOLKOVE FINÁLOVÉ CESTY (2017 - 2023)

2017 (striebr): 19,88 (6,68 R + 6,62 SF + 6,58 F)

2019 (zlato): 19,90 (6,69 R + 6,61 SF + 6,60 F)

2021 (bronz): 19,81 (6,63 R + 6,57 SF + 6,61 F)

2023 (5. miesto): 19,77 (6,62 R + 6,58 SF + 6,57 F)

VOLKOVE ŠESTĎESIATKY V HALE 2023

6,70 Bratislava (Elán míting – I. séria) 29. 1.

6,69 Bratislava (Elán míting – II. séria) 29. 1.

6,71 Ostrava (Czech Indoor Gala – NP) 2. 2.

6,72 Paríž (Meeting de Paris – R) 11. 2.

6,69 Liévin (Meeting Hauts-de-France – R) 15. 2.

6,66 Liévin (Meeting Hauts-de-France – F) 15. 2.

6,84 Bratislava (HM-SR – R) 18. 2.

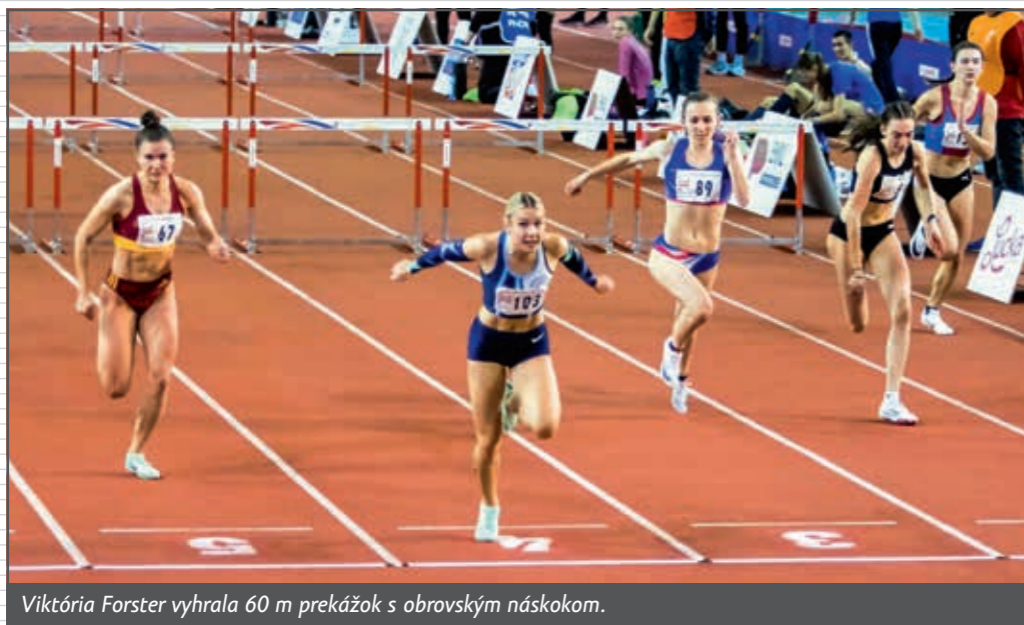
6,69 Bratislava (HM-SR – F) 18. 2.

6,62 Istanbul (HME – R) 4. 3.

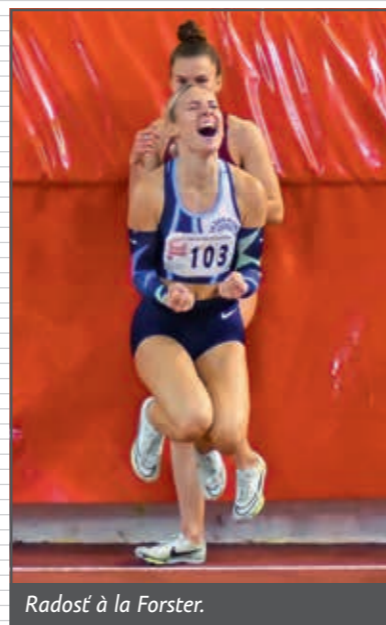
6,58 Istanbul (HME – SF) 4. 3.

6,57 Istanbul (HME – F) 4. 3.

57. HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SR: FORSTER VYMAZALA BOBKOVEJ SLOVENSKÝ REKORD NA 60 M PREKÁŽOK, VOLKOV SIEDMY TITUL NA 60 M, PREKVAPIL ŠTVORSTOVKÁR HARASLÍN

Viktória Forster vyhrala 60 m prekážok s obrovským náskokom.

Radosť à la Forster.

Na 60 m žien Viktória Forster v tesnom súboji obhájila titul vo svojom sezónnom maxime 7,34. Zvíťazila o dve stotinky pred 3-násobnou šampiónkou (2019 – 2021) Monikou Weigertovou (7,36) márne bojujúcou o prísny limit na halové ME. „Vedela som, že s Monikou sa dobre potiahneme, ale pravdu povediac, očakávala som od seba trochu viac. Ani 7,34 však nie je zlý čas,“ hodnotila Viktória Forster. „Cieľ obhájiť titul som splnila, ibaže bez čerešničky na torte v podobe lepšieho času.“

Na dvojstovke triumfovali favoriti Matej Baluch (21,68) a Alexandra Bezeková (24,12), vybojovali si na tejto trati tretí (2019, 2021, 2023), resp. piaty (2014, 2015, 2017, 2018, 2023) halový titul. Bezeková, ktorá v „návratovej“ sezóne po sérii zranení prekvapila 24. januára v Ostrave solídny časom 23,75, sa v lete chce koncentrovať na 400 m. „Či budem mať vôbec šancu, to ukáže až príprava a môj zdravotný stav. Dôležité je rýchlostne sa posunúť a dostať sa na výkony z obdobia pred mojimi zraneniami.“

Štvorstovku pri neúčasti chorého Patrika Dömötöra (v sezóne sa zlepšil na 47,31) vyhral v dueli s majstrom SR 2021 Miroslavom Marčekom nečakane minuloročný junior Roman Haraslín v rekorde HM-SR a absolútnom osobáku 47,40 (doteraz 47,86 vlani vonku). Národný rekord do 23 rokov mu ušiel len o 7 stotín. „Na Mira som si veril,“ priznal Haraslín. „Bežalo sa mi veľmi dobre,

Rekordná štafeta Slávie STU na 4x200 m do 23 rokov (zľava): Nemeč, Beladič, tréner Korba, Ďurdina, Igaz.

REKORD POKROPENÝ SLZAMI RADOSTI

Hoci 57. halové majstrovstvá Slovenska boli posledná šanca prehovoriť do nominácie na marcové ME v Istanbul, už pred šampionátom bolo viac-menej isté, že do Turecka poletí trojica Forster, Gajanová, Volko. Všetci vďaka rebríkovému postaveniu. Malinkú, skôr iba teoretickú šancu, mala ešte šprintérka na 60 m Monika Weigertová, ale iba v prípade splnenia extrémne prísneho limitu 7,24. Záraz v podobe limitu (z 24 individuálnych disciplín boli v 15 tvrdšie ako rekord SR!) sa však v bratislavskom Eláne neudial.

Vrchol majstrovstiev Slovenska bol národný rekord Viktórie Forster na 60 m prekážok, časom 8,03 o stotinku zlepšila 15-ročné maximum Miriam Bobkovej z nemeckého Karlsruhe z 10. februára 2008. A splnila aj limit 8,04 na HME, čím len potvrdila oprávnenosť svojho renkingového postavenia zaručujúceho istanbulsú miestenku. Dvojdňový šampionát priniesol aj dva rekordy SR do 23 rokov (okrem času Forster na 60 m prek. sa oň postarali muži Slávie STU na 4x200 m 1:30,43), juniorský rekord Rebeccky Slezákovskej na 60 m prek. (8,53), dva rekordy halových M-SR (Forster 8,03 na 60 m prek., Roman Haraslín 47,40 na 400 m) a 12 slovenských výkonov roka. V medailovej bilancii klubov zvíťazila Naša atletika Bratislava so 6 zlatými, 1 striebornou a 4 bronzovými medailami pred Sláviou STU Bratislava (4 – 10 – 3) a banskobystrickou Duklou (4 – 5 – 3). Najúspešnejším jednotlivcom sa stal Roman Haraslín, ktorý vyhral beh na 400 m a získal štafetové tituly s Našou atletikou na 4x200 aj 4x400 m. Cenný kov si odnieslo 21 klubov, zlato 12.

SPRINTY

SIEDMY RAZ VOLKO, HARASLÍN 47,40

Halový exmajster Európy na 60 m Ján Volko získal poľahky siedmy titul za sebou časom 6,69 (2017: 6,67, 2018: 6,65, 2019: 6,62, 2020: 6,71, 2021: 6,61, 2022: 6,68). Dosiahol svoj v tom čase druhý najlepší výkon v sezóne, lepší bol len tri dni pred HM-SR v Liévine (6,66). „Mal som predstavu, že by som

mohol bežať trochu rýchlejšie. Zrejme by sa to aj bolo podarilo, keby neprišli problémy s prítahovačmi svalu a s nimi spojená nervozita. Na to, ako som sa cítil, je čas 6,69 celkom solídny. Pocitovo to však bol beh akoby so zatiahnutou ručnou brzdou, v hlave som mal stále obavu, aby sa niečo nestalo,“ vravel Ján Volko, ktorý hneď po finále zamieril preventívne na kontrolné vyšetrenie a o niekoľko dní aj do Prahy k svojej lekárke Karolíne Velebovej. Našťastie nešlo o vážny problém... Striebro získal v osobnom rekorde 6,80 prekážkarský špecialista na 400 m Matej Baluch, bronz patril v silnej konkurencii juniorovi Filipovi Federičovi (6,87), ktorý na tisíciný sekundý zdolal Tomáša Košíka. Vo finále odštartovali šprintéri až na tretí pokus, po druhom musel odísť predčasne z plochy Šimon Bujna, ktorý o štyri tisícinky „ulial“ štart („Stalo sa mi to prvý raz v živote.“)

Volko si došprintoval po svoj siedmy titul na 60 m.

Nádejná žrdkárka Anna Šimková.

nijako som sa netrápil, všetko mi super vyšlo.“ Súťaž žien suverénne vyhrala osemstovkárka Gabriela Gajanová. V rozbehu (55,53) aj vo finále (55,32) si zlepšila osobné maximum pod strechou.

PREKÁŽKY

JEDEN BEH A HRBA REKORDOV FORSTER A SLEZÁKOVEJ

„Sú to znova slzy šťastia ako vlani. A či som prekvapená? Ani veľmi nie. Vedela som, že mám na takýto čas, ale potrebovala som sa do toho trafiť,“ vravela usmiata a zároveň slzami radosti takisto ako pred rokom zaliata Viktória Forster po finálovom behu na 60 m prekážok ozdobenom slovenským rekordom 8,03 a jasným víťazstvom nad Stanislavou Škvarkovou (8,28).

Dvadsaťročná zverenka Kataríny Adlerovej splnila aj ostrý limit 8,04 na halové ME v Istanbul, hoci účasť mala istú aj na základe postavenia v renkingu. Viki siedmy raz v kariére tvorila aj rekord SR do 23 rokov (v roku 2023 8,11, 8,10 a 8,03, v roku 2022 8,31, 8,25, 8,22, 8,16), zlepšila rekord halových M-SR a len o stotinku zaostala za rekordom haly Elán, ktorý od 29. januára 2006 patrí Írke Derval O'Rourkeovej (8,02).

Forster naznačila dobrú formu už víťazstvom v I. rozbehu za 8,18 (jej

7. najlepší výkon v kariére) a vo finále potom štvornásobnej šampiónke a semifinalistke HME 2021 Stanislave Škvarkovej nedala šancu.

„Už sobotný výkon na hladkej šesťdesiatke signalizoval, že by som formu mohla pretaviť do dobrého výkonu aj na prekážkach. Veľmi sa teším, že to padlo práve dnes vo finále,“ nadchýnala sa Forster. „Nohy ma boleli podobne ako minulý rok po šesťdesiatke, takže podľa toho pocitu som tušila, že by to mohlo znova dopadnúť dobre. Navyše tréningová parťáčka Danka Ledecká ma skvele namasírovala. Aj ona má preto na rekorde podiel. Motivovala ma tiež trénerka, sľúbila mi, že keď zabehnem slovenský rekord, vezme ma do McDonald's...“

Za Škvarkovú si bronz vybojovala Monika Baňovičová (8,45) a štvrtá v poradí Rebecca Slezáková výkonom 8,53 o 4 stotiny zlepšila slovenský juniorský rekord Lucie Mokrášovej zo 17. 2. 2013 v Bratislave.

V mužskom behu na 60 m prekážok víťaz predošlých troch šampionátov Matej Baluch neštartoval. Pozíciu hlavného favorita potvrdil účastník MSJ 2022 v Cali Lukáš Ševčík a svoj premiérový seniorský titul získal časom 8,12. Mladý Trenčan vyhral s náskokom 75 stotín!

BEHY

VÍTAZNÉ ŽENSKÉ SÓLA, DRAMATICKÉ DUELY MUŽOV

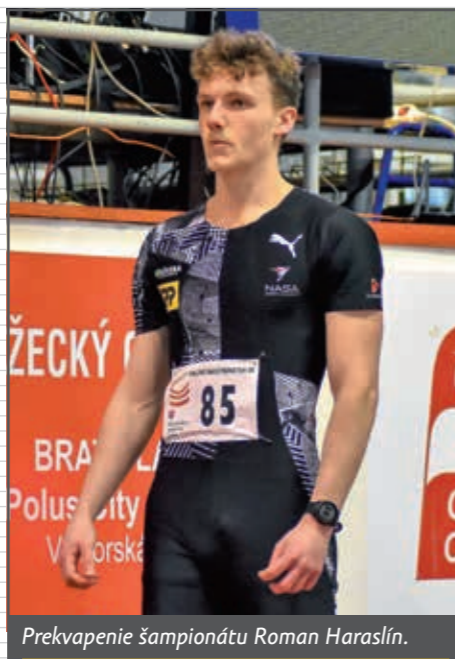
Osemstovky vyhrali favoriti – u žien Sophia Zápotočná (2:11,75) s vyše 5-sekundovým náskokom a len o 41 stotín zaostala za svojim sezónnym maximom. V Česku trénujúca Dubničanka pri neúčasti Gabriely Gajanovej potvrdila pozíciu hlavnej adeptky na zlato.

Z mužov bol v súboji trojice zo Slávie STU Bratislava najlepší Filip Semančák za 1:55,47 min pred Martinom Zatkom a šampiónom z roku 2020 Matúšom Babulíkom. Líder tohtoročných tabuliek a majster z roku 2019 Alexander Jablakov, ktorý už tradične začal veľmi rýchlo a súperom hneď po štarte ušiel, ostal bez medaily.

Ženská a mužská tisícpäťstovka mali úplne odlišný priebeh. Kým Karin Suranová predviedla sólo za získaním prvého titulu (4:34,91), Adam Janiček v pomalých a taktických pretekoch zdolal lídra tabuliek Denisa Fridmanského až vďaka zrýchleniu v záverečných metroch (4:16,69). Na štarte chýbali viacerí favoriti vrátane víťaza z predošlých troch šampionátov Petra Kováča. Suranová triumfovala s vyše 10-sekundovým náskokom pred štípliarkou Luciou

Finíš v behu mužov na 3000 m (zľava): Ďurica, Lenčoš, M. Kováč.

Prekvapenie šampionátu Roman Haraslin.

Adrián Baran

Keszeghovou a po osobných maximách na 3000 m (9:45,50) a 5000 m (17:33,06) si Dubničanka aj v tretej disciplíne zlepšila v sezóne halový osobák. „Chcela som sa dostať pod 4:30, lenže bežiac osamote som nemala motiváciu ísť rýchlejšie. Preteky som zvládla bez krízy, na konci som ešte dokázala zrýchliť,“ hodnotila Suranová.

Tritisícica mužov bola boj do posledných metrov, z ktorého vzišiel víťazne Peter Ďurica (8:32,25) a po roku 2021 opäť slávil triumf. Česť Kováčovcov zachraňoval Michal striebrom (8:32,67), brat 2-násobného majstra a lídra tabuliek 2023 na 3000 m Petra, a bronz zavesili na krk doposiaľ na šampionátoch „večne“ štvrtému Marekovi Lenčošovi, ktorý si takmer o 10 sekúnd zlepšil osobák na 8:33,29. „Bežalo sa na finiš, čo mne vyhovovalo asi viac ako ostatným, ktorí sú skôr vytrvalci. Ja som pôvodne tisícpäťstovkár, takže som predsa len rýchlejší. Som rád, že všetky tri medaily zostali v našej tréningovej skupine,“ tešil sa zverec Štefana Mereša Ďurica.

Na 3000 m žien predviedla parádne sólo Žofia Naňová (9:37,34) a s vyše polminutovým náskokom si na tejto trati vybojovala prvé zlato. Predtým sa jej najcennejší kov zaligotal na hrudi po triumfoch na 800 m v rokoch 2018, 2019 a 2021. „Chcela som bežať azda aj pod 9:30 či rýchlejšie, ale bez adekvátnej konkurencie je to ťažké,“ priznala Naňová. „V lete bude zrejme moja hlavná disciplína päťka, ale rada by som bežala aj rýchlych 1500 m.“

SKOKY

LEHENOVEJ ZLATÉ DOUBLE, BEER MÁ SIEDME ZLATO

Výšku žien vyhrala najmladšia v štartovom poli, v tom čase ešte 17-ročná Terézia Vaneková, ktorá šesť výšok od svojho základu 150 až po víťazných 173 cm (os. rekord) prekonala na prvý pokus a neuspela až na 175 cm. Striebro patrilo 32-ročnej Miroslave Michlíkovej so 169 cm, pričom už v roku 2009 brala táto výškarka bronz! Obhajkyňa titulu Veronika Kuricová skončila tretia (165 cm).

U mužov si v súboji generácií siedme halové zlato vybojoval 33-ročný Lukáš Beer vďaka tomu, že 210 cm prekonala na prvý pokus a jeho najväčší súper, majster SR 2020 Tomáš Zeman, až na tretí. Beer triumfoval na šampionáte v hale v rokoch 2011, 2015, 2017, 2019, 2021, 2022, 2023 a jeho bilancia je 7 - 2 - 2. Osemnásťročnému juniorovi Robertovi Ruffínimu ml. stačilo na bronz 205 cm, keď už v januári splnil úspešným skokom ponad 210 cm na pretekoch vo Viedni limit na juniorské ME 2023 v Jeruzaleme.

V diaľke musel hlavný favorit, odchovanec trnavskej atletiky v drese Dukly Matúš Blšták, tuho bojovať o svoj premiérový titul s Košičanom Rastislavom

Jelínom, ktorý vo 4. pokuse skočil 693 cm. Dubovského zverec však vzápätí odpovedal skokom 697 cm a aj to mu stačilo na zlato... Víťaz predošlých dvoch majstrovstiev SR v hale Adam Hriň, ktorý bol pred HM-SR výkonom 725 cm i líder tabuliek, pre ochorenie neštartoval. Absentoval aj nádejní junior Michal Bačík.

Takisto ženská diaľka mala novú majsterku SR. Líderka tabuliek Monika Lehenová sa postupne zlepšovala zo 609 na 618 a 623 cm v tretej sérii a tento absolútny osobný rekord jej stačil na hladké víťazstvo. Len 2 cm jej chýbali k limitu na letné ME do 23 rokov vo fínskom Espoo. Monika Lehenová: „Prvý titul v diaľke je jedna vec, ale škoda tých dvoch centimetrov, ktoré ma delili od limitu. Najdôležitejšie bolo, že v prvom pokuse som zaletela dosť ďaleko, aj keď technicky nebol celkom vydarený. To ma nakoplo a potom sa mi už pred výborným publikom skáľalo super.“

Rovnako víťaz mužskej žrdky, 17-ročný Alan Černý, sa zaradil medzi premiérových majstrov SR - stačilo mu 460 cm. Spolu favorit na zlato Adam Antalec nezvládol svoj základ 420 cm. Mužská žrdka patrí, žiaľ, dlhodobo medzi slabiny slovenskej atletiky. V súťaži žien triumfovala bronzová medailistka z vlaňajšieho EYOF v Banskej Bystrici Anna Šimková výkonom 350 cm a vybojovala si prvý seniorský titul v hale.

Trojskok vyhrali lídri tabuliek, no stačili im slabšie výkony. U mužov bol najlepší vicemajster z rokov 2020 a 2022 Košičan Denis Hlaváč (14,37), v súťaži žien si druhý titul (po diaľke) zabezpečila Trnavčanka Monika Lehenová posledným pokusom 12,56 m, keď dovtedy viedla víťazka z predošlých dvoch rokov Zuzana Ďurkechová s 12,48 m. Trio mužských medailistov (Hlaváč, Megela, Blšták) sa vtesnalo do 10 centimetrov.

VRHY

BARAN ZDOLAL ŠULU, DVE ŽENY ZA 14 M

Vranovský guliar Adrián Baran okorenil svoje piate zlato (2018, 2019, 2020, 2022, 2023) vyrovnaním svojho absolútneho osobného rekordu 17,98 m v šiestej sérii. Už v tretej (17,84) a štvrté (17,91) si zlepšil halové maximum. Bola to jeho odpoveď na absolútny osobák vlani úspešného juniora Karla Šulu ml., ktorý v piatom pokuse vrhol 17,52 m a len o 28 cm zaostal za limitom na ME do 23 rokov vo fínskom Espoo.

„Som veľmi spokojný, predviedol som vyrovnanú sériu. Technické nedostatky by sa určite našli, k dokonalosti mám veru ďaleko. Kajo si vrhol osobák a o to tu ide. V silnejšej konkurencii sa vrhá lepšie, motivuje ma to a posúva dopredu,“ zdôraznil Baran.

Karel Šula ml., ktorého otec a kouč tajne pomýšľal aj na titul, bol po pretekoch spokojný, hoci s Baranom prehral: „Chcel som viac, ale podstatné je, že mám nové maximum. Mohlo to však byť trochu dynamickjšie. Pripravujem sa najmä na leto, kde očakávam oveľa lepší výkon.“

V ženskej guli sa diali nevidané veci - na slovenské pomery. Víťazná študentka medicíny v Prahe Natália Váleková si posunula osobný rekord zo 14,41 m na 14,69 m a splnila aj limit na ME 2023 do 23 rokov vo fínskom Espoo. Strieborná Vranovčanka Monika Marjová prvý raz v kariére prekonala 14-metrovú hranicu a vďaka výkonu 14,23 m sa v historických halových tabulkách SR posunula na 7. priečku hneď za Válekovou.

CHÔDZA

SUVERÉN ÚRADNÍK, SKLAMANÁ KATERINKA CZAKOVÁ

Súboje o chodecké halové tituly sa uskutočnili už tradične v predprogramu mítingu Elán v samom závere januára. Olympionik Miroslav Úradník si, šliapajúc osamote, keďže jeho hlavný súper Černý a Morvaj chýbali, vybojoval už svoj 11. slovenský titul, keď vyhral súťaž mužov na 5000 m za 19:54,95 min a len o 88 stotín mu ušiel osobák. „Preteky splnili svoj účel, dobre som sa otestoval. Rozhodne som však očakával lepší čas,“ priznal Úradník. „Potvrdilo sa, že špeciálnu rýchlosť a tempo musím ešte natréňovať. V nich mám rezervy.“

V súťaži žien síce došla do cieľa prvá s obrovským náskokom 3-násobná olympionička Mária Katerinka Czaková v čase pod 13:30 min, ale titul napokon získala Martinčanka Ivana Dudová v osobnom rekorde 14:11,56. Czakovú totiž krátko po príchode do cieľa dosť nepochopiteľne diskvalifikovali pre nedodržanie kontaktu s dráhou. Prišla tak o svoj 21. titul majsterky SR a deviaty halový. „Naposledy ma diskvalifikovali tuším v roku 2014. Mrzí ma to, pretože na preteky som sa veľmi tešila. Aspoňže som to došliapala až do cieľa...“

ŠTAFETY

VŠETKY TITULY PRE NAŠU ATLETIKU, REKORD SLÁVIE STU

Kým vlani si šprintéri z Našej atletiky vybojovali tri štafetové zlaté, tentoraz im patrili všetky štyri. V dramatickom a veľmi tesnom súboji na 4x200 m žien kvarteto v zložení Michaela Ufnárová, Ela Čederlová, Ema Bendová, Eliška Kandráčová obhájilo zlato pred trnavskou Sláviou s Lenkou Gymerovou v zostave (1:43,16) a Sláviou Trenčín (1:43,26). Na 4x400 m nahradila v tíme Našej atletiky Bendová Jana Kolozsváryová a kvarteto v rovnakej zostave ako pred rokom znova zvíťazilo, ibaže o vyše tri sekundy lepším časom (4:05,69). V rovnakej disciplíne mužov triumfovala štvorica Tomáš Grajcarík, Jakub Benda, Tomáš Košík, Roman Haraslin (3:22,21) s náskokom 2,28 s pred obhajcami zo Slávie STU.

V kratšej mužskej štafete na 4x200 m Filip Federič, Tomáš Grajcarík, Jakub Benda a Roman Haraslin časom 1:27,66 min len o 14 stotín zostali za vlastným vlaňajším rekordom SR, keď vtedy bol v zostave Našej atletiky aj Ján Volko. Bratislavskú štafetu k prvenstvu potiahol na poslednom úseku Haraslin - predstihol finišmana dovtedy vedúcej Dukly Glodžaka. Tretia Slávia STU Bratislava v zložení Jakub Ďurďina, Samuel Beladič, Adam Igaz, Jakub Nemeč zlepšila časom 1:30,43 min o 16 stotín rekord SR do 23 rokov patriaci od roku 2006 Spartaku Dubnica. „Myšlienka na útok na rekord sa zrodila už niekedy koncom minulého roka, ale pravdu povediac, vôbec sme sa tým nezaoberali. Veľkou posilou pre náš klub bol Jakub Nemeč z Partizánskeho, preto som vedel, že štafeta v zostave s triom Nemeč, Beladič, Igaz bude silná,“ objasňoval kouč šprintérov Slávie STU Bratislava Marek Korba. „Veril som, že útok na rekord by mohol vyjsť, ale výsledný čas mohol byť aj lepší. Na budúci rok bude trojica Nemeč, Igaz, Beladič stále v kategórii do 23 rokov, takže sa pokúsime znova zaútočiť na rekord.“

HALOVÍ MAJSTRI SLOVENSKA 2023

MUŽI

- 60 m:** Ján Volko (Naša atletika Bratislava) 6,69
- 200 m:** Matej Baluch (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 21,68
- 400 m:** Roman Haraslin (Naša atletika Bratislava) 47,40 - rekord halových M-SR
- 800 m:** Filip Semančák (Slávia STU Bratislava) 1:55,47
- 1500 m:** Adam Janiček (Slávia STU Bratislava) 4:16,69
- 3000 m:** Peter Ďurica (Slávia STU Bratislava) 8:32,25
- 60 m prek.:** Lukáš Ševčík (AK Slávia Trenčín o. z.) 8,12
- výška:** Lukáš Beer (AC Stavbár Nitra) 210
- žrd:** Alan Černý (ŠK ŠOG Nitra) 460
- diaľka:** Matúš Blšták (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 697
- trojskok:** Denis Hlaváč (Akademik TU Košice) 14,37
- guľa:** Adrián Baran (MŠK Vranov nad Topľou) 17,98
- 5000 m chôdza:** Miroslav Úradník (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 19:54,95
- 4x200 m:** Naša atletika Bratislava (Federič, Grajcarík, J. Benda, Haraslin) 1:27,66
- 4x400 m:** Naša atletika Bratislava (Grajcarík, J. Benda, Košík, Haraslin) 3:22,21

ŽENY

- 60 m:** Viktória Forster (ŠK ŠOG Nitra) 7,34
- 200 m:** Alexandra Bezeková (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 24,12
- 400 m:** Gabriela Gajanová (AK ZTS Martin) 55,32
- 800 m:** Sophia Zápotočná (AK Spartak Dubnica nad Váhom) 2:11,75
- 1500 m:** Karin Suranová (AK Spartak Dubnica nad Váhom) 4:34,91
- 3000 m:** Žofia Naňová (Slávia STU Bratislava) 9:37,34
- 60 m prek.:** Viktória Forster (ŠK ŠOG Nitra) 8,03 - rekord SR a rekord SR do 23 rokov
- výška:** Terézia Vaneková (Slávia TU Košice) 173
- žrd:** Anna Šimková (Akademik TU Košice) 350
- diaľka:** Monika Lehenová (AŠK Slávia Trnava) 623
- trojskok:** Monika Lehenová (AŠK Slávia Trnava) 12,56
- guľa:** Natália Váleková (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 14,48
- 3000 m chôdza:** Ivana Dudová (AK ZTS Martin) 14:11,56
- 4x200 m:** Naša atletika Bratislava (Ufnárová, Čederlová, Bendová, Kandráčová) 1:43,02
- 4x400 m:** Naša atletika Bratislava (Čederlová, Kandráčová, Kolozsváryová, Ufnárová) 4:05,69

MEDAILOVÁ BILANCIA

1. Naša atletika Bratislava 6 - 1 - 4, **2.** Slávia STU Bratislava 4 - 10 - 3, **3.** ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica 4 - 5 - 3, **4.** ŠK ŠOG Nitra 3 - 0 - 1, **5.** AŠK Slávia Trnava 2 - 1 - 0, **6.** Akademik TU Košice 2 - 0 - 2, **7.** Spartak Dubnica n. V. 2 - 0 - 0, **8.** Slávia TU Košice 1 - 2 - 3, **9.** Slávia Trenčín o. z. 1 - 1 - 3, **10.** MŠK Vranov n. T. a AC Stavbár Nitra 1 - 1 - 0, **12.** AK ZTS Martin 1 - 0 - 1, **13.** Slávia UK Bratislava 0 - 2 - 4, **14.** AK ŠK UMB Banská Bystrica, BK HNTN Bratislava, Cassovia Running Team o. z. Košice, CVČ Liptovský Mikuláš 0 - 1 - 0, **18.** AC Nové Zámky, ŠK Juventa Žilina, ŠKP Bratislava, AK ZVP Lučatín 0 - 0 - 1
Poznámka: V medailovej bilancii nie sú započítané chodecké súťaže, ktoré sa uskutočnili osobitne v rámci mítingu Elán.

NAJÚSPEŠNEJŠÍ JEDNOTLIVCI

- Roman Haraslin** (Naša atletika Bratislava) 3 - 0 - 0 (zlato: 400 m, 4x200 m, 4x400 m)
- Monika Lehenová** (AŠK Slávia Trnava) 2 - 1 - 0 (zlato: diaľka, trojskok, striebro: 4x200 m)
- Michaela Ufnárová** (Naša atletika Bratislava) 2 - 0 - 1 (zlato: 4x200 m, 4x400 m, bronz: 200 m)
- Tomáš Grajcarík** (Naša atletika Bratislava) 2 - 0 - 1 (zlato: 4x200 m, 4x400 m, bronz: 200 m)

Peter Dávid takisto ako vlni aj teraz utvoril na šampionáte rekord SR.

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA DORASTU

DÁVIDOVO REKORDNÉ REPETE

Talentovaný Peter Dávid z Dukly po roku znovu ozdobil dorastenecký šampionát rekordom na 60 m prekážok. Už v rozbehu vyrovnal svoje vlnajšie maximum 7,87, vo finále dosiahol čas 7,83. Zverenec Michala Škvarka predviedol v halovej sezóne 11 výkonov pod 8 sekúnd. V európskych tabuľkách roka 2023 figuroval na 8. mieste, vo svetových bol deviaty. „Klamal by som, ak by som tvrdil, že sa zo slovenského rekordu neteším. Väčšiu radosť mám však z toho, že kým vlnajší rekord 7,87 bol „uletený“, teraz behá pravidelne na úrovni 7,90,“ podotkol Michal Škvarka. V tej istej disciplíne dievčat ušiel Laure Frličkovej (tréner Ľuboš Komárek) vlastný rekord SR 8,59 (utvorila ho 28. 1. na Mládežníckom mítingu SAZ) o stotinku. Na hladkých 60 m triumfovali favoriti Martin Varhaník z Trenčína (7,09) a Trnavčanka Lenka Gymerová (7,74). Zverenka Lukáša Kotalu triumfovala aj na 200 m v absolútnom osobnom rekorde 25,38. Strieborný na 60 m Teodor Volek (ročník 2008) v rozbehu (7,21) i vo finále slovenský rekord starších žiakov 7,17. Z vlastného maxima 7,26 z 22. 1. 2023 v Bratislave skresal zverenec Petra Filipa najprv 5 stotín, vo finále ďalšie štyri. Ema Bendová k striebru na 60 m pridala triumfy v diaľke (566 cm) a na 4×200 m. Podobne si počínal Martinčan Matej Michalko: v diaľke jediný prekonal šesť metrov (605), druhé zlato bral vo výške (175) a zbierku doplnil o striebro na 4×200 m. V hodnotení klubov triumfoval AK ŽŤS Martin so 4 zlatými, 2 striebornými a 1 bronzovou medailou pred AŠK Slávia Trnava (3 – 2 – 3), Našou atletikou Bratislava a ŠK ŠOG Nitra (oba kluby 2 – 1 – 2).

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V MIEŠANÝCH ŠTAFETÁCH

HISTORICKÝ PRVÝ TITUL PRE STU

Ani slovenský šprinterský rekordér Ján Volko nepomohol kvartetu Našej atletiky Bratislava k víťazstvu v premiérovom ročníku halového šampionátu miešaných štafiet na 4×400 m. Štvorstovku si vyskúšal po vyše piatich rokoch. V hale Elán rozbiehal štafetu, Eliške Kandráčovej odovzdával za 49,1. „Tentoraz to nebolo také zlé, ale posledná stovka ako vždy bolela najviac,“ priznal Volko. Kvarteto s Michaelou Ufnárovou a Romanom Haraslínom finišovalo na druhom mieste viac ako 3 sekundy za favorizovanou štvoricou Slávie STU. Jakub Nemeč, Andrea Švecová, Viktória Strýčková a Miroslav Marček utvorili základný slovenský rekord 3:34,14 min.

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA STARŠIEHO ŽIACTVA

STRHUJÚCE DUELY VOLEKA S KRCHŇAVÝM

Na šampionáte staršieho žiactva vzišli zo súbojov dvoch veľkých talentov, Malačana Teodora Voleka a Miroslava Krchňavého zo ŠK UMB Banská Bystrica, dva slovenské rekordy, tretí pridala Viviana Popovičová z košickej Slávie TU. Najrýchlejší žiaci šprintér v slovenskej histórii na hladkých 60 m Volek na prekážkových najskôr v rozbehoch vyrovnal rekord 8,34 Marcela Žilavého (2015), Adama Ilga (2020) a Krchňavého (2023) a vo finále ho duel s Banskobystričanom dotlačil k času 8,11. Pod starý rekord sa dostal aj jeho súper – 8,18. V behu na 150 m, ktorý napokon nemal víťaza, Volekovi aj Krchňavému namerali 17,41, o stotinu lepši čas ako doterajší Žilavého rekord SR z roku 2015.

Triatlonistka Popovičová deň po tritisícke na juniorskom šampionáte po roku znovu spôsobom štart – cieľ vylepšila vlastný rekord starších žiačok na 2000 m na 6:41,78 min. Z vlnajšieho výkonu stiahla 2,41 s. Iba 11 cm chýbalo žilinskej diaľkárke Dominike Švaňovej k vyrovnaniu slovenského rekordu Renáty Vodnyánszkej 577 cm.

Volek pridala tretí individuálny titul na 300 m a stal najúspešnejším účastníkom šampionátu. Alexandra Segéňová ich mala na konte dva. Na hladkých 60 m sa v rozbehu priblížila na 2 stotiny k slovenskému rekordu 7,81 a na 150 m ju od rekordu Emy Bendovej delili 4 stotiny – 18,83. Tretie prvenstvo slávila na 4×200 m so štafetou Našej atletiky Bratislava, vďaka čomu jej klub ovládol medailovú bilanciu so 4 zlatými kovmi pred ŠK Juventa Žilina (3 – 4 – 1) a AC Malacky (3 – 0 – 0)

Teodor Volek okorenil tri tituly aj dvoma rekordmi.

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA MLADŠIEHO ŽIACTVA

POCHLAPIL SA AMBROZY

Vlni sa vytiahli dievčatá, tento rok padol najlepší slovenský výkon histórie v kategórii mladších žiakov. Richard Ambrozy z AK Mostáreň Brezno zvíťazil súčtom 2879 bodov a o 184 bodov prekonal najlepši slovenský výkon histórie Ondreja Vrabeľa z roku 2019. Nový „rekordér“ si posunul osobné halové maximum o 845 bodov. Utvoril si osobáky vo všetkých disciplínach okrem diaľky: 60 m prek. zvládol za 9,84, 60 m za 8,11, 600 m za 1:41,01 a 3-kilogramovou guľou vrhol 11,15 m. V diaľke mu namerali 509 cm, o 4 cm menej, ako je jeho osobák. Pred druhým Šimonom Nehybom z Malaciek mal 455-bodový náskok. V súťaži dievčat šampionka Lucia Kubinyiová z ŠK UMB Banská Bystrica neohrozila vlnajší Segéňovej najlepší výkon histórie (3457), zaostala za ním o 466 bodov.

JUNIORSKÉ HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA

TRI TITULY RUFFÍNIOHO A SLEZÁKOVEJ

Syn slovenského výškarského rekordéra Roberta Ruffíniho, Robert Ruffíni ml., vyhral všetky skokanské disciplíny.

O jediný juniorský rekord na šampionáte tejto vekovej kategórie sa postaral dorastenec. Šestnásťročný Peter Dávid týždeň po pokorení vlastného dorasteneckého maxima a po jedinom tréningu na prekážkach s výškou 99,1 cm už v rozbehu iba o jedinú stotinu zaostal za rekordom Mateja Balucha 7,98. Vo finále na 60 m prek. ho potom v súboji s Adamom Ilgom prekonal o 5 stotín – 7,93. „Dnes to bolo o tom, že sa z jeho strany nič neočakávalo. Peťo je na

tom technicky vynikajúco, preto som sa vyšších prekážok neobával,“ komentoval výkon svojho zverenca Michal Škvarka.

Najviac titulov nazbierali skokan Robert Ruffíni ml. a všestranná Rebecca Slezáková. Z haly Elán si obaja odniesli po tri zlaté medaily. Atlét Slávie UK sa v diaľke postaral o prevzatie na úkor favorizovaného Michala Bačika, keď najdlhší z jeho troch pokusov za 7 metrov meral 712 cm. Vo výškarskom sektore skočil 205 cm,

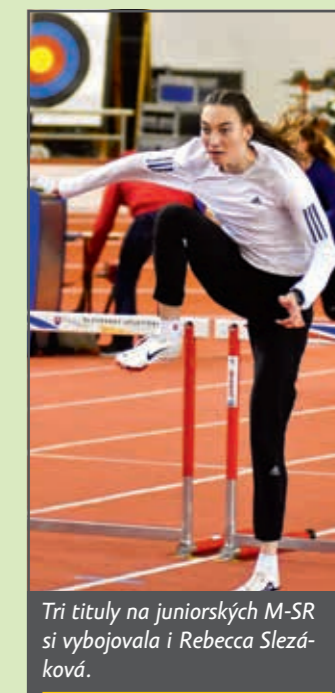
útok na osobný rekord 211 cm už limitárovi na MEJ v Jeruzaleme (210 cm 14. 1. vo Viedni) nevyšiel. Tretie zlato si vyskával vo svojej súťažnej premiére v trojskoku: trikrát doletel za hranicu 14 metrov a suverénne zvíťazil výkonom 14,44.

Malačanka Slezáková vo svojom ôsmom tohtoročnom behu na 60 m prek. dosiahla druhý najlepší čas 8,60, na vyrovnanie vlastného juniorského slovenského rekordu z finále šampionátu dospelých jej chýbalo 7 stotín. Na ceste za obhajobou vlnajšieho prvenstva na 200 m zdolala zverenka Petra Filipa časom 24,91 dorasteneckú rekordérku na 400 m Lenku Gymerovú (AŠK Slávia Trnava) a tretiu zlatú medailu pridala na 400 m.

Šprinty juniorov ovládol Filip Federič z Našej atletiky. Finále šesťdesiatky vyhral v osobnom rekorde 6,82 pred Trenčanom Miroslavom Fuksom, rovnaké poradie na prvých dvoch miestach bolo aj na dvojnásobnej trati. Očakávaný súboj šprintérov sa konal bez zranenej obhajkyne Delie Farajpour, ktorá na mítingu Elán delili iba dve stotiny od 38 rokov starého

juniorského rekordu na 60 m 7,46. Z titulu sa napokon tešila Michaela Ufnárová (7,71).

V hodnotení klubov patrilo prvenstvo AK Slávia Trenčín o. z. s 3 zlatými, 5 striebornými a rovnakým počtom bronzových kovov pred Našou atletikou (3 – 0 – 2) a Sláviou UK Bratislava a AC Malacky (3 – 0 – 0).

Tri tituly na juniorských M-SR si vybojovala i Rebecca Slezáková.

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA VO VIACBOJOCH

KADÁK OBHÁJIL, KRCHŇAVÝ S REKORDOM

Mário Kadák nemal výraznejšieho konkurenta na ceste za obhajobou titulu v sedemboji mužov, zvíťazil s náskokom 740 bodov. Zvíťazil v osobnom rekorde 4505 bodov, zlepšil sa o 345. Vlnajšie juniorské striebro pretavila na ženské zlato v päťboji Evelin Tési s 3044 bodmi.

Rebecca Slezáková potvrdila rolu favoritky v päťboji junioriek, ale o triumfe so súčtom 3523 bodov rozhodla až v záverečnej osemstovke. Zverenka Petra Filipa si utvorila osobné rekordy v diaľke (540), guľi (7,49) aj na 800 m (2:23,06) a halovú sezónu 2023 korunovala ziskom štvrtého

juniorského titulu. V sedemboji juniorov prekonal majster SR Patrik Kmeť 4000 bodov (4406).

Dorastenecké tituly si odniesli Jindřich Lázníčka (3977) a Paula Perončíková, ktorá atakovala Poništovej rekord 3656 bodov z roku 2012. Napokon jej chýbalo 131 bodov.

Rekordnú misiu dotiahol do konca Miroslav Krchňavý. Úspešnú obhajobu titulu v sedemboji starších žiakov ozdobil slovenským maximom 4601 bodov. Veľký konkurent Teodor Volek prinútil zverenca Ivana Čillíka k novým osobákam v štyroch disciplínach (60 m, diaľka, guľa,

výška). V zbieraní päťbojarských titulov pokračovala Alexandra Segéňová. K vlnajším z haly aj

vonku medzi mladšími žiačkami pridala s 3229 bodmi ďalší v kategórii starších žiačok.

Talentovaný Miroslav Krchňavý posunul historické maximum v sedemboji na 4601 bodov.

22. ROČNÍK MEDZINÁRODNÉHO HALOVÉHO MÍTINGU ELÁN V BRATISLAVE

FORSTER OPĚT S REKORDOM SR, VOLKOVE VÍTAZNÉ ŠESTĎESIATKY

V súboji dvoch halových majstrov SR na 400 m, odchovancov atletiky v Galante, uspel mentor Miroslav Marček (vľavo).

Foto: PETER MACKO

Slovenský rekord na 60 m prekážok do 23 rokov Viktórie Forster a dva víťazné behy Jána Volka boli hlavné vrcholy 22. ročníka medzinárodného halového mítingu Elán v rovnomennej hale v Bratislave, ktorý mal prvý raz v histórii štatút challengerového mítingu seriálu World Athletics Indoor Tour.

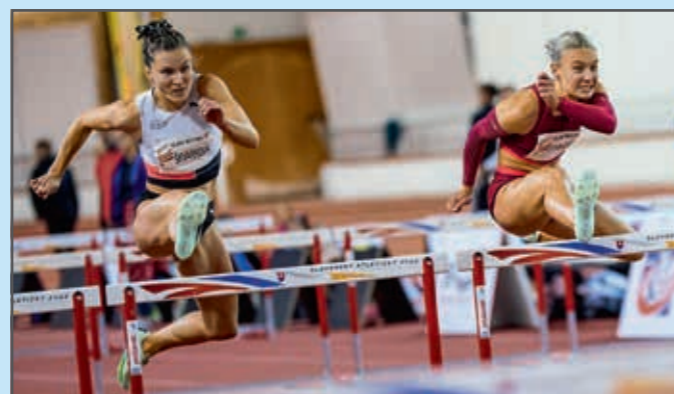
Forster zvíťazila v I. a II. sérii behov na 60 m prekážok, v druhej časom 8,11 o 5 stotín zlepšila vlastný rekord SR do 23 rokov z 27. 2. 2022 v Bratislave. „Veľké ciele som si nedávala, ale podarilo sa. Mám nový osobáčik, teším sa z neho a dúfam, že čas pôjde ešte dole,“ skonštatovala zverienka Kataríny Adlerovej. „Čas prvého behu 8,26 bol vzhľadom na pokazený štart takisto solídny. Zle som dostúpila prvé kroky a myslela som si, že spadnem, ale dokázala som sa pozviechať a dobehnúť do cieľa. Myslím si, že celkovo mám

v prekážkach stále veľké rezervy. Keď sa mi podarí ich odstrániť, to ešte len bude niečo.“ Viktória netárala do vetra, halovú sezónu neskôr ozdobil aj seniorským rekordom SR 8,03...

Forster na Elán mítingu prvý raz v kariére zdolala Stanislavu Škvarkovú, ktorá bola v oboch behoch druhá (8,39 a 8,26). Prekážkarka Dukly v minulosti sedemkrát vyhrala na Eláne, premiérový štart takisto solídny. Zle som dostúpila prvé kroky a myslela som si, že spadnem, ale dokázala som sa pozviechať a dobehnúť do cieľa. Myslím si, že celkovo mám

Halový exmajster Európy na 60 m Ján Volko absolvoval svoje

prvé dve šesťdesiatky v sezóne, v I. sérii dosiahol čas 6,70 a v druhej 6,69. Pre slovenského rekordéra to bolo celkovo 6. a 7. víťazstvo na 60 m na Elán mítingu. V prvom behu vyhral o 4 a v druhom o 6 stotín pred Slovincom Praptnikom. Dvadsaťšesťročný Bratislavčan triumfoval na 60 m na Elán mítingu celkovo sedemkrát: raz v roku 2020 a obe šesťdesiatky vyhral v rokoch 2021, 2022 a 2023. „So vstupom do sezóny môžem byť celkovo spokojný. V prvom štarte som mal dokonca reakciu až 0,171. Bolo to ešte také nevybehané, verím, že sa to bude postupne zlepšovať. Čas 6,69 nie je na úvod zlý. Veril som vo výkon okolo 6,70, možno o kúštič lepšie,“ komentoval Volko svoje vystúpenie. „Nemal som veľké oči. Vieme, na čom sme, na čom treba pracovať. Pocitovo boli oba behy rozdielne. Prvý bol ľahší a neskôr som sa zdvihol, druhý bol taký silný a nebol som s ním celkom spokojný.“

Duel Stanislavy Škvarkovej (vľavo) s Viktóriou Forster patrilo k vrcholom 22. ročníka Elán mítingu.

Foto: PETER MACKO

O ďalšom dianí telegraficky. V súboji našich popredných štvorstovkárov sa Miroslav Marček jediný dostal pod 48 sekúnd (47,98), Patrika Dömötöra, ktorý na Trojkraľovom mítingu zlepšil najlepší slovenský halový výkon histórie na 500 m na 1:03,11, zdolal o štyri desatiny. Monika Weigertová vyhrala II. sériu na 60 m (7,35), Delia Farajpour v I. sérii časom 7,48 iba o dve stotinky zaostala za juniorským rekordom SR. Na 3000 m žien Žofia Naňová vyhrala za 9:33,64 (iba o necelé 2 s za osobákom) a zdolala rakúsku účastníčku ME 2022 v Mníchove na 3000 m prekážok Lenu Millonigovú. Na 3000 m mužov predviedol parádny záver Peter Kováč (8:30,75), ktorý potiahol k osobným rekordom viacerých bežcov vrátane ešte len 16-ročného dorastenca Filipa Jančíka (8:39,94). V diaľke žien Monika Lehenová skočila 615 cm a získala skalpy popredných Grékyň Chaitidouovej a Besiovej.

FAKTY Z ELÁNU

MUŽI 60 m, I. séria: Volko (Naša atletika) 6,70... 8. Beladič (Slávia STU) 7,09, **II. séria:** Volko 6,69... 7. Hanič (Slávia STU) 7,08, 8. Beladič 7,11, **400 m:** M. Marček 47,98, Dömötör (obaja Slávia STU), **800 m:** Vystrk (ČR) 1:50,53... 8. M. Zaľko (Slávia STU) 1:59,60, **3000 m:** P. Kováč (Slávia STU) 8:30,75... 3. A. Tomeček (Slávia UK) 8:33,47, 4. Mazúch (ŠK ŠOG Nitra) 8:33,82, **60 m prek. - I. séria:** Szücs (Maď.) 7,87... 4. L. Ševčík (AK Slávia Trenčín) 8,17, **II. séria:** Szücs (Maď.) 7,85... 4. L. Ševčík 8,20, **diaľka:** Hriň (MŠK Žiar n. Hr.) 716, Blíšťák (ŠK Dukla) 714. **ŽENY 60 m, I. séria:** Lindnerová (Rak.) 7,36, Weigertová (Slávia UK Bratislava) 7,38, Farajpour (Atletika Nové Mesto n. V.) 7,48, **II. séria:** Weigertová 7,35, Eidnerová (Nem.) 7,41, Lindnerová (Rak.) 7,42, Farajpour 7,49, **400 m:** Malatincová (ŠK Dukla) 58,19, **800 m:** Balanová (Rum.) 2:07,10, Zápotočná (Spartak Dubnica n. V.) 2:11,34, **3000 m:** Naňová (Slávia STU) 9:33,64, Millonigová (Rak.) 9:34,05, Suranová (Spartak Dubnica n. V.) 9:45,50, **60 m prek. - I. séria:** Forster (ŠK ŠOG Nitra) 8,26, Škvarková (ŠK Dukla) 8,39, Strametzová (Rak.) 8,48, **II. séria:** Forster (ŠK ŠOG Nitra) 8,11 - rekord SR do 23 rokov, Škvarková 8,26, Strametzová (Rak.) 8,37, **diaľka:** Lehenová (Slávia Trnava) 615.

29. ROČNÍK BANSKOBYSTRICKEJ LATKY V SKOKU DO VÝŠKY

MAHUČICHOVEJ VÍTAZNÝ HETRIK, BEERA POTEŠIL VÝKON ROKA

Ukrajinka Jaroslava Mahučichová vyhrala na Štiavnickách už tretí raz.

Foto: TOMÁŠ NÁTHER

Na 29. ročníku Banskobystrickej latky, prvom v klasickej formáte po covidovej pandémie, skákali v mužskej súťaži aj dvaja Slováci. Žiaľ, slovenské výškarky už druhý rok za sebou pre nedostatok výkonosti sabsentovali.

Lukáš Beer v jedenástom štarte na BBL o tri centimetre posunul slovenský výkon roka na 215 cm a do konca halovej sezóny ho už neprekonal nik. „Veril som, že si súťaž užijem aspoň o ďalšie tri pokusy dlhšie. Žiaľ, nevyšlo to. Som však rád, že som si zlepšil sezónne maximum,“ priznal 33-ročný Beer, ktorý po decembrovom zranení zadného stehenného svalu súťažil v sezóne na BBL iba druhý raz.

Košičan Lukáš Beer, ktorý žije v Prahe a trénuje ho Róbert Leitl, nevyhľúčil, že sa pokúsi vyrovať rekord Petra Horáka v počte účasti na BBL (13), ale upozornil: „Všetko závisí najmä od môjho zdravia.“

V Česku pôsobí i Tomáš Zeman, pracuje ako učiteľ na základnej škole v Nehvizdoch pri Prahe. V druhom štarte na BBL pokoril

210 cm a rovnako ako vlni skončil štrnásty. „Cítil som sa aj na 215, myslím si, že tento výkon mám v nohách. Škoda, že som latku neprekonal, lebo v Banskej Bystrici sú výborné podmienky a ja som ich tentoraz nevyužil,“ povedal 26-ročný zverenec Hajnalky Tóthovej a Vladimíra Bezdíčka.

Mužskú súťaž vyhral vo svojej premiére na BBL Novozélandčan

Hamish Kerr v národnom a oceánskom kontinentálnom rekorde 234 cm a „neruskom“ svetovom výkone roka. Piaty bol Douwe Amels, ktorý neskôr získal v Istanbulu titul halového majstra Európy.

Druhý bol skúsený 34-ročný Ukrajinec Andrij Procenko, bronzový v vlaňajších ME v Mníchove. Muž, ktorý s manželkou a dcérou žil istý čas v Rusmi okupovanom Chersone a momentálne sa usadil v poľskom meste Lodž, si sezónne maximum zlepšil z 224 na 232 cm.

Na tretej priečke skončili spoločne Mexičan Edgar Rivera (na BBL skákal siedmy raz) a víťaz podujatia z roku 2020 Luis Zayas z Kuby, obaja zdolali 225 cm.

Piaty štart za sebou na BBL (tentoraz so strieborným štatútom World Athletics Indoor Tour) premenila v súťaži žien Jaroslava Mahučichová na tretie prvenstvo. Po rokoch 2020 (196 cm) a 2021 (206 cm) zvíťazila tentoraz výkonom 197 cm. Pred zaplnenou halou na Štiavnickách začala skákať až hodinu po začiatku na svojej základnej výške 191 cm... Hoci

základ a potom aj 195 a 197 cm prekonala poľahky na prvý raz, pokusy o svetový výkon roka 204 cm 21-ročnej Ukrajinke už nevyšli.

Žilivé publikum v hale VŠC Dukla (1000 divákov) videlo celkovo šieste ukrajinské víťazstvo v ženskej súťaži: Mahučichová (2020, 2021, 2023), Michalčenková (1994), Palamarová (2000), Heráččenková (2017). Viac triumfov ako halová majsterka sveta 2022 Mahučichová má na banskobystrických populárnych výškarských pretekoch s hudbou len Chorváčka Blanka Vlašičová - štyri (2006, 2008 - 2010).

LUKÁŠ BEER NA BBL

2011 - 14. miesto 215 cm
2012 - 13. miesto 215 cm
2013 - 9. miesto 220 cm
2015 - 10. miesto 225 cm
2016 - 12. miesto 220 cm
2017 - 5. miesto 228 cm / os. rekord
2018 - 13. miesto 220 cm
2019 - 7. miesto 224 cm
2021 - 11. miesto 215 cm
2022 - 12. miesto 216 cm
2023 - 13. miesto 215 cm

Účastníci BBL 2023 pózujú po skončení mužskej súťaže.

Foto: TOMÁŠ NÁTHER

FAKTY Z BANSKEJ BYSTRICE

MUŽI 1. Kerr (N. Zél.) 234 - halový rekord Oceánie, 2. Procenko (Ukr.) 232, 3. Zayas (Kuba) a Rivera (Mex.) obaja 225, 5. Amels (Hol.) 225... 13. Beer 215 - slovenský výkon roka, 14. T. Zeman (obaja SR) 210. **ŽENY** 1. Mahučichová (Ukr.) 197, 2. Vallortigarová (Tal.) 195, 3. Vukovičová (Čierna Hora) 195.

42. ROČNÍK DUDINSKEJ PÄĎDESIATKY A MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V CHÔDZI NA 35 KM

V ZNAMENÍ REKORDU – SVETOVÉHO I ÚČASTNÍCKEHO

Prvý svetový rekord v histórii dudinských pretekov utvorila Kimberly Garciová Leónová.

Do 25. marca 2023 platilo, že posledný atletický svetový rekord na Slovensku utvoril 9. júna 1988 na bratislavských Pasienkoch žrdkár Sergej Bubka. Tento fakt však nečakane zmenila na Dudinskej päťdesiatke (mítinng so zlatým štatútom World Athletics Race Walking Tour/WARWT) v chôdzi Peruánka Kimberly Garciová Leónová.

Postarala sa o to, že 42. ročník bol rekordný nielen v počte 293 chodcov z 30 krajín, ale priniesol aj prvý svetový rekord v histórii tohto podujatia. Dvadsaťdeväťročná Garciová Leónová od začiatku s výnimkou úvodného kilometra (4:42) šliapala ako hodinky. Vzorovým chodeckým štýlom odkrajovala kilometer za kilometerom v úžasnom tempe okolo 4:30 min/km: 32 z 35 km absolvovala v rozmedzí 4:27 a 4:32 min... Nestačila jej ani svetová rekordérka na 50 km, olympijská víťazka na 20 km z Ria 2016 a 4-násobná svetová šampiónka na tejto trati Liou Chung z Číny, ktorá na 35 km debutovala. Peruánka triumfovala za 2:37:44 h

s náskokom 2:22 min! Znamenalo to základný svetový rekord!
Po zmene disciplíny (z 50 km na 35 km) totiž Svetová atletika stanovila hranicu 2:38:00 h, ktorú bolo potrebné prekonať, aby bol výkon uznávaný za premiérové svetové maximum. Pod ňu sa už vlni dostala Margarita Nikiforovová, avšak jej čas sa do rekordných listín nedostal, keďže Rusko malo medzinárodný dištanc a výkon nespĺňa ani všetky náležitosti potrebné na uznanie za svetový rekord.

„Odvedla som veľmi dobrú prácu. Z vlašajšej skúsenosti, keď som tu skončila druhá, sme vedeli, že preteky v Dudinciach sú veľmi kvalitné. Mala som trochu obavy len z počasia, pretože fúkal silný vietor. Poradila som si však aj s tým. Posledných 15 kilometrov bolo aj vzhľadom na počasie veľmi ťažkých. Sama neviem, kde sú moje limity. Stále na sebe pracujem,“ prezradila Kimberly Garciová Leónová prostredníctvom svojho trénera – tľmočníka, ekvádorského chodca Andréa Chocho. Ešte jej medzičasy – 5 km: 22:41, 10 km: 45:03, 15 km: 1:07:29, 20 km: 1:29:58, 25 km: 1:52:29, 30 km: 2:15:10. Svetový rekord dvojnásobnej majsterky sveta z Eugene 2022 (20 aj 35 km)

v Dudinciach bol šiesty atletický, ktorý sa zrodil na Slovensku.

Dudince, keďže boli iba jeden zo siedmich chodeckých mítingov so zlatým štatútom seriálu WARWT, privítali okrem Garciovej Leónovej a Liou Chung aj ďalšie hviezdy. Štartovali olympijský víťaz na 50 km z Tokia/Sappora 2021 Tomala z Poľska, bronzový v tých istých pretekoch Kanadan Dunfee, strieborný na 20 km na OH 2012 E. Barrondo z Guatemaly, medailisti z MS Kolumbijčan Arévalo, Portugalčan Vieira, Karlström zo Švédska, Brazílčan Bonfim či Zdzieblóva z Poľska.

„Sme hrdí na to, že takéto podujatie na Slovensku máme. Ani v atletike, ani v celom našom športe niet veľa takých pretekov, kam by každoročne chodili olympijskí víťazi, majstri sveta a najlepší z celého sveta,“ vyzdvihol kvalitnú konkurenciu predseda organizačného výboru a prezident SAZ Peter Korčok, ktorého mladší brat Július vo funkcii riaditeľa pretekov odvieďol spolu s celým svojím tímom výbornú prácu.

Hlavné mužské preteky na 35 km na Dudinskej päťdesiatke 2023 vyhral vlni druhý Mexičan José Luis Doctor v rekorde podujatia 2:26:37 h. On i ďalší traja za ním (Bonfim, Chuej Li-chung, Dunfee) splnili prísny limit 2:29:40 h na MS v Budapešti. To isté sa podarilo aj osmičke žien, ktoré zašliapali výkon pod 2:51:30 h.

Slovenský titul obhájil u mužov vo svojej šiestej tridsaťpäťke v kariére Miroslav Úradník (celkovo 12. za 2:33:51) pred Dominikom Černým (2:37:17 – celkovo 16.), ktorý

Posledné desiatky metrov Emy Hačundovej na ceste za prvým seniorským titulom.

Úspešný obhajca titulu Miroslav Úradník.

v závere predstihol siedmeho z ME 2022 Michala Morvaya (2:37:39 – celkovo 18.).

„Nedá sa povedať, že by som bol úplne sklamaný z výkonu, ale očakával som o niečo lepší čas. Ak by som bol udržal tempo 4:20 a prípadne ho ešte vystupňoval, bol by som šťastný. Dnešnú tridsaťpäťku zaraďujem medzi vydaterejšie. Nemal som väčšie problémy. Pozitívne hodnotím, že som nespadol pod tempo 4:30 min/km,“ zhrnul zverenec trénerov Martina Pupiša a Ľuboša Machníka a dodal, že úspešná obhajoba titulu je preňho pekný darček k 27. narodeninám, ktoré oslávil deň pred pretekmi.

Prekvapila druhá priečka Dominika Černého. Odchovanec atletiky v Novom Meste nad Váhom si chcel pôvodne len dobre zatrénovať a plánoval odšliapať 25-26 km, keďže po 9-týždňovom výcviku nádejných vojakov z povolania trénoval riadne sotva dva týždne. „Na výcviku som nemal priestor na prípravu. Občas som trénoval počas osobného voľna: klus 6 až 8 km so samopalom vzor 58 na pleci, iba na udržanie kondície. Štyrikrát nás však pustili na jeden deň do Banskej Bystrice, aby som si mohol odtrénovať svoju porciu,“ vysvetľoval Černý, ktorý vo svojej šiestej tridsaťpäťke v kariére dosiahol druhý najlepší výkon 2:37:17 h, rýchlejší bol len vlni na MS v Eugene (2:35:39). „Keď

som v Dudinciach pohodovo dokráčal na dvadsať kilometrov, povedal som si, že idem ďalej. Prišiel tridsať – a to isté. Stále som mal dosť síl a potom, keď som uvidel pred sebou Miša Morvaya, zacítil som vôňu striebra. Tak som sa do toho zahryzol ako pitbul...“

Premiérové seniorské zlato na M-SR (po hrbe mládežníckych) si medzi ženami vybojovala Ema Hačundová v osobnom rekorde 2:59:49 h (doteraz 3:04:58, celkovo 14.) pred Máriou Katerinkou Czakovou (3:01:53 – 17.), ktorá absolvovala svoju prvú vážnu tridsaťpäťku po narodení synčeka Alexa vlni v máji. „Som vďačná, že som vôbec došla do cieľa. Moje tréningy stále nie sú také kvalitné ako pred pôrodom, odhadujem, že som na takých 70-75 percentách svojej výkonnosti,“ pripomenula 20-násobná šampiónka SR Katerinka Czaková.

Odchovankyňa borskomikuláskej chôdze Hačundová potvrdila chýr o dobrej forme, keď krátko po 29. km predstihla Katerinka Czakovú a v piatej tridsaťpäťke v kariére si štvrtý raz zlepšila osobák. Ako tretia Slovenka v histórii pokorila trojhodinovú hranicu.

„Verila som si na tri hodiny aj na víťazstvo. Som veľmi rada, že to vyšlo. Je to vlastne moja prvá sezóna, v ktorej som trénovala aj v zimnom období. Pomohla mi najmä príprava v Juhoafrickej republike. Priznám sa, že zo začiatku pretekov, asi do 15. kilometra, som sa tak trochu nudila, trénera som sa stále pýtala, či už nie je čas zrýchliť. Posledných päť kilometrov, keď som išla pred Mariku, už bolo náročných, ale nejako výrazne som tam nestratila a na poslednom kilometri ma už diváci hnali do cieľa,“ tešila sa Ema Hačundová, štvrtáčka na práve na UMB v Banskej Bystrici.

V Dudinciach sa činili aj slovenskí mládežníci. Alžbeta Ragasová si na 20 km presne o jednu minútu zlepšila osobný rekord na 1:40:48 h a splnila aj limit na ME do 23 rokov. Limity na ďalšie vrcholy roka splnili na 10 km juniori Filip Krestianko (43:38) a Jakub Bátovský (45:31), obaja na MEJ v Jeruzaleme, a na 5 km dorastenka Tamara Indrišková (24:53) – na EYOF v Maribore.

FAKTY Z DUDINIEC

MUŽI (35 km, 60 štartujúcich): 1. Doctor (Mex.) 2:26:37 – rekord D50, 2. Bonfim (Braz.) 2:27:30, 3. Chuej Li-chung (Čína) 2:29:00... 12. Úradník 2:33:51, 16. D. Černý 2:37:17, 18. Morvay (všetci SR) 2:37:39. **M-SR:** 1. Úradník 2:33:51, 2. D. Černý 2:37:17, 3. Morvay (všetci Dukla) 2:37:39. **20 km:** 1. Arévalo (Kol.) 1:19:23, 2. Karlström (Švéd.) 1:19:44, 3. Chama (Mex.) 1:20:46... 32. Rizek (SR) 1:35:02.

ŽENY (35 km, 43 štartujúcich): 1. Garciová Leónová (Peru) 2:37:44 – základný svetový rekord, rekord D50, 2. Liou Chung (Čína) 2:40:06 – ázijský rekord, 3. Bonillová (Ekv.) 2:46:32... 14. Hačundová 2:59:49 17. Katerinka Czaková 3:01:53, Žárska (všetky SR) nedokončila. **M-SR:** 1. Hačundová 2:59:49, 2. Katerinka Czaková (obe Dukla) 3:01:53, ďalšie nedokončili. **20 km:** 1. A. Gonzálezová (Mex.) 1:28:09, 2. De Orbetová (Portoriko) 1:31:11, 3. S. Ramosová (Mex.) 1:34:22... 11. Ragasová (SR) 1:40:48.

MAYOV STÍPĚK

O CHODECKEJ NEISTOTE

Tohtoročná Dudinská päťdesiatka opäť ukázala svoju krásu, opodstatnenosť existencie, vysokú kvalitu, skvelé renomé v chodeckom svete a tradične žilivú atmosféru. Svetovým rekordom ju okorenila hviezda svetovej chôdze, Peruánka Kimberly Garciová Leónová. Vďaka jej výkonu „išiel“ chýr o Dudinciach do sveta. Lepšiu reklamu si pre Slovensko, slovenskú atletiku a pre chôdzu ani neviem predstaviť.

Potešili aj Slováci: majstrovským zlatým hetrikom Miro Úradník, vzhľadom na okolnosti priam euforickým výkonom Dominik Černý, rovnako dostala divákov do varu Ema Hačundová. Medzi juniormi sa blysol víťazstvom i osobák Filip Krestianko. Z Dudiniec som naozaj odchádzal s dobrým pocitom.

O to ťažšie vnímam debaty o blížiacich sa OH v Paríži a chodeckých disciplínach v ich programe. Definitívnu sme sa dozvedeli len niečo vyše roka pred hrami. Už to, že to má byť miešaná súťaž, som nepochopil. Prečo jednoznačne individuálnu disciplínu komplikovať? No – stalo sa. Svetová atletika a MOV najprv špekulovali, že pôjde o mix štafetu dvakrát 35 km, teda 70 km. Trvala by minimálne päť hodín. Práve dĺžka bol dôvod, prečo skončila v programe hier päťdesiatka.

A vysielatelia by znova hromžili. Preto prišiel ďalší „femenálny“ nápad: v biatlonovej terminológii „single mix štafeta“ na maratónskej trati. To znamená jeden muž a jedna žena si rozdedia 42,195 km maratónsku trať na štyri úseky po približne 10 km. S pôvodnou disciplínou to už má spoločné málo. V podstate už len to, že je to chôdza.

Opäť sa musím vrátiť k základným otázkam. Prečo sme začali vôbec uvažovať o spoločnej mix disciplíne? Prečo sa to rieši v priebehu olympijského cyklu, keď už boli všetci nastavení na preteky na 35 km?

Metodika prípravy na 50 km bola iná ako na 35 km, na ktoré si chodci postupne zvykajú, výkony sa zlepšujú. A teraz zasa zmena! Išť dvakrát naplno 10 km s pauzou viac ako 40 minút je niečo, čo nik z chodcov nepozná. WA a MOV síce predstavili novú disciplínu pre Paríž, no zároveň dodali, že kvalifikačný kľúč k nej oznámia neskôr. Chodci so zmenou nie sú stotožnení, rozhodnutie kritizujú. Vedenie Svetovej atletiky i MOV však dvíhajú vavrov prst: buď budete súhlasiť, alebo vám jednu chodeckú disciplínu škrtne bez náhrady. Hm... Športovec a jeho záujmy na prvom mieste – deklaruje MOV neraz vo svojich vyhláseniach. Nuž a takto to vyzerá v praxi.

Maly Jody

MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V POLMARATÓNE NA VÝCHODE KRAĽOVAL ZÁPADNIAR

Kým v predošlej dekáde si východniari chodili po polmaratónske tituly najmä na západ – **Tibor Sahajda do Tlmáč (2018) a dvakrát do Bratislavy (2019, 2021), Jozef Urban tiež dva razy do slovenskej metropoly (2014, 2016), tentoraz sa nový šampión Martin Rusina vybral za zlatom na východ do Čechova.**

Polmaratónske majstrovstvá SR sa na východ republiky vrátili po vyše desaťročí, naposledy boli v roku 2012 v Košiciach. Malá dedinka pri Michalovciach sa premiéry zhostila solidne.

„Som dlhoročný bežec, krajší a rovinatejší okruh nepoznám. Trať je certifikovaná, dlhé roky robím na nej aj rozhodcu. Mám k Čechovskému polmaratónu blízky vzťah, chcem ho spopularizovať. Majstrovstvá Slovenska boli pre nás čerešnička na torte. Chceli sme dokázať, že aj na Zemplíne vieme usporiadať kvalitné preteky,“ skonštatoval riaditeľ podujatia Peter Buc.

O slovenské tituly sa bojovalo na trati, na ktorej sa od roku 1991 organizuje Čechovský polmaratón. Vedie cez obce Jastrabie, Iňačovce, Zemplínska Široká, michalovskú časť Vrbovec a Čechov. Žiaľ, tentoraz bežcom na trati s takmer nulovým prevýšením prekazil možnosť dosiahnuť kvalitné časy silný protivietor.

Aj v ňom sa však nový šampión Martin Rusina dostal pod 1:10 h a po dvoch zlatých na M-SR v horskom behu (2021, 2022) si vybojoval ešte cennejší titul – polmaratónsky. Zvítazil suverénne časom 1:09:39 h.

„Polmaratón je moja obľúbená disciplína. Sníval som o tom, že raz v ňom získam slovenský titul. Teraz

to bol nielen môj sen, ale aj cieľ. Vďaka Bohu sa mi to v Čechove podarilo, veľmi sa teším,“ nadchýnal sa Martin Rusina.

Dvadsaťdeväťročný vytrvalec potvrdil pozíciu favorita, keďže od 19. februára bol lídrom slovenských tabuliek 2023 vďaka osobáku 1:08:19 h z pretekov v Barcelone. Rusina (BMSC Bratislava) získal v Čechove svoju druhú medailu z polmaratónskych M-SR. V roku 2020 bol na provizórnom „covidovom“ šampionáte na bratislavskom dunajskom nábreží druhý, vlni v Trnave finišoval štvrtý, iba 5 sekúnd za striedobnou a jedinou za bronzovou pozíciou.

Od roku 2018 vládnu na M-SR v polmaratóne vytrvalci BMSC Bratislava. Košičan behajúci za BMSC Sahajda triumfoval v rokoch 2018, 2019, 2021, Marek Hladík získal tituly v rokoch 2020 a 2022, no a v Čechove zvíťazil Rusina. „Od maratónu v Amsterdame sa borím so zraneniami kolena a sedacieho svalu. Moja priorita je príprava na jesenné podujatia,“ vysvetlil Hladík svoju absenciu v Čechove.

„Chcel som pôvodne bežať znova na osobák, ale neboli na to podmienky, fúkal veľmi silný vietor,“ priznal Rusina a doplnil zaujímavú informáciu: „V posledných troch týždňoch pred šampionátom som ignoroval všetky sociálne siete a aplikácie. Sústredil som sa len na seba. Nemal som žiadne

informácie o tom, ako sa darí súperom. Necítil som preto nijaký tlak.“

Druhý dobehol Marek Lenčes z Slávie STU so stratou 1:20 min (1:10:59). Po bronze z halových M-SR 2023 na 3000 m to bol jeho druhý cenný majstrovský kov. „Extrémne fúkalo, dnes mi to veľmi nešlo. V posledných troch kilometroch som sa poriadne vytrápil,“ postážoval sa Lenčes. Z bronzy sa tešil jeho klubový kolega, rekordér SR do 23 rokov na 15 km Lukáš Koperdák (1:12:30).

V pretekoch žien bolo poradie na prvých dvoch priečkach totožné s vlnajším v Trnave. Titul obhájila Silvia Valová z AK ZVP Lučatín (1:20:09, tréner Marek Vojník) pred Luciou Pelikánovou (1:21:12) a premiérovú medailu na M-SR si vybojovala tretia Zuzana Polohová (1:22:13).

Tridsaťjedenročná Silvia Valová aj po narodení synčeka Janka (v apríli 2021) pokračuje v zbieraní titulov – získala už siedmy. Predtým zvíťazila v roku 2019 v cestnom behu na 10 km, na 5000 m a v krose, v roku 2020 v cestnom behu na 10 km a 10 000 m na ovále a v roku 2022 v polmaratóne.

„Na polmaratón sme sa so Silvou špeciálne pripravovali. Odhadoval som, že v tom vetre môže bežať v tempe 3:45 – 3:47 min na kilometer, čo sa jej napokon aj podarilo,“ komentoval kouč Marek Vojník Valovej čechovský výkon. „Hlavný cieľ bol obhájiť prvenstvo a to Silvia splnila, z čoho mám radosť. V záverečných štyroch kilometroch fúkal nepríjemný protivietor, ktorý všetkým bežcom poriadne ubral sily.“

Martin Rusina, Marek Lenčes a Ukrajinec Taras Ivaniuta na čechovskej trati.

Trio medailistiek (zľava): Lucia Pelikánová, Silvia Valová, Zuzana Polohová.

FAKTY Z ČECHOVA

MUŽI (47 štartujúcich): 1. Rusina (BMSC Bratislava) 1:09:39, 2. Lenčes 1:10:59, 3. L. Koperdák (obaja Slávia STU Bratislava) 1:12:30, **družstvá (7):** 1. AK Krupina (Sopko, Š. Wahlandt, Vladár/Králik, Jombík) 3:41:22, 2. Slávia STU Bratislava (Lenčes, L. Koperdák, Tichý st./Ondruš, Poláček) 3:53:18, 3. BK Vyšná Myšľa (E. Repák, Bak, Miľo/R. Repák) 4:03:13. **ŽENY (18 štartujúcich):** 1. Valová (AK ZVP Lučatín) 1:20:09, 2. Pelikánová (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 1:21:12, 3. Polohová (Slávia STU Bratislava) 1:22:13, **družstvá (2):** titul a medaily pre nedostatočný počet tímov neudelili.

SLOVENSKÍ ATLÉTI NA MAJSTROVSTVÁCH ČESKOSLOVENSKA (I. ČASŤ)

NAJÚSPEŠNEJŠÍ BOLI CHODCI NA 20 KM A OŠTEPÁRKY

Počas celej histórie trvania spoločného štátu Čechov a Slovákov sa konali aj atletické majstrovstvá ČSR, neskôr ČSSR a ČSFR, ktoré boli prerušené – rovnako ako existencia spoločného štátu – iba druhou svetovou vojnou. V rokoch 1919 až 1937 a 1945 až 1992 sa uskutočnilo spolu 67 majstrovstiev Československa na dráhe, ktoré boli vrcholom sezóny pre väčšinu najlepších atlétov.

Českému štatistikovi Pavlovi Hladíkovi z Holíc sa s pomocou Ľudka Follprechta a Milana Urbana podarilo podrobne zdokumentovať ich históriu v publikácii *Majstrovstvá a prebory v atletice*, kde uvádzajú výsledky prvých šiestich atlétov v každej disciplíne, pokiaľ sa ich podarilo zistiť (v prvých rokoch to boli väčšinou iba medailisti). História šampionátov v tejto publikácii sa začína už v roku 1907 majstrovstvami Kráľovstva českého. Zostavovatelia vychádzali zo štatistických materiálov Stanislava Hrnčířa, Pavla Šimáka a Jiřího Hetflejša, ktoré doplnili ďalším bádáním v archívoch a knižniciach.

Na úvodných dvoch šampionátoch v rokoch 1919 a 1920 nebola zistená účasť žiadnych slovenských atlétov. Tí sa neobjavili ani na šampionáte v roku 1921, ale prvé zápisy pre Slovensko zaznamenal český atlét Otakar „Otec“ Jandera v drese I. Československého športového klubu (I. ČsŠK) Bratislava. Neskorší dvojnásobný olympionik a dlhé roky najlepší čs. bežec na 110 m prekážok získal strieborné medaily v skoku do výšky a do diaľky. V nasledujúcom roku 1922 si už medaily vybojovali i Slováci – zlato v skoku do výšky Mikuláš Kucsera z PTE Bratislava, striebro Mikuláš Kornhauser, bronz Ladislav Kemény (obaja KAC Košice) a Gejza Pogány (PTE Bratislava). Treba podotknúť, že v prvých rokoch sa na čs. šampionátoch zúčastňovali aj zahraniční športovci, čo vyvrcholilo v roku 1922, keď z 23 disciplín vyhrali 17 (!) atléti z Talianska, Belgicka a Juhoslávie. To malo za následok, že od ďalšieho ročníka už mohli štartovať na majstrovstvách ČSR iba českí a slovenskí atléti.

V roku 1923 sa okrem šampionátu na dráhe konali premiérové aj majstrovstvá Československa v krose a cestnom behu, v chôdzi, ale najmä uskutočnil sa prvý šampionát žien. V tomto roku zostalo Slovensko bez medailového zápisu, ale o rok neskôr brali slovenskí atléti už 7 medailí vrátane troch majstrovských titulov. Slabšie výkony slovenských atlétov boli odrazom nízkej výkonnosti slovenskej atletiky.

Až do roku 1926 sa všetky čs. šampionáty dospelých konali výlučne v Prahe. Slovenskú premiéru mali v roku 1927 M-ČSR v maratóne v Košiciach, nasledovalo aj niekoľko ďalších

maratónskych, viacbojarských i mládežníckych majstrovstiev, ale dospeli na dráhe sa stretli až v roku 1950 v Bratislave. Ďalších sedem „slovenských“ šampionátov sa konalo v Bratislave (1956, 1975 a 1986), Považskej Bystrici (1969), Banskej Bystrici (1973 a 1989) a úplne posledný v Nitre (1992).

Najúspešnejším slovenským atlétom v medzivojnovom období na M-ČSR bol vytrvalec Jozef Koščák, ktorý vybojoval dve druhé a dve piate miesta v roku 1924 v drese KAC Košice a v rokoch 1924 až 1935 získal spolu 23 (!) zlatých, 8 strieborných a 2 bronzové medaily, ale od roku 1925 všetky v pražských a brnianskych kluboch. Medzi ženami bola prvou a najúspešnejšou slovenskou medailistkou Štefánia Pekarová, ktorá získala počas 5 rokov (1933 – 1937) v šprintoch, skoku do diaľky a vo vrhoch 16 zlatých, 4 strieborné a 3 bronzové medaily, všetky v drese Slávie Praha. V roku 1937 však bola vylúčená zo všetkých ženských súťaží, jej výkony zrušené, no o zrušení jej umiestnení sa nijaký prameň nezmiňuje. Rovnaký osud rok predtým postihol aj českú multimedailistku Zdeňku Koubkovú. Obe atlétky ďalej žili ako muži – Štefan Pekar a Zdeněk Koubek.

Ako vyplýva aj z predchádzajúcich riadkov, viacerí poprední slovenskí atléti štartovali vo farbách českých klubov, opačne prípady boli iba sporadické. Zmena nastala až po roku 1966 vznikom Dukly v Banskej Bystrici, kde vojenskú službu absolvovali mnohí českí atléti.

V povojnovom období získali aspoň 10 titulov medzi mužmi Imrich Bugár a Martin Vrábel (oba po 13), Jozef Plachý (12), zo žien Eva Lehocká-Glesková (13), Eva Kucmanová-Šuranová (12), Jana Kučeriková (11) a Ľudmila Melicherová (10). Všetky uvedené medailové bilancie sú iba zo súťaží jednotlivcov pod holým nebom – bez štafiet a družstiev.

Z jednotlivých disciplín zaznamenalo Slovensko najväčšie úspechy u mužov v chôdzi na 20 km, kde získalo 61 medailí (19 zlatých, 24 strieborných a 18 bronzových), vo výške 54 (28-8-18), v oštepe tiež 54 (16-17-21), v chôdzi na 50 km 49 (18-15-16), v diaľke 46 (14-12-20), na 100 m 42 (15-12-15), v maratóne 41 (13-15-13). Naopak, z tradičných disciplín sú najslabšie

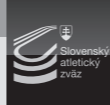
Najviac čs. titulov z atlétov pochádzajúcich zo Slovenska získal diskár Imrich Bugár – až 13. Foto: ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

kladivo so 17 medailami (0-6-11), desaťboj s 12 (0-5-7) a žrd s 9 (3-3-3) medailami. V kladive a desaťboji sa teda Slovák nikdy nestal majstrom Československa!

Poradie ženských disciplín je podstatne ovplyvnené rôznym počtom majstrovských disciplín, z ktorých niektoré vznikli krátko pred rozpadom federácie alebo až po ňom. Najúspešnejšou ženskou disciplínou je oštep so 43 medailami (22-11-10), v diaľke získali Slovenky 34 (17-12-5), na 100 m tiež 34 (11-7-16) a vo výške 31 (8-11-12) medailí.

V tejto bilancii sú zahrnuti nielen českí medailisti v slovenských kluboch (v prehľade označení značkou ° za priezviskom), ale i Slováci pôsobiaci v českých oddieloch (značka *).

MARIÁN KALABUS

SLOVENSKÍ ATLÉTI NA MAJSTROVSTVÁCH ČESKOSLOVENSKA

(I. ČASŤ)

MUŽI
100 M

1929	1.	Andrej Engel*	vs-ph	11,4
1929	3.	Ilja Rath	SLÁBA	?
1931	1.	Andrej Engel*	vs-ph	10,8
1932	1.	Andrej Engel*	vs-ph	10,9
1933	3.	Andrej Engel*	hagph	11,1
1934	1.	Andrej Engel*	hagph	10,6
1935	3.	Andrej Engel*	hagph	11,0
1945	6.	Tibor Tašký	TŠSTT	11,7
1948	6.	Tibor Tašký	VŠ-BA	11,5
1949	5.	Emanuel Jaško	VŠ-BA	11,2
1949	6.	Tibor Tašký	VŠ-BA	11,4
1957	3.	Ján Šteso st.	SLÁBA	11,1
1957	5.	Eugen Hrušovský	SLÁKE	11,2
1958	2.	Ján Šteso st.	SLÁBA	10,7
1958	4.	František Mikluščák*	dukph	10,8
1958	5.	Jozef Kovalčín*	dukph	10,8
1958	6.	Štefan Molnár	SLÁBA	11,0
1959	3.	František Mikluščák*	vžkgo	10,8
1959	4.	Jozef Kovalčín*	dukph	10,8
1959	5.	Marián Gáborik*	rh-ph	10,9
1960	1.	František Mikluščák	SLÁKE	10,8
1960	2.	Ján Šteso st.	SLÁBA	10,8
1960	3.	Jozef Kovalčín*	dynph	10,8
1961	2.	František Mikluščák	VŠTKE	10,5
1961	4.	Jozef Kovalčín*	dynph	10,8
1962	2.	František Mikluščák	VŠTKE	10,7
1963	3.	František Mikluščák	VŠTKE	10,8
1963	4.	Dušan Dubový	VŠTKE	10,8
1964	2.	Herbert Bende	SVŠTB	10,7
1964	5.	František Mikluščák	VŠTKE	10,8
1965	4.	Juraj Demeč	VŠTKE	10,6
1966	1.	Herbert Bende*	dukph	10,6
1966	2.	Juraj Demeč*	slaph	10,6
1967	1.	Juraj Demeč*	dukph	10,5
1967	2.	Herbert Bende	DUKBB	10,6
1968	2.	Vladimír Janček	SVŠTB	10,5
1968	4.	Herbert Bende	DUKBB	10,6
1968	5.	Dušan Sváby	SLNBA	10,6
1969	4.	Vladimír Janček	SVŠTB	10,5
1970	3.	Imrich Pivarník	VŠŽKE	10,7
1970	4.	Dionýz Szögedi*	dukph	10,8
1970	5.	Vladimír Janček	SVŠTB	10,8
1970	6.	Juraj Demeč*	dukph	11,9
1971	3.	Juraj Demeč*	dukph	10,5
1971	6.	Zdeněk Kojan°	DUKBB	11,1
1972	1.	Juraj Demeč*	dukph	10,3
1972	4.	Karel Malík°	SVŠTB	10,5
1972	6.	Zdeněk Kojan°	DUKBB	10,6
1973	1.	Juraj Demeč*	dukph	10,3

1973	3.	Marián Králik	ZVLŽA	10,5
1974	2.	Juraj Demeč*	dukph	10,61
1974	5.	Marián Králik	ZVLŽA	10,89
1975	1.	Juraj Demeč*	dukph	10,6
1976	3.	Martin Pelach	DUKBB	10,62w
1976	6.	Ján Chebeň	DUKBB	10,74w
1977	1.	Martin Pelach	DUKBB	10,68
1977	4.	Ján Chebeň	DUKBB	10,88
1977	5.	Ladislav Latocha	DUKBB	10,92
1978	2.	Ladislav Latocha	DUKBB	10,69
1978	5.	Ján Chebeň	DUKBB	10,84
1979	1.	Ladislav Latocha	DUKBB	10,74
1980	6.	Ján Chebeň	BZLRK	11,05
1981	3.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,88
1981	4.	Ladislav Latocha	DUKBB	10,95
1983	1.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,68
1983	4.	František Ptáčník°	DUKBB	10,84
1984	3.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,55
1985	1.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,51
1986	1.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,56
1986	2.	Dušan Sukup	SVŠTB	10,65
1987	3.=	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,65w
1988	2.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,53
1989	3.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	10,58
1990	5.	Ján Šteso ml.*	spaph	10,77

200 M

1931	1.	Andrej Engel*	vs-ph	22,4
1932	1.	Andrej Engel*	vs-ph	22,5
1933	3.	Andrej Engel*	hagph	23,2
1934	1.	Andrej Engel*	hagph	21,8
1955	5.	Michal Baránek	SLÁBA	22,9
1957	3.	Ján Šteso st.	SLÁBA	22,4
1957	5.	Marián Gáborik	SPKPB	22,8
1958	4.	František Mikluščák*	dukph	22,0
1958	6.	Jozef Kovalčín*	dukph	22,4
1959	3.	Jozef Kovalčín*	dukph	22,1
1959	4.	František Mikluščák*	vžkgo	22,2
1960	2.	Jozef Kovalčín*	dynph	21,8
1961	2.	František Mikluščák	VŠTKE	21,7
1961	4.	Herbert Bende	SLÁBA	21,9
1964	3.	František Mikluščák	VŠTKE	21,9
1965	5.	Juraj Demeč	VŠTKE	21,6
1965	6.	Viktor Eichler	SVŠTB	21,7
1967	3.	Juraj Demeč*	dukph	21,4
1967	4.	Vladimír Janček	VŠTKE	21,6
1967	6.	Peter Hošťanský	SVŠTB	21,7
1969	5.	Eugen Podhájecký	DUKBB	21,6
1970	4.	Imrich Pivarník	VŠŽKE	21,8
1970	6.	Zdeněk Kojan°	DUKBB	22,2
1973	6.	Marián Králik	ZVLŽA	21,6
1975	6.	Vladimír Ladányi	SVŠTB	22,1
1976	3.	Martin Pelach	DUKBB	22,05
1976	4.	Ján Svrček	BZLRK	22,35
1977	1.	Martin Pelach	DUKBB	21,11
1977	4.	Marián Králik*	rh-ph	21,87
1978	1.	Martin Pelach	DUKBB	21,12
1978	3.	Marián Králik*	rh-ph	21,53

1979	6.	Petr Dyk°	DUKBB	22,02
1980	3.	Ján Tomko	DUKBB	21,53
1980	5.	Ľuboš Chochlík	DUKBB	22,26
1981	4.	Vladislav Vovčko	VŠTKE	22,05
1982	4.	Jozef Vilček*	rh-ph	21,75
1983	1.	Ján Tomko	DUKBB	20,84
1983	6.	Miroslav Vavák	SVŠTB	21,90
1984	2.	Miroslav Púchovský	DUKBB	20,98
1984	5.	Zoltán Jurík	DUKBB	21,65
1985	1.	Ľuboš Balošák	DUKBB	21,30
1986	6.	Miroslav Vavák	SVŠTB	22,07
1987	5.	Miroslav Vavák	SVŠTB	21,67w
1988	5.	Ján Tomko	DUKBB	21,33
1988	6.	Miroslav Púchovský	STANR	21,50
1990	4.	Ján Šteso ml.*	spaph	21,80
1992	5.	Štefan Balošák	DUKBB	21,76
1992	6.	Marián Vanderka	UKBLA	23,09

400 M

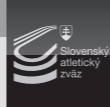
1950	3.	Milan Filo	SLOŽA	50,8
1951	6.	Milan Filo	SLOŽA	51,8
1952	1.	Milan Filo*	atph	48,8
1953	1.	Milan Filo*	údaph	49,0
1954	1.	Pavol Vrecník*	údaph	49,1
1954	6.	Milan Filo*	údaph	51,3
1955	1.	Pavol Vrecník*	údaph	48,6
1956	3.	Jozef Kočíš	SLÁKE	49,8
1957	2.	Jozef Kočíš	SLÁKE	49,3
1957	3.	Pavol Havrlent*	rh-ph	49,9
1958	5.	Jozef Kočíš	SLÁKE	49,8
1958	6.	Viliam Nedeljak	ISKBA	50,2
1959	3.	Jozef Kočíš	SLÁKE	49,3
1959	4.	Ivan Nemčovský	DIMBA	49,9
1960	4.	Jozef Kočíš	VŠTKE	49,4
1961	4.	Viliam Nedeljak*	duktá	49,3
1962	2.	Viliam Nedeljak*	duktá	48,0
1963	2.	Viliam Nedeljak	SVŠTB	48,6
1963	4.	František Kuzma	SLÁNR	48,8
1964	3.	Viliam Nedeljak	SLNBA	47,5
1965	6.	Viliam Nedeljak	SVŠTB	54,9
1967	4.	Igor Krupička°	DUKBB	47,8
1968	2.	Pavel Zeman°	DUKBB	48,0
1970	4.	Karel Kučera°	DUKBB	48,7
1970	6.	Miloš Raček°	DUKBB	50,3
1971	3.	Karel Kučera°	DUKBB	48,7
1973	1.	Ivan Daniš*	spaph	47,2
1974	6.	Ján Svrček	BZLRK	48,27
1976	1.	Ján Svrček	BZLRK	47,83
1977	3.	Ján Svrček	UKBLA	47,74
1979	6.	Dušan Malovec	DUKBB	48,05
1980	2.	Dušan Malovec	DUKBB	46,91
1980	4.	Ján Svrček	UKBLA	48,65
1980	5.	Břetislav Zadák°	VŠTKE	48,75
1981	1.	Dušan Malovec	DUKBB	47,62
1981	5.	Miroslav Púchovský	DUKBB	48,33
1982	3.	Dušan Malovec	DUKBB	47,00
1982	6.	Vladislav Vovčko	VŠTKE	48,23
1983	1.	Ján Tomko	DUKBB	45,69

1983	3.	Dušan Malovec	DUKBB	46,58
1983	6.	Miroslav Púchovský	DUKBB	47,64
1984	1.	Ján Tomko	DUKBB	46,09
1984	2.	Dušan Malovec	DUKBB	46,87
1984	5.	Miroslav Vavák	SVŠTB	48,51
1985	3.	Dušan Malovec	DUKBB	46,49
1986	2.	Dušan Malovec	DUKBB	47,17
1986	4.	Miroslav Vavák	SVŠTB	48,24
1987	1.	Ľuboš Balošák	DUKBB	45,85
1987	3.	Dušan Malovec	DUKBB	47,21
1987	5.	Miroslav Vavák	SVŠTB	48,07
1988	1.	Ľuboš Balošák	DUKBB	46,55
1988	5.	Miroslav Vavák	SVŠTB	47,72
1989	1.	Ľuboš Balošák	DUKBB	46,57
1990	1.	Ľuboš Jošák	VŠTKE	46,67
1990	2.	Ľuboš Balošák	DUKBB	47,04
1990	4.	Štefan Balošák	ZŠMT	47,62
1991	3.	Ľuboš Jošák	STUKE	47,74
1991	5.	Maroš Ščerbič	UKBLA	48,29
1992	2.	Ľuboš Jošák	STUKE	47,45

800 M

1926	3.	Jozef Mikšik	ŠK-TT	2:03.0
1928	3.	Vojtech Šimek	1ČŠŠK	2:00.0
1951	2.	Alexander Zvolenský	NV-BA	1:55.1
1952	6.	Dušan Čikel*	atph	1:54.7
1953	3.	Dušan Čikel*	údaph	1:55.6
1953	4.	Alexander Zvolenský*	údaph	1:56.1
1954	2.	Dušan Čikel*	údaph	1:53.5
1955	3.	Ján Gála*	slaph	1:54.6
1958	3.	Pavol Havrlent*	rh-ph	1:52.5
1959	2.	Peter Klekner*	dukph	1:52.4
1959	4.	Pavol Havrlent*	rh-ph	1:52.7
1960	1.	Josef Odložil°	VŠTKE	1:51.9
1960	6.	Pavol Havrlent*	rh-ph	1:55.9
1963	5.	Juraj Mikulík	SVŠTB	1:55.6
1967	4.	Ján Šišovský	DUKBB	1:52.6
1968	1.=	Jozef Plachý	VŠTKE	1:53.6
1968	6.	Ján Šišovský	DUKBB	1:55.6
1969	1.	Jozef Plachý	VŠTKE	1:46.8
1969	5.	Ján Šišovský	DUKBB	1:53.3
1970	1.	Jozef Plachý	VŠŽKE	1:47.1
1970	3.	Ján Šišovský	DUKBB	1:50.6
1971	1.	Jozef Plachý	VŠŽKE	1:49.3
1971	2.	Jozef Samborský	DUKBB	1:50.4
1971	4.	Ján Šišovský	DUKBB	1:51.2
1972	1.	Jozef Plachý	VŠŽKE	1:47.1
1972	2.	Jozef Samborský	DUKBB	1:48.8
1972	3.	Ján Šišovský	DUKBB	1:48.9
1973	1.	Jozef Plachý	VŠŽKE	1:48.6
1973	4.	Jozef Samborský	DUKBB	1:52.0
1974	1.	Jozef Plachý	VŠŽKE	1:48.22
1974	2.	Ján Šišovský	DUKBB	1:48.67
1974	4.	Jozef Samborský	DUKBB	1:50.22
1974	5.	Milan Timko	DUKBB	1:51.67
1974	6.	Juraj Lajčák	SVŠTB	1:51.91
1975	1.	Jozef Plachý	DUKBB	1:48.0
1975	3.	Milan Timko	DUKBB	1:50.2

1976	1.	Jozef Plachý*	dukph	1:47.72
1976	2.	Ján Šišovský	DUKBB	1:47.91
1976	3.	Jozef Samborský	DUKBB	1:48.00
1976	4.	Milan Timko	DUKBB	1:48.88
1976	5.	Milan Richtárik	DUKBB	1:49.25
1976	6.	Pavel Slouka°	STRMT	1:50.25
1977	1.	Jozef Plachý*	dukph	1:48.6
1977	2.	Jozef Samborský	DUKBB	1:49.7
1977	3.	Milan Timko	DUKBB	1:49.7
1978	1.	Milan Timko	DUKBB	1:51.37
1978	2.	Milan Richtárik	DUKBB	1:52.05
1978	4.	Pavel Slouka°	STRMT	1:52.77
1979	2.	Jozef Plachý*	dukph	1:49.4
1979	6.	Jaromír Zigo	DUKBB	1:51.3
1980	2.	Ján Bičian	DUKBB	1:50.3
1980	5.	Jaromír Zigo	INTER	1:52.1
1981	2.	Gajar Ajnetdinov, ZSSR	SPFBB	1:50.49
1981	5.	Pavel Slouka°	UKBLA	1:54.79
1982	4.	Vladimír Guriš	SPFBB	1:52.36
1982	5.	Gabriel Valiska		

SLOVENSKÍ ATLÉTI NA MAJSTROVSTVÁCH ČESKOSLOVENSKA

(I. ČASŤ)

1935	4.	Jozef Koščák*	slaph	16:09.7
1937	3.	František Lecsco	UACUŽ	16:05.6
1945	3.	Ludovít Gálffy	TŠST	16:05.4
1946	5.	František Sloboda	ABŠBT	16:22.8
1947	3.	Ján Bakaljar	SOKBB	15:40.0
1949	2.	František Augustín	NV-BA	15:30.6
1950	3.	Emil Bacigál	TATST	15:06.2
1951	3.	Emil Bacigál	TATST	14:57.0
1953	5.	Karol Krištof*	křvoc	15:07.0
1955	1.	Karol Krištof*	slaph	14:45.2
1955	4.	Vojtěch Hec°	SLÁBA	14:55.8
1956	1.	Dušan Čikel*	údaph	14:21.6
1956	5.	Ivan Takáč*	údaph	14:32.0
1957	4.	Karol Krištof*	slaph	14:28.0
1958	3.	Dušan Čikel	SLÁBA	14:41.2
1958	5.	Karol Krištof*	slaph	14:58.8
1958	6.	Štefan Tejbus	SLÁBA	15:00.6
1959	5.	Štefan Tejbus	SLÁBA	14:53.8
1960	3.	Štefan Tejbus	SLÁBA	14:28.4
1962	5.	Štefan Tejbus	SLÁBA	14:58.2
1963	5.	Vladimír Brtáň	DYNŽA	14:37.2
1964	4.	Vladimír Brtáň	JEDŽA	14:18.4
1966	6.	Miroslav Vitkovič°	DUKBB	14:50.4
1971	5.	Jozef Noskovič	SLNBA	14:39.6
1972	6.	Peter Suchán	DUKBB	14:34.0
1973	2.	Štefan Polák	SVŠTB	14:31.0
1976	1.	Jozef Noskovič	SLNBA	14:12.4
1976	2.	Dušan Moravčík*	dukph	14:12.8
1976	3.	Štefan Polák	SVŠTB	14:13.4
1977	1.	Jozef Noskovič	SLNBA	13:58.4
1977	3.	Štefan Polák	INTER	14:00.4
1978	1.	Alexander Schmidt	DUKBB	13:53.43
1978	2.	Jozef Noskovič	SLNBA	13:54.62
1978	3.	Martin Vrábel	VŠTKE	13:54.92
1978	4.	Štefan Polák*	rh-ph	13:56.83
1979	3.	Dušan Moravčík*	rh-ph	14:05.7
1979	5.	Štefan Polák	INTER	14:06.0
1980	2.	Jozef Lenčes	INTER	13:59.8
1980	3.	Martin Vrábel	DUKBB	13:59.8
1980	5.	Štefan Polák	INTER	14:01.8
1983	5.	Jozef Výboštok	SPFBB	14:18.35
1984	1.	Martin Vrábel	DUKBB	13:55.30
1985	1.	Martin Vrábel	DUKBB	14:01.81
1985	5.	Jozef Výboštok	DUKBB	14:10.11
1986	3.	Martin Vrábel	DUKBB	13:52.25
1988	1.	Jozef Výboštok	DUKBB	13:58.70
1988	2.	Martin Vrábel	DUKBB	13:58.99
1989	4.	Martin Vrábel	DUKBB	13:52.69
1990	4.	Róbert Štefko	DUKBB	14:17.91
1990	6.	Petr Pipa°	DUKBB	14:21.40
1991	1.	Róbert Štefko	DUKBB	14:09.87
1991	2.	Petr Pipa°	DUKBB	14:15.79
1992	2.	Róbert Štefko	DUKBB	13:53.53
1992	3.	Miroslav Vanko	DUKBB	13:56.97
10 000 M				
1924	2.	Jozef Koščák	KACKE	35:15.4
1925	1.	Jozef Koščák*	spaph	34:22.0

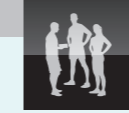
1927	2.	Jozef Koščák*	spaph	34:34.6
1929	1.	Jozef Koščák*	mslbo	34:14.2
1930	1.	Jozef Koščák*	mslbo	33:11.4
1931	1.	Jozef Koščák*	mslbo	34:16.4
1932	1.	Jozef Koščák*	mslbo	32:31.3
1934	1.	Jozef Koščák*	slaph	34:09.1
1937	5.	Ján Takáč*	slaph	36:15.2
1945	6.	Miroslav Sekera	ŠK-BA	34:39.2
1948	6.	František Augustín	SOKBA	33:37.6
1949	3.	František Augustín	NV-BA	33:06.0
1950	5.	František Marcinko	TATST	33:09.8
1961	4.	Štefan Tejbus	SLÁBA	30:51.6
1962	2.	Štefan Tejbus	SLÁBA	30:19.4
1963	1.	Štefan Tejbus	SVŠTB	30:45.0
1964	2.	František Kania	VŠTKE	31:15.4
1964	1.	Štefan Tejbus	SVŠTB	30:02.2
1965	4.	Vladimír Brtáň*	tž-tř	30:25.4
1967	4.	Eduard Földvári	DUKBB	30:31.4
1971	3.	Peter Suchán	DUKBB	30:00.4
1972	2.	Peter Suchán	DUKBB	29:00.6
1972	4.	Ondrej Zelenánský*	dukph	30:05.8
1973	2.	Ondrej Zelenánský*	dukph	30:06.8
1974	3.	Peter Suchán	DUKBB	29:02.2
1974	5.	Ondrej Zelenánský*	dukph	29:51.4
1975	2.	Peter Suchán	DUKBB	28:54.6
1976	1.	Peter Suchán	DUKBB	28:54.6
1977	1.	Alexander Schmidt	DUKBB	28:57.6
1977	2.	Dušan Moravčík*	rh-ph	28:57.9
1978	1.	Alexander Schmidt	DUKBB	28:52.53
1978	4.	Stanislav Tománek*	rh-ph	29:14.61
1978	5.	Štefan Polák*	rh-ph	29:20.61
1979	3.	Miroslav Bečka	DUKBB	29:43.6
1980	2.	Martin Vrábel	DUKBB	29:22.8
1980	4.	Alexander Schmidt	DUKBB	29:50.4
1981	1.	Martin Vrábel	DUKBB	29:26.02
1981	5.	Jiří Kaňa°	INTER	30:45.92
1981	6.	Milan Seman	SVŠTB	31:01.76
1982	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:57.24
1982	6.	Zdeněk Zalubil°	ZVLSI	30:10.63
1983	6.	František Višnický	VŠŽKE	30:50.79
1984	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:45.34
1984	4.	Ivan Demský	PARBJ	30:07.91
1984	6.	Miroslav Bečka	INTER	30:22.31
1985	1.	Martin Vrábel	DUKBB	29:19.02
1985	6.	František Višnický	VŠŽKE	30:36.47
1986	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:46.80
1987	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:26.58
1987	6.	Jozef Prečuch	MOSTB	30:12.69
1988	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:45.79
1988	6.	Milan Slivka	ZVKM	29:56.50
1989	1.	Martin Vrábel	DUKBB	28:45.05
1990	1.	Petr Pipa°	DUKBB	29:36.18
1990	2.	Martin Vrábel	UKBLA	29:42.82
1991	1.	Róbert Štefko	DUKBB	29:06.21
1991	6.	Marcel Matanin	ŠTAKA	31:52.45
1992	1.	Róbert Štefko	DUKBB	29:05.90
1992	2.	Petr Pipa°	DUKBB	30:11.41

1992	4.	Ivo Štefanovič	BEBET	30:40.00
1992	6.	Róbert Šádek	UKBLA	31:17.11
MARATÓN				
s = nedovolený spád, k = kratšia trať				
1927	3.	Karol Halla	KACKE	3:07:10.1
1927	4.	Jozef Veselý	ČŠKKE	3:11:23.9
1927	5.	Batelka	KACKE	3:18:49.0
1932	5.	Karol Halla	KACKE	?
1933	4.	Ján Takáč*	slaph	2:58:43.0
1935	3.	Ján Takáč*	slaph	2:57:05.0
1937	1.	Ján Takáč*	slaph	2:52:32.4
1937	3.	Karol Herceg	1ČŠŠK	2:55:54.4
1946	3.	Štefan Alkus	ŠK-BA	2:57:42.0
1948	5.	Štefan Alkus	SOKBA	2:50:50.4
1949	4.	Štefan Alkus	NV-BA	2:50:25.2
1950	3.	František Augustín	NV-BA	2:43:20.2
1951	3.	Štefan Alkus	NV-BA	2:45:22.6
1952	4.	Štefan Alkus	NV-BA	2:50:27.8
1956	4.	František Hulák*	údaph	2:40:34.2
1961	5.	Tibor Biskup	VŠTKE	2:43:39.8
1963	2.	Štefan Diviš*	banso	2:44:39.8
1964	4.	Štefan Diviš*	banso	2:32:40.6
1964	5.	František Kania	VŠTKE	2:34:43.8
1964	6.	Adam Košťál	LOKKE	2:35:33.8
1965	2.	Adam Košťál	LOKKE	2:36:49.4
1965	6.	Jozef Magál	SLNPN	2:43:02.0
1966	5.	Štefan Diviš*	banso	2:32:27.0
1966	6.	Adam Košťál	VŠŽKE	2:35:26.6
1967	4.	Anton Javorka	SLNBA	2:36:14.0
1968	5.	Adam Košťál	LOKTO	2:36:26.8
1969	5.	Eduard Földvári	DUKBB	2:38:40.2
1970	2.	Adam Košťál	DUKBB	2:24:55.4
1970	4.	Anton Javorka	ŠK-PN	2:28:06.8
1975	2.	Ondrej Zelenánský*	dukph	2:21:10.0
1975	6.	Ludovít Vojtko	LOKPD	2:28:31.4
1976	1.	Ondrej Zelenánský*	dukph	2:20:57.8
1976	2.	Ludovít Vojtko	LOKPD	2:21:43.6
1977	2.	Jozef Machálek	ZVLSI	2:19:20.0s
1977	3.	Ondrej Zelenánský*	dukph	2:20:22.6s
1977	4.	Ludovít Vojtko	INTER	2:23:45.2s
1977	5.	Miroslav Jura	ZVLŽA	2:25:28.0s
1978	2.	Jozef Machálek	ZVLSI	2:19:04.6
1978	3.	Pavol Madár	VŠŽKE	2:21:03.9
1979	1.	Stanislav Tománek*	rh-ph	2:15:41
1979	3.	Pavol Madár	VŠŽKE	2:18:22
1980	1.	Pavol Madár	VŠŽKE	2:15:44
1980	2.	František Višnický	VŠŽKE	2:15:58
1980	3.	Stanislav Tománek*	rh-ph	2:17:38
1980	4.	Miroslav Bečka	DUKBB	2:18:05
1980	5.	Jiří Kaňa°	INTER	2:20:43
1981	1.	Pavol Madár	VŠŽKE	2:19:12
1981	5.	Jozef Machálek	ZVLSI	2:27:26
1981	6.	Peter Polák	VŠTKE	2:28:32
1982	1.	Miroslav Bečka	DUKBB	2:19:08
1982	2.	Stanislav Tománek*	rh-ph	2:19:31
1982	3.	Mojmír Lániček	SPFBB	2:23:24
1983	3.	Zdeněk Zalubil°	ZVLSI	2:28:13

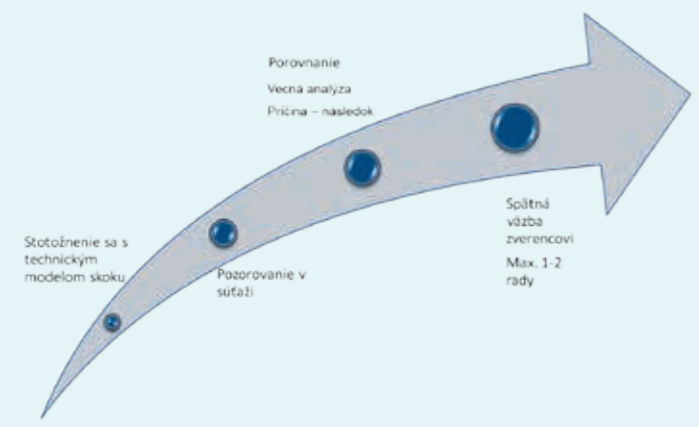
1984	1.	Stanislav Tománek*	rh-ph	2:12:34k
1984	5.	Ondrej Gondáš	MOSTB	2:17:28k
1984	6.	Peter Polák	VŠTKE	2:17:53k
1985	1.	Miroslav Bečka	INTER	2:23:09
1985	2.	Atila Barus	DUKBB	2:23:56
1985	5.	Rudolf Bucher	INTER	2:26:57
1985	6.	Tibor Tisza	VŠŽKE	2:27:36
1986	1.	Miroslav Bečka	INTER	2:19:39
1986	2.	Mojmír Lániček	DUKBB	2:20:34
1986	3.	Atila Barus*	vš-ph	2:23:37
1987	1.	Karel David°	DUKBB	2:15:20
1987	5.	Miroslav Bečka	INTER	2:22:58
1988	1.	Vlastimil Bukovjan°	DUKBB	2:19:15
1988	2.	Miroslav Bečka	INTER	2:20:32
1989	1.	Karel David°	DUKBB	2:18:39
1989	2.	Vlastimil Bukovjan°	DUKBB	2:22:08
1989	4.	Atila Barus	DUKBB	2:23:01
1990	2.	Róbert Štefko	DUKBB	2:25:11
1990	4.	Milan Ivan	LOKZV	2:29:05
1990	5.	Miroslav Kriško	BANPD	2:29:44
1990	6.	Štefan Žiak	ŠŽPZ	2:31:20
1991	1.	Vlastimil Bukovjan°	DUKBB	2:18:21
1991	4.	Ladislav Višnický	VŠŽKE	2:28:12
1991	5.	Pavol Obraz	VŠŽKE	2:32:09
1992	2.	Vlastimil Bukovjan°	DUKBB	2:19:32
DRUŽSTVÁ				
1946	2.	Š.Alkus - K.Herceg - M.Naňko	ŠK-BA	83 b.
1946	3.	A.Holzbar° - A.Mahely - J.Závodný	JEDKE	96 b.
1961	3.	T.Biskup - L.Petö - J.Stanko	VŠTKE	8:44:52.2
1964	2.	F.Kania - T.Biskup - J.Stanko	VŠTKE	8:05:45.0
1965	3.	A.Košťál - E.Mudrák - J.Čadil°	LOKKE	9:17:57.2
1969	1.	E.Földvári - A.Košťál - Z.Michna°	DUKBB	8:09:56.4
110 M PREK.				
1952	6.	Václav Zvolenský	SLÁBA	15,9
1954	6.	Miroslav Heller	ISKŽA	16,2
1955	1.	Ivan Veselský	SLÁBA	15,2
1955	6.	František Novák	ISKBA	17,0
1956	1.	Ivan Veselský	SLÁBA	14,7
1956	6.	Miroslav Almáši	SPKPB	17,4
1957	1.	Ivan Veselský	SLÁBA	15,4
1958	1.	Ivan Veselský	SLÁNR	14,5
1959	1.	Ivan Veselský	SLÁNR	14,6
1960	3.	Ivan Veselský	SLÁNR	14,9
1961	4.	Peter Záhradník	VŠTKE	14,7
1961	5.	Ivan Čierny	DYNŽA	15,1
1962	2.	Ivan Čierny	DYNŽA	14,8
1962	5.	Peter Záhradník	VŠTKE	15,2
1963	2.	Ivan Čierny	DYNŽA	14,6
1964	3.	Ivan Čierny	JEDŽA	14,8
1965	2.	Ivan Čierny*	tž-tř	14,4
1966	5.	František Pika°	DUKBB	15,2

1968	5.	Ivan Čierny*	tž-tř	14,8
1969	1.=	Ivan Čierny*	tž-tř	13,9
1969	5.	František Pika°	DUKBB	14,4
1970	5.	Ivan Čierny	DUKBB	14,7
1970	6.	František Pika°	DUKBB	14,9
1971	5.	Ivan Čierny	DUKBB	14,4
1972	6.	Bohuslav Malík°	SVŠTB	14,8
1973	6.	Eduard Longauer	UKBLA	14,8
1975	1.	Július Ivan	UKBLA	14,0
1975	6.	Eduard Longauer	UKBLA	14,3
1976	4.	Eduard Longauer	UKBLA	14,72
1976	5.	Bernard Chovanec	VŠTKE	14,74
1976	6.	Miroslav Barančík	ZVLPB	14,75
1977	3.	Petr Lukeš		

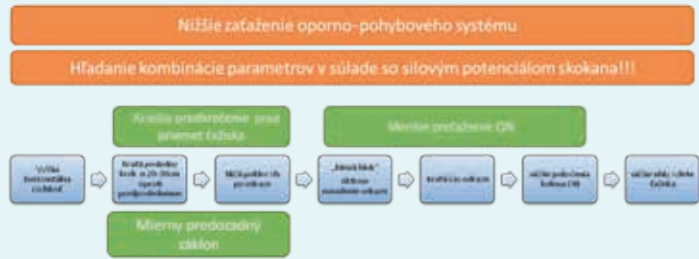

Proces „koučingu“

Obrázok 2 **Technický koučing a jeho proces**

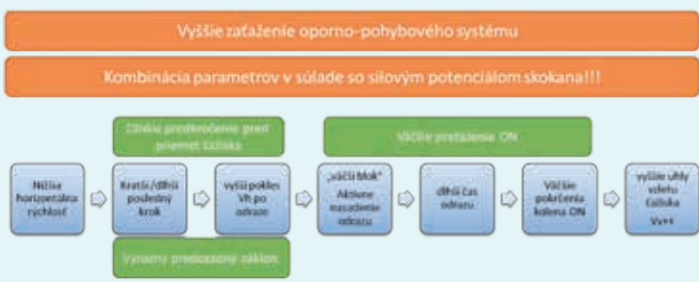
Vzájomný vzťah kinematických parametrov v horizontálnych skokoch a žrdi a ich modelovanie ako súčasť trénerského pôsobenia

Obrázok 3 **Charakteristika kinematiky skoku do diaľky, trojskoku a skoku o žrdi**

Na pochopenie podmienenosti vzájomného vzťahu kinematických parametrov techniky v horizontálnych a vertikálnych skokoch odkazujú obr. 3 a 4. Pri modelovaní tréner zohľadňuje typologické osobitosti (somatotyp), kondično-technické predpoklady na podávanie maximálnych športových výkonov a požiadavku technickej integrity (udržateľnosť).

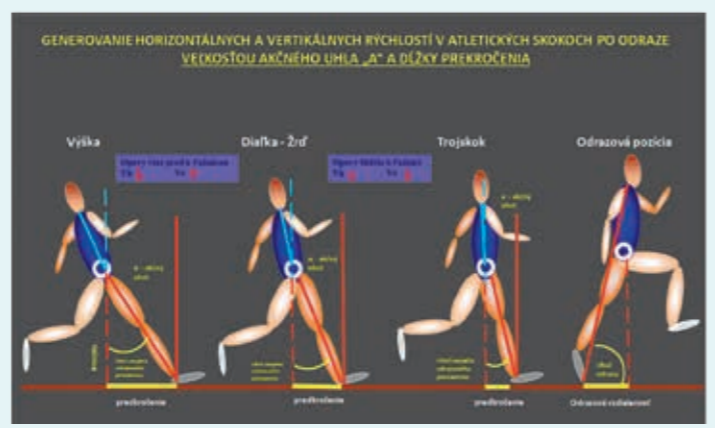
Vzájomný vzťah kinematických parametrov vo vertikálnych skokoch (výška) a ich modelovanie ako súčasť trénerského pôsobenia

Obrázok 4 **Charakteristika kinematiky skoku do výšky**

Trojskok – diaľka – žrd – výška

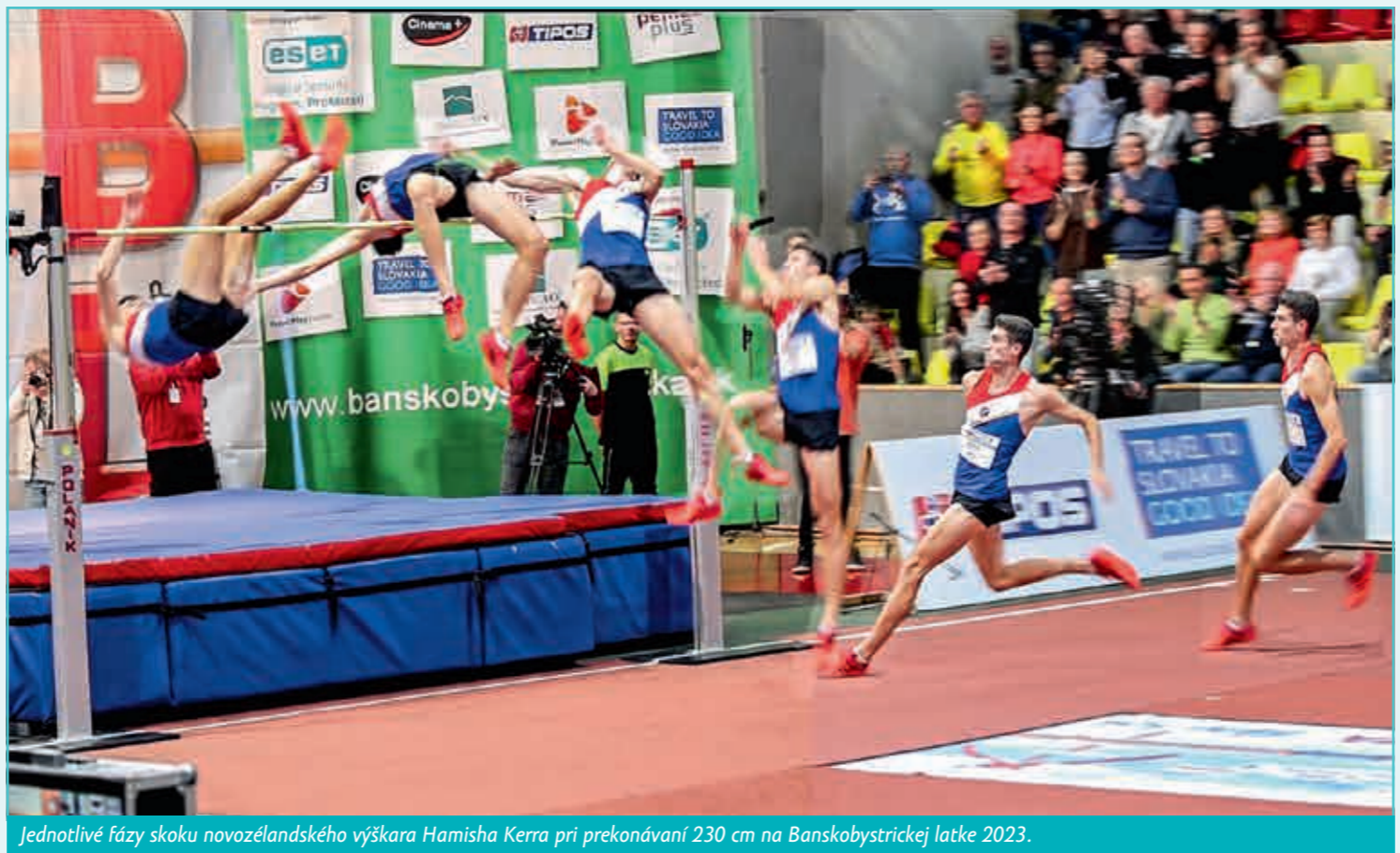
- Uhly došľapov do odrazu, poloha trupu voči vertikále a uhly vzletu spoločného ťažiska
- Základný princíp generovania horizontálnych (Vh1) a vertikálnych rýchlostí (Vv1) po odraze v atletických skokoch:
- Opory bližšie k ťažnici = Vh+ ↑ Vv- ↓
- Opory ďalej pred ťažnicou = Vh- ↓ Vv+ ↑
- Uhly vzletu ťažiska = vektorový súčin Vh a Vv po odraze!!!

Obrázok 5 **Zjednodušená biomechanika atletických skokov (kinematika)**

PRINCÍP GENEROVANIA RÝCHLOSTÍ PO ODRAZE

V trénerskej praxi používame modelovanie - manipuláciu kinematických parametrov techniky (časové - trvanie fáz pohybu, priestorové - dĺžkové a uhlové zmeny a časovo-priestorové - rýchlosti a zrýchlenia pohybu.) Základný princíp tvorby horizontálnych, resp. vertikálnych rýchlostí po odraze a ich vzájomný pomer je daný špecifikom danej disciplíny (obr. 5). V horizontálnych skokoch je nevyhnutné zachovať horizontálnu zložku rýchlosti po odraze, zatiaľ čo v

Jednotlivé fázy skoku novozélandského výškara Hamisha Kerra pri prekonávaní 230 cm na Banskobystrickej latke 2023.

vertikálnych skokoch (výška) vertikálna zložka rýchlosti po odraze musí byť vyššia ako horizontálna.

Pri potrebe tvorby vertikálnych rýchlostí po odraze došľap na odraz je ďalej pred ťažnicu a naopak pre maximalizáciu horizontálnych rýchlostí po odraze došľap je blízko k ťažnici!

Obrázok 6 **Kontinuum uzlovej fázy rozbehu a odrazu do ťažiska**

My tréneri máme k dispozícii niekoľko faktorov, s ktorými môžeme manipulovať s cieľom vyvolať optimálne uhly a rýchlosti vzletu ťažiska skokana (obr. 6). Môžeme ich rozdeliť do 2 skupín:

- Vstupné parametre:**
    - hodnoty rýchlosti
    - úroveň sily
    - uhlové zmeny v predkročnom smere
    - veľkosť predkročačieho alebo dĺžky posledného kroku
    - spôsob nábehu a nasadenia do odrazu (výška T)
  - Výstupné parametre:**
    - Veľkosť horizontálnych a vertikálnych rýchlostí po odraze
    - Uhol vzletu ťažiska je vektorovým súčtom týchto dvoch faktorov
- Je veľmi dôležité pre nás trénerov formovať počiatočnú techniku našich zverencov v krátkodobom horizonte (týždne a mesiace), ale omnoho dôležitejšie je

reagovať technickými zásahmi na kvalitatívne zmeny kondičnej úrovne v procese dlhodobej športovej prípravy s manipuláciou kinematických ukazovateľov s cieľom **zvýšenia reakcie opory na odraze**. Práve táto stratégia je znázornená na obrázku 6. Je nevyhnutné si uvedomiť, s akou vekovou skupinou skokanov pracujeme a aké poradie v zmysle intenzifikácie zvolíme. Riadime sa zásadou primeranosti veku, pohlavia, kondičnej zdatnosti a technickej vyspelosti.

Možnosti postupného zvyšovania veľkosti reakcie opory a tým aj športového výkonu v atletických skokoch manipuláciou premenných v kontexte dlhodobej športovej prípravy – voľba trénera!

premenná/spôsob	1	2	3	4	5
Sila (excentrická)	←	→	↑	↓	↓
Rýchlosť	↓	→	→	↓	↓
Dĺžka posledného kroku	←	↑	→	←	↓
Požoia trupu Bočná - sagitálna rovina	Vzpriamený	Vzpriamený	Mierny záklon	Záklon	Výrazný záklon
Veľkosť silového pôsobenia (reakcia opory)	Mala	Stredná	Hrančná	Nadhraničná	Extrémna

*Šípka zmeny dĺžky posledného kroku odkazuje na relatívnu zmenu od aktuálnej dĺžky používanej v danom čase

Obrázok 7 **Možnosti zvyšovania športového výkonu v atletických skokoch**

BIOMECHANICKÉ PRINCÍPY PLATNÉ V ATLETICKÝCH SKOKOCH

Na obrázku vidíme hlavné rozdiely v kinematických parametroch v súlade s požiadavkami jednotlivých disciplín. **Zaujatia odrazových postavení korešponujú s úrovňou rýchlosti rozbehov, úrovňami špeciálnych silových schopností a požadovanou trajektóriou ťažiska po odraze s optimálnym uhlom vzletu.** Samozrejme, model predpokladá určitý stupeň voľnosti a suplicity parametrov, t. j. schopnosť nahradiť zníženú úroveň jednej kvality zvýšenou úrovňou druhej.

SLOVENSKÍ ATLÉTI NA MAJSTROVSTVÁCH ČESKOSLOVENSKA (I. ČASŤ)

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Róbert Petro, Róbert Štefko, Lubomír Tesáček, Petr Pipa, Róbert Štefko, Peter Hritz.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Row: 1959, 3, T.Biskup - L.Petó - O.Svitanič, SLÁKE, 1:41:18.6.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Ondrej Svitaníč, Tibor Biskup, Lubomír Tesáček, Ivan Tréger.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Row: 1959, 1, O.Svitanič - T.Biskup - J.Dusala, SLÁKE, 4:29:18.8.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Koščák, Ján Bakaljar, Štefan Alkus, Ján Šteľbaský, Anton Stankovič, František Kania, Marián Hunčík.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include K.Herceg - M.Sekera - Š.Alkus, J.Šteľbaský, Š.Alkus.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Alexander Zvolenský, Ivan Takáč, Anton Stankovič.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Alexander Zvolenský, Štefan Novota, Alexander Zvolenský, Štefan Novota, Karol Krištof.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Alexander Zvolenský, Ivan Kováč, Vladimír Duda, Ivan Kováč, Vladimír Duda.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Ivan Kováč, Vladimír Duda, Ivan Kováč, Vladimír Duda.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Vladimír Duda, Vladimír Duda, Dušan Moravčík.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Ivan Kováč, Dušan Moravčík, Vladimír Duda, Jozef Múčka, Zdeněk Zbránek, Jozef Eichenbaum, Alexander Schmidt.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Ivan Kováč, Alexander Schmidt, Bohuslav Melicherčík.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Marcín, Alexander Schmidt, Dušan Moravčík, Jozef Lenčes, Martin Vrábel.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Stanislav Štít, Štefan Polák, Alexander Schmidt.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Miroslav Bečka, Milan Behúň, Milan Slivka.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Atila Barus, Milan Slivka, Milan Demský.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Ivan Demský, Milan Behúň, Milan Slivka.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Milan Slovák, Stanislav Štít, Milan Slivka.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Stanislav Štít, Peter Zrasták, Stanislav Štít.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Výboštok, Peter Zrasták, Marián Hunčík.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Peter Zrasták, Peter Hritz, Ján Bañas.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Róbert Štefko, Róbert Petro.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Alexander Zvolenský, P.Giesk - J.Zbořil - Z.Papánek.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Alexander Zvolenský, S.Balúch - Š.Teľbus - I.Svatík.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include S.Balúch - I.Takáč - M.Šajnoha, Karol Krištof.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Vojtěch Hec, Štefan Teľbus, Štefan Novota, Vladimír Brtáň.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Vladimír Brtáň, Štefan Teľbus, Peter Suchán, Anton Javorka.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Peter Suchán, Anton Červenka, Peter Suchán.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Peter Suchán, Ondrej Zeľeňanský, Ondrej Zeľeňanský, Ludovít Vojtko.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Peter Suchán, Ondrej Zeľeňanský, Ludovít Vojtko.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Miroslav Bečka, Milan Šnajdr, Peter Suchán, Ludovít Vojtko.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Machálek, Peter Suchán, Jozef Eichenbaum.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Eichenbaum, Dušan Moravčík, Vladimír Duda.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Pavol Madár, Stanislav Tománek, Jozef Lenčes, František Višnický.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Martin Vrábel, Atila Barus, Martin Vrábel, Milan Slivka.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Martin Vrábel, Milan Slivka, Martin Vrábel, Karel David.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Prečuch, Róbert Petro, Jozef Prečuch, Jozef Výboštok.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Luboš Česnek, Jozef Koščák, Jozef Koščák, František Lescko.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Rows include Jozef Koščák, Jozef Koščák, František Lescko.

Table with 5 columns: Year, Rank, Name, Club, Time. Row: 1956, 4, Karol Krištof, slaph, 35:53.0.

ZOSTAVIL MARIÁN KALABUS

22. ROČNÍK EURÓPSKEHO POHÁRA VO VRHOCH V LEIRII

NÁVRAT LOMNICKÉHO, KUBÍNEC PREKVAPIL 5. MIESTOM

V premiérovom štarte po 542 dní trvajúcej súťažnej pauze spôsobenej zlomeninou vonkajšej kosti chodidla si klavivár Marcel Lomnický v Európskom pohári vo vrhoch v portugalskej Leirii v konkurencii 35 pretekárov vybojoval 8. miesto, hoci hodil „len“ 71,44 m.

Od bronzu ho delilo 1,81 m. Lomnický v predošlých dvoch štartoch v EP skončil v roku 2018 druhý a o rok doma v Šamoríne štvrtý. „Hádzalo sa málo, všetci sme boli nejakí nesvoji,“ hodnotil Marcel Lomnický.

Najlepšie slovenské umiestenie však nepatrilo Lomnickému, ale

oštepárovi Jakubovi Kubíncovi – skončil piaty výkonom 73,69 m. Zverenec Jozefa Hanušovského si v treťom štarte v EP o jedno miesto vylepšil umiestenie zo Splitu 2021, kde bol 6. vďaka osobáku 78,47 m.

„Plán bol skončiť v prvej osmičke, takže som spokojný. Veril som aj vo výkon okolo 75 metrov, ale Jakub vzhľadom na počasie nemal veľa možností hádzat plnohodnotne vonku. Jeho technika je ešte surová, no aj tak skončil lepšie, ako naznačovali predpoklady,“ komentoval Kubíncovo vystúpenie kouč Hanušovský.

umiestenie. V premiére v Šamoríne 2019 bola trinásť, v Splite 2021 jedenásť, vlni v Leirii pätnásť. Klavivárka Veronika Kaňuchová obsadila v B-skupine

5. miesto solídny výkonom 66,03 m z úvodného pokusu. Celkovo ju klasifikovali na 16. priečku, keďže v „áčku“ bolo lepších 11 pretekárov.

Slovenskí vrhači na Európskom pohári v Leirii. Foto: SAZ

SLOVÁCI V LEIRII

MUŽI kladivo: 8. Lomnický 71,44, oštep: 5. Kubínc 73,69, ŽENY kladivo: 16. Kaňuchová 66,03. ŽENY DO 23 ROKOV guľa: 8. Váleková 13,89

EURÓPSKY POHÁR KLUBOV V KROSE V OROPESA DEL MAR

ŠTAFETA SLÁVIE STU SIEDMA

Po lanskej premiére si vytrvalci Slávie STU zopakovali účasť v Európskom pohári klubov v krose v španielskom letovisku Oropesa del Mar. Celkovo to bola ôsma účasť slovenského tímu na tomto

podujatí. Na rozdiel od roku 2022 v portugalskom Oeirase, kde skončili muži vytrvalci v tímovej súťaži na 21. mieste, tentoraz obsadili „technici“ aj miešanú štafetu. A táto súťaž im priniesla

Výprava Slávie STU Bratislava na EP 2023 klubov v krose. Foto: GABRIEL FOLTÁN

konkurencii 12 tímov solídnu 7. priečku. Štafeta v zložení Filip Semančák, Žofia Naňová, Adam Janíček, Lucia Keszeghová absolvovala štyri 1,42 km dlhé okruhy za 17:29 min. Za víťazným španielskym Playas de Castellón, ktorý obhájil prvenstvo, zaostala Slávia STU o 1:19 min, od medaily ju delilo 52 s. „Bola to tímová práca. Myslím si, že všetci sme bežali super,“ komentovala vystúpenie štafety najkúsenejšia zo štvorice Žofka Naňová.

Úradujúca slovenská šampiónka na 5000 m. Z tria Bratislavčanov v súťaži mužov na 8,72 km si najlepšie počínal Peter Kováč, ktorý dobehol do cieľa na 74. mieste (27:40) zo 100 štartujúcich. Jeho brat dvojča Michal bol 80. (28:00) a Lukáš Koperdák 82. (28:16).

Z 26 družstiev nechalo trio STU na 22. mieste za sebou CA Fola (Holandsko), AK „Marathon“ (Bosna a Hercegovina) a dva srbské tímy AK Apatin a AK Laposavič. Na EP mali pôvodne bežať aj Peter Ďurica a Radovan Tomeček, prvý vypadol z nominácie na poslednú chvíľu pre chorobu, druhý pre zranenie chrbta.

Slávia STU Bratislava je zatiaľ piaty slovenský klub v histórii, ktorý absolvoval súboje v krosom EP klubov. Pred ním štartovali TJ Obal servis Košice (2000, 2001), Atletika ŠK Skalica (2003), AC Nové Zámky (2011) a JM Demolex Bardejov (2014).

SLOVÁCI V OROPESA DEL MAR

MUŽI 8,72 km (100 štartujúcich): 74. P. Kováč 27:40, 80. M. Kováč 28:00, 82. Koperdák (všetci SR/Slávia STU Bratislava) 28:16, družstvá: 22. Slávia STU 236. MIEŠANÁ ŠTAFETA 4x1,42 km (12 štafiet): 7. Slávia STU (Semančák, Naňová, A. Janíček, Keszeghová) 17:29.

Prekážkar Igor Kováč (vľavo) s trénerom Janom Pospíšilom.

PREMIÉRA:

PREPADÁK A KAUZA SOLLÁROVÁ

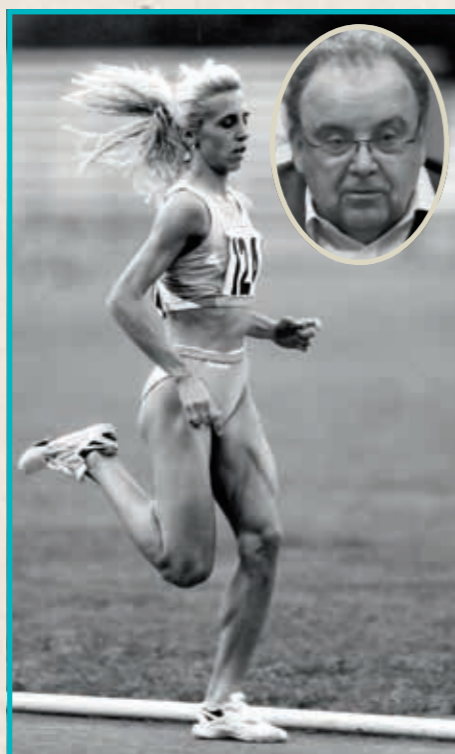
Dva mesiace a 12 dní po vzniku samostatného Slovenska sa prvý raz v histórii predstavila na vrcholnom podujatí pod vlastnou vlajkou i slovenská atletická výprava. Z prvého samostatného vystúpenia sa však vrátila neslávne. Nielen pre neúspechy pretekárov, ale najmä pre faux pas vtedajšieho vedenia SAZ, ktoré na šampionát nominovalo strednotratiarku Andreu Sollárovú, hoci nespĺnila nomináčne kritériá Medzinárodnej asociácie atletických federácií (IAAF).

Do Toronta na IV. svetový šampionát pricestovala päťica slovenských atlétov, no v modernej hale Sky Dome zasiahla do bojov od 12. do 14. marca 1993 iba štvorica. Vtedy 22-ročná Andrea Sollárová, ktorú zväz nominoval na tritísku, okúsila atmosféru iba v úlohe diváčky. Čo sa vlastne stalo?

NEPOMOHLI ANI PILNÉHO KONEXIE

Talentovaná bežkyňa bratislavského Interu, 5. na 3000 m na MSJ 1990 v Plovdive, mala za sebou výborný rok 1992. V halovej sezóne zlepšila 1. februára vo Viedni slovenský rekord na 1500 m (4:19,89) a o týždeň neskôr bola v Bratislave ešte o vyše tri sekundy rýchlejšia (4:16,2), avšak výkon sa do tabuliek nedostal, keďže ho dosiahla v spoločnom behu s mužmi. Vonku potom 18. júna v Budapešti pokorila na 3000 m 9-minútovú hranicu – 8:59,23.

Na začiatku januára 1993 odletela s trénerom Ladislavom Asványim a so svojím priateľom (v súčasnosti manželom), olympijským víťazom z Barcelony 1992 v desaťboji Robertom Změlíkom, na dvojmesačnú prípravu do amerického San Diego. Plán bol, že priamo z kempu sa presunú do Toronta, kam ju SAZ 22. feb-

SAZ Andreu Sollárovú do Toronta nominoval, no napokon nebežala. Vo výreze jej kouč Ladislav Asványi.

PRED 30 ROKMI SA SLOVENSKO NA HALOVÝCH MS 1993 V TORONTE PRVÝ RAZ PREDSTAVILO NA VRCHOLNOM PODUJATÍ POD VLASTNOU VLAJKOU

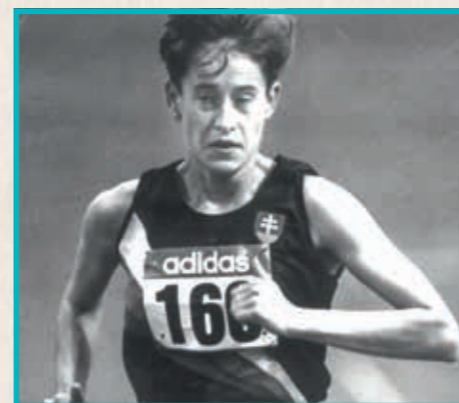
ruára 1993 nominoval na základe budapeštianskeho času na 3000 m. Lenže chyba! Sollárovej čas síce bol o vyše 10 sekúnd lepší než limit, ale IAAF akceptovala iba halové výkony.

Organizátori preto odmietli vydať Sollárovej akreditáciu. Svoj vplyv sa snažili využiť Robert Změlík i šéf Českého atletického zväzu a v tom čase aj člen súťažnej komisie Európskej atletickej asociácie (EAA) Karel Pilný. Dva dni pred začiatkom šampionátu tvrdil, že technický delegát HMS 1993 a člen exekutívy IAAF Igor Ter-Ovanesian dostane Sollárovú na štart. Nedostal... IAAF prihlášku neprijala. Čas z Budapešti neuznala, striktno požadovala halový výkon.

Slovensko tak v premiére reprezentovala napokon len štvorica – chodci Zuzana Zemková,

Toronta. Marián Šimo v denníku SME v spomienke na naše účinkovanie na HMS 1993 napísal, že Andrea vtedy celý deň preplakala. „Keby mi včas povedali, že musím splniť limit, tak v Amerike vyhľadávam preteky. Ale povedali mi len: trénuj a o nič iné sa nestaraj,“ citoval renomovaný atletický novinár Sollárovú.

Kouč Ladislav Asványi s odstupom troch desaťročí na torontské udalosti spomína nasledovne: „Áno, je pravda, že Andrejka nemala požadovaný výkon z haly, ale SAZ sa nádejala, že IAAF bude benevolentná a jej prihlášku prijme. Keď nám oznámili, že jej neudelia akreditáciu, nevzdali sme to, ale napokon ani vplyvný funkcionár Karel Pilný, ktorý hľadal spôsob, ako ju dostať na štart, s intervenciami neuspel.

Zuzana Zemková

V konečnom dôsledku sa nehnevám, že neštartovala. IAAF dodržala pravidlá, takže to bolo v poriadku. Andrejka si síce poplakala, ale vzala to ako fakt a postupne sa s tým zmierila.“

Torontská blamáž Sollárovú nakopla k životnému letu 1993. V júni na mítingu Slovnafit'93 zlepšila rekord SR na 1500 m (4:11,91), ktorý prekonalala až o 17 rokov Lucia Klocová 22. 8. 2010 na Atletickom moste v Dubnici (4:08,86). V auguste potom nechýbala v slovenskej premiére na MS pod holým nebom v Stuttgarte, kde štartovala na 1500 i 3000 m, ale v oboch disciplínach stroskotala už v rozbehoch.

WATERLOO V SKY DOME

Kauza Sollárová však bol len začiatok fiaska slovenskej premiéry na medzinárodnej scéne. Zo štvorice nesklamal len prekážkar Igor Kováč, chodci totálne vybuchli. Redaktor Športu Martin Beňo komentár o slovenskom účinkovaní nazval Dýchavičný prvý krok a napísal v ňom: „Zázraky sa nečakali, ale skutočnosť bola oveľa krutejšia, než si kto myslel. Reč čísel hovorí jasne, podali sme si symbolicky ruky s rozvojovými krajinami...“

Prvá zo slovenského kvarteta zasiahla do

bojov 12. marca Zuzana Zemková. Na šampionát prišla s výborným osobákom 12:34,31, no v I. „rozchode“ na 3000 m začala zaostávať už po 800 m. Napokon od každej zo súperiek došla kolo a celkovo skončila 17. (13:43,89) – posledná.

„Nechápem... Nohy mi nevládali. Už po prvom kole som tušila, že to bude zlé. Želala som si jedinú – dôjsť do cieľa,“ vrela smutne Martinčanka a postážovala sa, že na ňu lezie choroba a za posledné dve noci pred štartom naspala dovedna len šesť hodín.

Kým od Zemkovej sa veľa nečakalo, Roman Mrázek mal byť líder výpravy. Jediný z nominovaných splnil limit SAZ (18:46,45 v Prahe 20. 2., kam si odskočil zo sústredenia na Kanárskych

Roman Mrázek nezvládol úlohu lídra výpravy.

ostrovoch) a tabuľkovo bol z prihlásených chodcov šiesty. V Toronte ho však 13. marca stihol rovnaký osud ako na slovenskom šampionáte v januári vo Viedni. Veru, keďže v máji 1992 nafukovacia hala na bratislavských Pasienkoch doslúžila a náhrada za ňu nebola, v rokoch 1993 – 1997 sa slovenské šampionáty organizovali vo viedenskej Hale Ferryho Dusiku.

Späť však do Toronta k Mrázekovi. V I. „rozchode“ ho arbitri 1200 m pred cieľom pre zlý štýl stiahli z trate – zo 4. pozície. „Asi chodzu zabalím a pôjdem pestovať zemiaky, aby som sa uživil. Ak niekoho vyhadzujú rozhodcovia tak často ako mňa, musí sa nad sebou zamyslieť,“ sebakriticky vrel pre Šport sklamaný Mrázek.

Majster Slovenska – po Mrázekovej diskvalifikácii – Miroslav Boško si v II. „rozchode“ aj vzhľadom na výsledky prvého držal postupovú piatu priečku. V poslednom kole ešte zaútočil na Francúza Correho (priamo postupovali prví traja plus štyria s najlepšimi časmi) a ani nie 30 m pred cieľom ho tiež diskvalifikovali! „Myslel som si, že na postup mi bude stačiť aj piate miesto, avšak tréner Juraj Benčík ma v poslednom kole hnal dopredu. Nechal som sa zbytočne vyhecovať,“ sypal si Boško popol na hlavu. Correho už nemusel predbehnúť. Ak

by bol v pokoji došiel piaty, bezpečne by bol do finále postúpil s časom.

Miroslav Boško: „Registroval som len jedno napomenutie, nie dve, preto som sa cítil bezpečne, keď som v závere atakoval Francúza. Červená ma preto šokovala. Na dôležitých pretekoch ma nikdy nediskvalifikovali.“

Šéftrener reprezentácie Juraj Benčík, ktorý sa len krátko pred halovými MS vrátil z nórského angažmánu, nehľadal výhovorky a chodecké waterloo v Toronte zhodnotil výstižne: „Technicky sme prepadli, z niekdajšej chodeckej veľmoci je troska...“

VŠETCI V ČIERNOM, KOVÁČ V BIELOM

Jediné prekážkar Igor Kováč nesúťažil v Sky Dome v „smútočnom“ čiernom drese a trenírkach so slovenskou trikolórou, ale v jednodielnej bielej kombinéze, na ktorú bol zvyknutý. Čierna, ktorú mu dodala firma Tíga z Levíc, mu nesedela... V tom čase v Prahe žijúci a u Jana Pospíšila trénujúci Kováč potom ako jediný z našich nestroskotal v 1. kole. V I. rozbehu na 60 m prekážok finišoval tretí za 7,76 a postúpil priamo do semifinále. V ňom však skončil až siedmy (7,84), lebo „zaspal“ na štarte – mal najhoršiu reakciu zo všetkých (0,201). Celkovo z toho bolo štrnásť miest. „Zle som odštartoval, potom som dvakrát zakopol, čo ma rozhádzalo. Celú zimu som behal na rovnakej úrovni. Forma mi, žiaľ, v Toronte nevygradovala,“ krútil nespokojne hlavou Igor Kováč, ktorý v hale 1993 dvakrát zlepšil rekord SR – v Budapešti na 7,76 a v Gente na 7,71.

Slovenská bilancia v Toronte teda bola 14. miesto Kováča, 17. Zemkovej a diskvalifikácie Mrázeka a Boška. V Sky Dome štartovalo 535 atlétov z 93 krajín, pričom 30 štátov získalo medailu (14 zlatú) a 54 malo na konte umiestenie v prvej osmičke. Patrila medzi ne aj 6-člená česká výprava (bol v nej aj pôvodcom Slováka diaľkar Milan Gombala) zásluhou 7. priečky trojskokanky Šárky Kašpárkovej. Další českí atleti však podobne ako Slováci príliš neoslili...

SLOVÁCI V TORONTE

- ♣ **MUŽI – 60 m prek. (28 štartujúcich):** celkovo 14. Igor Kováč 7,84 (7. v II. semifinále, 3. v I. rozbehu 7,76), 5000 m chôdza (15): neklasifikovaný Roman Mrázek a Miroslav Boško (obaja diskvalifikovaní v „rozhodoch“).
- ♣ **ŽENY – 3000 m chôdza (17):** celkovo 17. Zuzana Zemková 13:43,89 (8. v I. „rozchode“).

V MŠK ŽIAR NAD HRONOM VYRÁSTLI TALENTY AKO ADAM HRIŇ, NATÁLIA A PATRÍCIA BIELIKOVÉ, EMA IJEOMA OKOYECHA, O VYŠE 300 DETÍ SA STARÁ DESIATKA TRÉNEROV

NOVÝ ŠTADIÓN ZNAMENAL NOVÝ IMPULZ

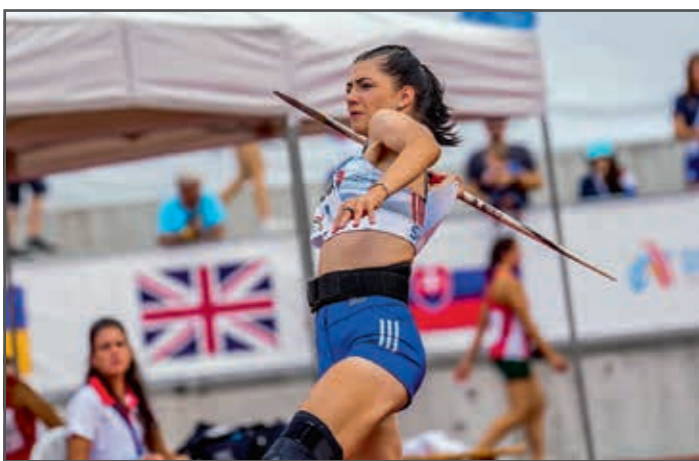
Adam Hriň je v súčasnosti slovenská diaľkarská jednotka. Foto: JÁN LUKY

„Nikdy sme v klube nemali viac atlétov ako v súčasnosti. Aktuálne ich je 323 vo veku od štyroch rokov po 62-ročného Miroslava Rybárskeho, ktorý našmu klubu v rokoch 1985 až 2012 šéfoval,“ vraví hrdo Adam Pajunk, od roku 2012 prezident AK MŠK Žiar nad Hronom. Post prevzal po spomenutom Miroslavovi Rybárskom.

Práve on je za tým, že v Žiari nad Hronom majú špičkového slovenského reprezentanta. Adam Hriň je momentálne slovenská mužská diaľkarská jednotka, ktorú už pripravuje známy kouč Radoslav Dubovský. Dvadsaťročný Hriň sa môže pýšiť 13. miestom na MEJ 2021 v Tallinne, keď mu diaľkarske finále ušlo len o centimetrik. Už má za sebou aj debut v seniorskej reprezentácii: v II. lige ME tímov 2021 v bulharskej Starej Zagore skončil štvrtý.

Adam prvý raz zaujal už na EYOF 2019 v Baku, kde dosiahol v kvalifikácii diaľky druhý najlepší výkon, no vo finále si v tretom pokuse zranil zadný stehenný sval a súťaž nedokončil. Napriek tomu skončil ôsmy.

Rybárskeho trénerský rukopis má aj Natália Bieliková, ktorú momentálne

Natália Bieliková štartovala na EYOF 2022 v oštepe aj v trojskoku. Foto: SOŠV/ANDREJ GALICA

v Športovom gymnáziu v Banskej Bystrici pripravuje Michal Škvarka. Všestranná dievčina však klubovo ostala verná Žiaru. Aj ona má za sebou viacero úspechov: vlani reprezentovala v trojskoku (16.) a oštepe (13.) na EYOF v Banskej Bystrici, na premiérových Svetových školských športových hrách (SŠŠH) v Belehrade 2021 si v oštepe vybojovala bronz, v roku 2019 získala domáci titul v päťboji mladších žiačok v tom čase v najlepšom slovenskom výkone v histórii (2980 b.) a vlani sa stala dorasteneckou vicemajsterkou SR v trojskoku i oštepe.

Z „HASIČKY“ VRHAČKÁ ŠAMPIONIKA

Ďalší žiarsky talent je vrhačka Ema Ijeoma Okoyeocha. „Bol som na hasičských pretekoch v Bartošovej Lehôtke, kde ma zaujala urastená, silná, výbušná a dynamická pretekárka. Zlákal som ju k nám do klubu,“ spomína prezident MŠK Žiar nad Hronom Adam Pajunk. Mal dobrý odhad. Ema je už 5-násobná slovenská žiacka šampiónka (2022: guľa v hale, guľa, disk a kladivo vonku, 2023: guľa v hale), podobne ako Bieliková získala na Svetových školských športových hrách v Belehrade bronz (v guli) a vlani už reprezentovala v žiackom medzištátnom stretnutí v Znojme. Práve Ema Ijeoma Okoyeocha, ktorú trénuje Miroslav Rybársky, bola v októbri 2021 najlepšie budujúcou členkou družstva starších

Vítané gesto Patrície Bielikovej vo finále Čokoládovej tretre 2020 v Ostrave. Foto: PAVOL UHRIN

žiačok MŠK Žiar nad Hronom (1. disk, 2. guľa a kladivo), ktoré na tímovom šampionáte získalo striebro.

„Keď vydrží v tréningovom nasadení a bude jej slúžiť zdravie, môže byť veľmi úspešná. V tréningu ide príkladom, učí sa a zdokonaľuje. Jej potenciál je obrovský,“ pripomenul objaviteľ nádejnej vrhačky Adam Pajunk.

Šikovné deti majú v Žiari aj v najmladšej generácii. Patrícia Bieliková, ktorá je v klube od svojich štyroch rokov, zvíťazila vlani v celoslovenskom finále Čokoládovej tretre – inak MŠK Žiar n. Hr. je spoluorganizátor tohto populárneho podujatia – v behu na 300 m pre dievčatá narodené v rokoch 2011 a 2012 a v medzinárodnom finále v Ostrave na Zlatej tretre skončila druhá! Paťka sa však môže pýšiť aj dvoma ostravskými prvenstvami – v roku 2018 vyhrala beh na 100 m (6- a 7-ročné) a v roku 2020 beh na 200 m (8- a 9-ročné).

„V klube sme desiatk tréneri. Traja chlapi máme na starosti staršie ročníky školákov a stredoškolačkov, naše kolegyne pracujú so škôlkarmi a žiakmi prvého stupňa základnej školy,“ priblížil prezident klubu delbu práce a zdôraznil, že tréningovanie detí vníma ako poslanie. „V práci s najmenšími nám veľmi pomáha projekt SAZ Detská atletika, starší si zasa obľúbili česko-slovenskú postupovú

Atlétka roka 2022 v MŠK Žiar nad Hronom Patrícia Bieliková a prezident klubu Adam Pajunk. Foto: ARCHÍV MŠK

súťaž Čokoládová tretre. Sme vďační za každého záujemcu o tréning. Teší nás, keď sa dozovieme, že niekto k nám prišiel preto, lebo u nás trénuje jeho kamarát či kamarátka. Je to paradox, ale koronavírus nám pomohol rozšíriť naše rady. Trénovali sme na lúkach a v prírode, ktorá obklopuje náš areál. Rozdelili sme sa na menšie skupiny, aby sme dodržali predpisy. Športovali sme pravidelne. Po skončení pandémie vzrástla naša členská základňa. Už druhý rok evidujeme zvýšený záujem o tréningy. Asi to s deťmi robíme dobre, keď ich k nám chce chodiť stále viac.“

FANDIA NA ZLATEJ TRETRE AJ P-T-S

Ročný rozpočet žiarskeho atletického klubu je približne 90 000 €. Tvoria ho príspevky od sponzorov, z mestskej kasy, z dvoch percent daní, financie od spokojných rodičov, od reklamných partnerov, z členského, ale aj dotácia zo SAZ. „Vďaka všetkým, ktorí nám pomáhajú, môžeme reprezentovať naše mesto a dokonca raz ročne si môžeme dovoliť i spoločné sústredenie mimo Žiaru,“ pripomenul Adam Pajunk. V tomto roku sa hneď po veľkonočných sviatkoch

Ema Ijeoma Okoyeocha a tréner Miroslav Rybársky po zisku troch zlatých na M-SR 2022 starších žiačok. Foto: ARCHÍV MŠK

vybrali do Banskej Bystrice, kde bude prvý týždeň trénovať 24 nádejných atlétov a v druhom 18. Minulý rok sa v Tesárskech Mlyňanoch vystriedalo v dvoch turnusoch viac ako 60 detí.

Už sme spomenuli, že atléti MŠK Žiar nad Hronom sú spoluorganizátori slovenskej časti Čokoládovej tretre. V tomto roku usporiadajú na novom štadióne postupové kolo 19. mája.

„Každý rok sme do Ostravy chodili na medzinárodné finále povzbudzovať našu Paťku Bielikovú. Pre naše deti bol výnimočný zážitok vidieť v akcii slávnych atlétov. Žiarili, keď sa im naskytla možnosť odfoťiť sa s Boltom, Gatlinom či Železným, získať nejaký autogram. Počas mítingu sme na pamätný dres zbierali podpisy hviezd a vlani v decembri sme ho na oslavách 60. výročia založenia klubu venovali nášmu vernému sponzorovi za podporu od roku 2012,“ prezradil Adam Pajunk.

Atléti zo Žiaru nad Hronom chodili pravidelne aj na míting P-T-S, hoci cestovať do Šamorína nebolo jednoduché. „Vďaka nášmu dlhoročnému dopravcovi sme si vybavili autobus a vzali na míting čo najviac detí. Niet nič lepšie, ako keď vidia svoje vzory naživo. Potešilo nás, že v tomto roku bude pétéeska v Banskej Bystrici. Určite vypravíme dva, možno aj tri autobusy,“ odhaduje prezident klubu.

SMELE PLÁNY DO BUDÚCNOSTI

Tréningové možnosti žiarskych atlétov sa výrazne zlepšili rekonštrukciou štadióna na ZŠ na Jilemnického ulici (tzv. štvorka) s 300-metrovou štvordráhou a 130-metrovou rovinkou so 6 dráhami. V areáli vybudovali aj sektory pre diaľku, vrh guľou a hod kladivom. V pôvodnom projekte, na ktorý prispelo mesto a SAZ z dotácie z MŠVVaŠ, sa počítalo aj so sektorom pre skok do výšky, no ten príde na rad neskôr. „Sme radi, že konečne máme aj šatne, posilňovňu, hoci zatiaľ iba kontajnerovým systémom. Uvažujeme o vybudovaní 80-metrovej krytej tribúny, pričom v jej útrobach by sme mohli trénovať šprinty, rýchlosť a výbušnosť. Všetko budujeme postupne, krok za krokom,“ načrtnol plány žiarskych

**MAJSTRI SR V ATLETIKE 2022
Z MŠK ŽIAR NAD HRONOM**

ADAM HRIŇ: hala – diaľka/muži (697), vonku – trojskok/muži (14,70), diaľka/muži do 23 rokov (720)

EMA IJEOMA OKOYECHA: hala – guľa/st. žiačky (12,22), vonku – guľa/st. žiačky (12,03), disk/st. žiačky (32,02), kladivo/st. žiačky (38,94)

atlétov prezident klubu Adam Pajunk, ktorý s atletikou začínal ako stredoškolač vo zvolenskom klube Danica a neskôr prestúpil do Žiaru nad Hronom. „Robota s deťmi nás naplňa. Sme skromní, no netajíme sa tým, že máme smelé plány – s atlétmi aj infraštruktúrou. Hľadáme granty a výzvy, ktoré by nám pomohli túto túžbu premeniť na realitu. Nový štadión pre nás znamenal aj nový impulz!“

Na začiatku decembra 2022 oslavovali v Žiari nad Hronom 60. výročie založenia atletického klubu. Spojili to s Atletickou kapustnicou, s mikulášskym poseđením i s vyhodnotením ankety o najlepšieho atlétu klubu v roku 2022.

„Tréneri vybrali štyroch, ktorí dosiahli najlepšie výsledky. Každý z nich natočil krátke video, v ktorom prezentoval svoje úspechy. Tí, čo prišli na slávnosť, dostali hlasovací lístok a vybrali si z ponúkutej štvorice. Víťazstvo a 300-eurovú odmenu si odniesla Patrícia Bieliková s 95 hlasmi pred Emou Ijeomou Okoyeocha, Natáliou Bielikovou a Adamom Hriňom. Všetci traja získali po 100 eur a vecné ceny,“ priblížil šéf klubu.

Inak v hodnotení majstrovstiev Slovenska 2022 (1. – 8. miesto) skončil MŠK Žiar nad Hronom z 99 hodnotených klubov dvadsaťso 163 bodmi.

ŠTEFAN ŽILKA, GB

DETSKÁ ATLETIKA POMÁHA NAJMENŠÍM PLNÍŤ ICH SNY

Elán zaplnilo na Halovom mítingu DA vyše 500 detí z celého Slovenska.

Koordinátori úspešného projektu Detská atletika (DA), ktorým SAZ ponúka možnosť športovania aj najmenším deťom, nespia na vavrínoch. V zimnej sezóne pripravili v hale Elán prvý míting pre jednotlivcov, pomohli splniť veľký sen deťom z dedinky Sirk a na leto už pripravujú nielen populárnu Detskú P-T-S, ale aj nový model klubových súťaží.

ÚSPEŠNÁ PREMIÉRA HALOVÉHO MÍTINGU DA

Atletická hala Elán v Bratislave praskala v prvú februárovú nedeľu vo švíkoch! Na premiérový Halový míting Detskej atletiky sa prihlásilo vyše 500 detí z 37 klubov a krúžkov Detskej atletiky z rozličných kútov Slovenska od Skalice až po Košice.

Halový míting Detskej atletiky v Bratislave pôvodne nefiguroval v termínovej listine. „Keď sa však náhle objavila možnosť využiť voľný termín v Eláne, hneď sme sa pustili do príprav. Celé sme to dali dokopy za dva týždne,“ objasňovali hlavní organizátori podujatia Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček, zároveň celoslovenskí koordinátori Detskej atletiky.

Na Halovom mítingu Detskej atletiky prvýkrát v histórii projektu súťažili jednotlivci. Po slávnostnom otvorení viceprezidentom SAZ Ladislavom Asványim najmenší adepti atletiky vo veku 5 až 11 rokov súperili v štyroch disciplínach – v behu na 60 m s obrátkou, v behu na 60 m prekážok, v skoku do diaľky z miesta a v hode medicinbalom.

„Prvá súťaž pre jednotlivcov v rámci Detskej atletiky dopadla úspešne.

Trochu sme sa obávali, ako zvládneme také množstvo detí. Každý deň sme s kolegom Radom Tomečkom rozmýšľali, ako to čo najlepšie spraviť. Našťastie sme vybrali disciplíny, ktoré sa dajú robiť vo viacerých sektoroch súčasne – napríklad skok do diaľky z miesta sme mali v piatich. Klubom sme dali presný plán, kedy a v akej disciplíne budú súťažiť, čo tiež výrazne pomohlo k tomu, že všetko išlo hladko v súlade s harmonogramom. Tieto preteky nás motivujú, aby sme pokračovali s podobnými podujatiami. Už máme víziu, ktorou by sme chceli na nových či zrekonštruovaných štadiónoch predstaviť Detskú atletiku aj takouto formou,“ prezradil Jaroslav Dobrovodský.

Pre atletický drobzig bolo veľkou udalosťou aj stretnutie a spoločné fotografovanie s halovým exmajstrom Európy v šprinte na 60 m a najrychlejším Slovákom v histórii Jánom Volkom či s nádejnou štvorstovkárkou, striebornou medailistkou z Európskeho olympijského festivalu mládeže 2022 v Banskej Bystrici Lenkou Gymerskou. „Pekné podujatie, radi sme prijali pozvanie,“ zhodli sa Janko a Lenka. „Nie je nič krajšie ako vidieť rozrastené športujúce deti.“

Ohlasy na Halový míting Detskej atletiky boli veľmi pozitívne. Za všetky aspoň jeden od Nade Bendovej z klubu Naša atletika Bratislava: „Som rada, že sa v hale Elán uskutočnila v rámci Detskej atletiky prvý raz aj súťaž jednotlivcov. Po takejto sme už dlho volali. Práca s najnižšou vekovou kategóriou je pre mňa ako balzam na dušu. Rada sa venujem najmenším, je to niečo celkom iné ako veľká atletika.“

KTO SÚŤAŽIL V ELÁNE?

AC Nové Zámky, Naša atletika Bratislava, AK Junior Holíč, Atletika JOJO Lamač, Atletika Nové Mesto nad Váhom, ŠK Triatlon Pezinok, AO Sparta Považská Bystrica, AK Senica, Longital Sport Club Bratislava, AO Olympia Považská Bystrica, Atletika Šport hrou Bratislava, Atletika Dubnica nad Váhom, AK Sparta Dubnica nad Váhom, ŠK Jablonica, MŠK Žiar nad Hronom, AK Bojničky, AK Kúty, AC Malacky, AO Partizánske, AK Čadca, Deti v pohybe Šamorín, ŠK Run for Fun Bratislava, AK Slávia Trenčín o. z., ŠK ŠOG Nitra, Atletika Košice o. z., AK Borský Svätý Jur, Funny Athletics Piešťany, TJ Olympia Galanta, AO TJ Slávia STU Bratislava, Atletika Inter Bratislava, Pohybko Sereď, Atletika Šport hrou Prešov, Atletika ŠK Skalica, AC Stavnár Nitra, AK Slávia UK Bratislava, AŠK Slávia Trnava

Najmenších adeptov atletiky podporili Lenka Gymerská, Ján Volko a Ladislav Asványi.

Deti povzbudzovali svojich kamarátov ostošest.

Jednou z disciplín Halového mítingu DA bol aj hod medicinbalom.

DETI ZO SIRKU V BRATISLAVE

Malým športovcom z krúžku Detskej atletiky z obce Sirk na Gemeri v okrese Revúca sa splnil veľký sen. Vďaka zbierke na fundraisingovej platforme Donio.sk navštívili Slovenské olympijské a športové múzeum v Bratislave a zatreňovali si v atletickej hale Elán.

„Mimo našej obce bežne necestujeme, väčšina z nás totiž pochádza z rodín, pre ktoré je cestovanie nedosiahnuteľný luxus. Napriek tomu na sebe každý deň tvrdo pracujeme a vďaka našim telocvikárom Tomášovi a Danielovi dosahujeme v atletike veľké úspechy. Trénujeme každý deň, v telocvični sme často už o 7.00 ráno pred vyučovaním. Vďaka tréningom sa nám zlepšila aj školská dochádzka. Aj keď žijeme v zložitých podmienkach, nevzdávame to a snívame, že budeme môcť navštíviť hlavné mesto a získať inšpiráciu pre naše ďalšie aktivity,“ uviedli deti zo Sirku, prečo sa uchádzali o prostriedky z Donio.sk.

Učiteľia a zároveň tréneri Tomáš Štefko a Daniel Ziman zo ZŠ v Sirku úzko spolupracujú s OZ Cesta von a vďaka zbierke cez Donio.sk, do ktorej prispelo takmer 100 darcov, sa sen ich žiakov podarilo splniť.

Pre malé deti – atléty zo Sirku bolo obrovským zážitkom aj stretnutie v hale Elán so šprintérom Jánom Volkom, ktorý sa pripravoval na halové ME v Istanbuli. O program sa deťom z Gemera postarali celoslovenskí koordinátori projektu SAZ Detská atletika Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček.

Malí športovci z krúžku Detskej atletiky zo Sirku si zatreňovali v hale Elán.

FINÁLE DETSKEJ P-T-S V DOLNOM KUBÍNE

Už onedlho sa začne hlavná postupová súťaž projektu Detská atletika, populárna Detská P-T-S, v ktorej súťažia 6-členné družstvá. V každom z 8 krajov sa uskutoční základné kolo, z ktorého dva najlepšie tímy postúpia do celoslovenského finále. „Uskutoční sa v Dolnom Kubíne a nie v Banskej Bystrici v predprograme P-T-S. Dôvod je ten, že veľká pétéeska bude až v prázdninovom období na konci júla, keď majú aj krúžky DA a detské atletické kluby pauzu. Dejisko pre finále sme hľadali v mestách s vynovenými štadiónmi, z nich nás najviac oslovil Dolný Kubín. Boli sme sa tam osobne pozrieť a naša vízia sa páčila aj vedeniu mesta. Na stretnutí s primátorom Jánom Prílepkom sme sa dohodli, že finále Detskej P-T-S sa uskutoční 7. júna. V spolupráci s miestnym klubom TJ Orava a mestom pripravujeme pestrý dvojdný sprievodný program. Vo finále bude v tomto roku súťažiť 16 tímov a domáce družstvo z TJ Orava Dolný Kubín,“ informoval Jaroslav Dobrovodský.

V Detskej P-T-S 2023 dochádza k zmene v pravidle o zložení družstva. Nebude sa aplikovať pravidlo 3 chlapci a 3 dievčatá, ale je nutné, aby v každom tíme boli zastúpené obe pohlavia. Čiže v družstve musí byť aspoň jeden chlapec, resp. jedno dievča. Novinkou budú vložené preteky jednotlivcov.

„Náš dlhodobý cieľ je sprístupniť preteky v rámci Detskej atletiky čo najväčšiemu počtu detí, preto sme sa rozhodli pridať do Detskej P-T-S vložené preteky jednotlivcov, aby dostali šancu súťažiť aj tie deti, ktoré sa nezmestili do žiadneho zo 6-členných tímov. K úpravám zloženia družstiev sme pristúpili po mnohých žiadostiach z klubov. V niektorých majú výraznú prevahu dievčatá, v iných zase chlapci. Sme zvedaví, aký to bude mať efekt, a ako budú kluby prihlasovať družstvá na preteky po tejto zmene. Z praxe vieme, že vo vekových kategóriách Detskej atletiky nie sú vo výkonnosti chlapcov a dievčat významné rozdiely,“ vysvetlil Radovan Tomeček.

NOVINKA: KLUBOVÉ SÚŤAŽE DA

Ďalšia novinka v roku 2023 budú klubové súťaže. Podrobný postup a informácie získajú kluby na webe Detskej atletiky, ale dostanú ich aj e-mailom. Kluby si na stránke Detskej atletiky stiahnu vzorové propozície, v ktorých doplnia vyznačené údaje a pošlú ich hlavným koordinátorom DA, ktorí v systéme súťaží SAZ vytvoria preteky spolu s on-line prihlasovaním. To sa uskutoční cez portál, rovnako ako sa prihlasujú deti na všetky preteky SAZ a DA. Po súťaži vpišu výsledky disciplín do vzorového hárku stiahnutého priamo z portálu, na ktorom deti prihlásili. Následne výsledky v tabuľke nahrajú cez portál a tie sa automaticky zobrazia na webe SAZ. „Takto sa pre deti v klube otvorí jednoduchá príležitosť súťažiť a navyše v domácom prostredí, kde to pre ne bude prirodzenejšie a atraktívnejšie. Za pretekmi nemusia cestovať na druhý koniec Slovenska. Chceme, aby bola atletika deťom čo najbližšie, preto sa nám zdá, že toto je dobrá cesta,“ skonštatovali celoslovenskí koordinátori Detskej atletiky Radovan Tomeček a Jaroslav Dobrovodský.

(JD, RT)

Foto: JÁN LUKY a DETSKÁ ATLETIKA

Finále Detskej P-T-S 2023 bude v Dolnom Kubíne.

Miroslav Krchňavý v plnom nasadení, vo výreze kouč Ivan Čillík.

Foto: TOMÁŠ NÁTHER a SITA/DIANA ČERNÁKOVÁ

MIROSLAV KRCHŇAVÝ: VŠESTRANNÝ BANSKOBYSŤRIČAN SA UČIL OD BOLTA

Patril k najvýraznejším zjavom v halovej sezóne 2023. Utvoril dva nové slovenské rekordy v kategórii starších žiakov (150 m - 17,41, sedemboj - 4601), jeden vyrovnal (60 m prek. - 8,34) a získal tri slovenské tituly. Štrnásťročný Miroslav Krchňavý je talent, akých veľa nenájdete.

„V živote sa mi nič také nestalo. Bol som teda riadne trápny,“ povzdychol si ôsmaťročný z Banskobystrickej základnej školy na Ďumbierskej ulici Miroslav Krchňavý po záverečnej tisícke na viacbojárskom šampionáte v bratislavskom Eláne. „Ale aj takéto chyby ma posúvajú dopredu.“

V zápale boja o celkové prvenstvo a nový slovenský rekord si totiž zle spočítal kolá a začal finišovať skôr. Darmo mu mama, bývalá atlétka, z hľadiska kričala, že má pred sebou ešte ďalšie, Miro nasadil ostrý finiš. Až vo chvíli, keď rozhodcovia zazvonili do záverečného kola, si svoj omyl uvedomil. Hoci potom spomalil, napokon ešte zo seba vymýkal posledné zvyšky síl a na 1000 m dobehol druhý. Nebyť omylu, jeho slovenský rekord starších žiakov v sedemboji by mal ešte vyššiu hodnotu ako 4601 bodov.

Miroslav Krchňavý pokračuje v rodinnej tradícii. „Atletike sa venovali moji starí rodičia i rodičia,“ objasnil, prečo si už v prvej triede základnej školy vybral kráľovnú športov. Spočiatku sa venoval aj futbalu, no po dvoch rokoch dostala definitívne prednosť atletika. „Mirec prišiel k nám do klubu, keď bol prvák. Zaujal ma rýchlosťou, obratnosťou aj vytrvalosťou,“ spomína tréner Ivan Čillík. „V jeho škole sme mali atletický krúžok,

v ktorom sme deti získavali pre atletiku - hriavou formou. Nechali sme ich šantíť. Behali, skákali, hádzali kriketovou loptičkou. Z nich sme si postupne vyberali deti, s ktorými sme pracovali ďalej.“

Miroslav Krchňavý bol jedno zo spomenutých šikovných detí. „Je cieľavedomý, pracovitý, ale aj svojský,“ charakterizuje tréner talentovaného tínedžera. „Vie byť aj tvrdohlavý. Jeho dobrá vlastnosť je, že počúva a plní trénerské pokyny. Takisto je odolný, čo je vo viacbojoch veľmi dôležité.“

Štrnásťročný Banskobystričan vďaka svojmu úsiliu už vlni reprezentoval v žiakom medzištátnom päťstretnutí Česko - Slovensko - Chorvátsko - Maďarsko - Slovinsko v Znojme. Na 100 m prekážok skončil tretí, v žrdi šiesty.

„Pre jeho športový rast je dobré, že sa otestoval v medzinárodnej konkurencii,“ podotkol kouč Čillík. Práve na pretekoch v Znojme získal jeho zverenec ďalšiu motiváciu. Odvtedy totiž trénuje takmer každý deň. Pre mladšieho brata je už teraz vzorom. A kto bol Mirov vzor?

„Mal som viacero, no v istom období som bol akoby posadnutý Usainom Boltom. Videl som stovky jeho videí - z pretekov, tréningov, prípravy. Mal som ho dôkladne naštudovaného... Techniku

šprintu som sa na diaľku učil od neho,“ prezradil Miroslav Krchňavý.

„Všimol som si, že v mobile sleduje rôzne atletické preteky a atlétov, ktorí sa mu páčia. Aj to je dôkaz jeho zánietenia pre atletiku. Nestráca čas lacnou zábavou, hrami na mobile. Ak aj má mobil v ruke, aj vtedy na sebe pracuje. V jeho veku je to vskutku vzácné,“ upozornil Ivan Čillík.

Kouč tvrdí, že svojho všestranného zverenca nechce zbytočne dostať pod tlak výsledkov. Na to má čas. „Je príliš mladý, aby som mu určoval výkonnostné ciele. Do 15 rokov ma slovenské rekordy nezaujímajú,“ prízvukoval Krchňavého tréner. „Do tohto veku by sa mali atléti na tréningoch zabávať a hľadať potešenie v športe. Toto učím na UMB aj svojich študentov.“

V duchu tejto filozofie znela aj Mirova odpoveď na otázku, čo bude jeho priorita v roku 2023. „Netuším, aké zábery má so mnou pán tréner. Plány na letnú sezónu sme nerozoberali. Všetkému nechávame čas. Rozhodneme sa podľa môjho zdravotného stavu a chuti do tréningu,“ vysvetlil Miroslav Krchňavý, ktorý v budúcnosti túži reprezentovať Slovensko na vrcholných podujatiach. „Atletike sa chcem venovať čo najdlhšie. Ak by mi do toho niečo prišlo, potom by som chcel študovať grafický dizajn alebo fyzioterapiu.“

Tréner Ivan Čillík dúfa, že z Mira vyrastie špičkový viacbojár reprezentujúci Banskobystrickú Duklu a Slovensko. „Má na to všetky predpoklady. Jeho obdivuhodná všestrannosť ho k tomu predurčuje. Len nech mu vydrží zdravie, lebo vrcholový šport je veľakrát aj o šťastí a dobrom zdravotnom stave.“

ŠTEFAN ŽILKA

MIROSLAV KRCHŇAVÝ

DISCIPLÍNY šprint, prekážky, žrd, viacboje

NARODENÝ 8. septembra 2008

v Banskej Bystrici

KLUB AK ŠK UMB Banská Bystrica

TRÉNER Ivan Čillík

ŠKOLA ZŠ Ďumbierska 17, Banská Bystrica

(8. ročník)

OSOBNÉ REKORDY 60 m: 7,31 (hala), 150 m:

17,41 (hala), 60 m prek.: 8,18 (hala), 100 m

prek.: 13,54, výška: 181, žrd: 380, diaľka: 599,

sedemboj (st. ž.): 4601, deväťboj (st. ž.): 4964

NAJVÄČŠIE ÚSPESY 3. na 100 m prek.

a 6. v žrdi v medzinárodnom stretnutí žiactva

v Znojme 2022, 9-násobný majster SR

(2021: päťboj ml. žiactva, 2022: diaľka a se-

demboj st. žiactva v hale, 150 m, žrd a de-

väťboj st. žiactva vonku, 2023: 150 m, žrd

a sedemboj st. žiactva v hale)

PREZIDENTKA SR OCENILA BRANISLAVA KONIARA

Medzi 28 osobnosťami, ktorým prezidentka SR Zuzana Čaputová udelila v nedeľu 1. januára 2023 pri príležitosti 30. výročia vzniku Slovenskej republiky štátne

vyznamenanie, bol i dlhoročný riaditeľ Medzinárodného maratónu mieru (MMM) v Košiciach Branislav Koniar.

Košický rodnák (1959) si prebral Medailu

prezidenta SR za významné zásluhy o rozvoj SR v oblasti športu. Branislav Koniar je organizátor a propagátor športových, najmä bežeckých podujatí, dlhoročný riaditeľ najstaršieho

európskeho maratónu, ktorého 100. ročník sa uskutoční 1. októbra 2023. V rokoch 1991 - 1994 bol tajomník organizačného výboru a od roku 1991 až doteraz riaditeľ MMM, takisto je člen správnej rady Maratónskeho klubu Košice. Necelé dva mesiace po štátnom vyznamenaní zvolili Branislava Koniara na 23. kongrese Medzinárodnej asociácie maratónov a cestných behov (AIMS) v japonskej Osake do rady AIMS.

MARTIN PUPIŠ PROFESOROM

Prezidentka SR Zuzana Čaputová na návrh ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR Jána Horeckého vymenovala za vysokoškolského profesora bývalého šéftrenera SAZ, docenta Martina Pupiša. Slávnostný akt vymenovania sa uskutočnil 23. marca v priestoroch Prezidentského paláca v Bratislave.

Martin Pupiš začal inauguračné konanie za profesora vo vedách o športe inauguračnou prednáškou vlni 10. februára, a keďže v ňom uspel, komisia odporučila predsedovi Vedeckej rady Filozofickej fakulty UMB v Banskej Bystrici schváliť návrh na jeho vymenovanie za profesora v odbore habilitačného konania a inauguračného konania športová edukológia.

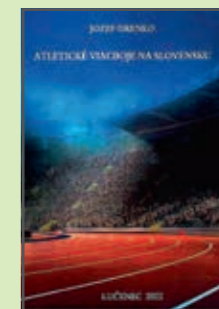
DVE ATLETICKÉ PUBLIKÁCIE JOZEFA DRENKA

V slovenskej atletickej historiografii pribúdajú nové publikácie. Pedagóg a historik Jozef Drenko z Lučenca je autor ďalších dvoch nových atletických knižiek. Po *Skoku do výšky na Slovensku do roku 1945* sú druhou a treťou jeho prácou *Atletické viacboje na Slovensku* a *Hod diskom*. Drenkova prvá publikácia prináša po metodickom predchodcovi *Atletika - viacboje* (1979) od autorov Antona a Petra Ihringovcov historický prierez činnosťou najvšestrannejších atlétov. Zoširoka dokumentuje nielen všetky obdobia, osobnosti a preteky na Slovensku, ale zachytáva ich v českom i svetovom kontexte. Práca

s prameňmi prináša veľa faktov, avšak chýba precíznejšia štylistika.

V publikácii *Hod diskom* sa Jozef Drenko pokúsil o najširšiu a najobsiahlejšiu zo svojich prác, o čom svedčí i rozsah 248 strán. Kapitoly rámkuje podľa historických období: I. éra Uhorska, II. prvá ČSR a Slovenská republika, III. časť všetky formy Československa a napokon samostatné Slovensko. Autor sa pokúsil o maximalistické poňatie, keď okrem postáv a súťaží sa zaoberá klubmi, metodikou i štatistikou. Zásluhou veľkého množstva literatúry je tu presah do všetkých kontextov tejto disciplíny, čo pôsobí často kontraproduktívne. Príčina je v lektorských i jazykových

nedostatkoch a vôbec v editorskej práci. Obe diela Jozefa Drenka vyšli vlastným nákladom s podporou Olympijského klubu v Lučenci a predstavujú významný zdroj informácií.

BELIANSKÝ A ŠTULAJTEROVÁ ZLATÍ

Deviate halové veteránske MS v poľskom meste Toruň priniesli slovenskej výprave 9 medailí (2 - 3 - 4), čo v záverečnej medailovej bilancii krajín znamenalo 33. miesto. O dve najcenejšie sa postarali Milan Belianský a Janka Štulajterová.

Belianský triumfoval v behu na 60 m prekážok v kategórii M75 (75- až 79-roční). Bol to preňho štvrtý titul majstra sveta! Člen AK Veterán Bratislava a predseda Komisie veteránov SAZ vyhral finále za 11,39 s pred Turkom Kacarom (11,72). Päťnásobný slovenský Veterán roka (2011, 2015, 2020, 2021, 2022) si vybojoval už 25. medailu na veteránskych vrcholoch (MS: 4 - 7 - 4, ME: 4 - 4 - 2).

Janka Štulajterová (AK Mostáreň Brezno) zvíťazila v hode 600-gramovým oštepom v kategórii W35 (35- až 39-ročné) výkonom 40,75 m s náskokom 2,81 m pred Švédkou Eframssonovou.

SLOVENSKÉ MEDAILY V TORUNĽ

ZLATO (2): Janka Štulajterová (oštep, W35), Milan Belianský (60 m prek., M75), **STRIEBRO (3):** Kristína Resslerová (polmaratón, W35), Jarmila Longauerová (kladivo, W70), Miroslav Bajner (žrd, M65), **BRONZ (4):** Oľga Hradecká (disk, kladivo a bremeno, W80), Peter Pažák (žrd, M65)

SKÚSENOSTI S ORGANIZÁCIOU A ROZHODOVANÍM CESTNÝCH A CEZPOĽNÝCH BEHOV (I. ČASŤ)

Slovenský krosový šampionát v roku 2022 sa uskutočnil na letisku Slávnica pri Dubnici, bežkyne a bežci okrem toho, že prekonávali umelé prekážky, súťažili na trati medzi vystavenými lietadlami. Foto: JÁN LUKY

Cestné (CTB) a cezpoľné behy (tiež kros - KR) patria do skupiny atletických disciplín, ktoré sa konajú mimo atletického oválu v otvorenom priestore. Sú veľmi obľúbené, väčšina z nich je otvorená pre širokú verejnosť, počty štartujúcich sa pohybujú od desiatok až po tisíce.

Na Slovensku majú cestné behy i krosy dlhú tradíciu – najstarším cestným behom u nás je Národný beh Devín – Bratislava, ktorého prvý ročník sa konal už v apríli 1921. Prívlastok najstarší v Európe má Medzinárodný maratón mieru v Košiciach, ktorý oslávi v tomto roku storočnicu. Na Slovensku sa uskutočnili aj významné medzinárodné podujatia – MS v polmaratone v Košiciach v roku 1997 a ME v cezpoľnom behu v Šamoríne v roku 2017. Obe hodnotili účastníci i šefstvo Svetovej atletiky (WA, predtým IAAF) a Európskej atletiky (EA, predtým EAA) z organizačného hľadiska za mimoriadne úspešné.

V CTB aj v KR sa súťaží podľa pravidiel Svetovej atletiky (WA). Propozície dopĺňajú a spresňujú podmienky, za ktorých sa jednotlivé podujatia konajú. K dôležitým patria informácie o súťažných disciplínach, vekových kategóriách, pretekových vzdialenostiach, profile a povrchu trate, spôsobe štartu, hodnotení súťaží družstiev, štafiet a podobne. Preto je jednou z najdôležitejších úloh pre usporiadateľov podujatí vypracovanie a včasné zverejnenie propozícií. Oboznámenie sa s nimi a ich rešpektovanie je nevyhnutná povinnosť aj pre rozhodcov.

Hlavným rozlišujúcim prvkom CTB a KR je povrch súťažnej trate. V CTB ide o upravené cesty s pevným povrchom, v KR sa súťaží v otvorenom alebo v lesnom teréne, pokiaľ je to možné s trávňatým povrchom.

Pretekové vzdialenosti v behoch mimo štadióna sa uvádzajú v kilometroch. Vzhľadom na úroveň pripravenosti a potrebu rešpektovať vekové

a rodové osobitosti súťažiacich sa preteky konajú na rozličných vzdialenostiach. Majstrovstvá SR v CTB sú vypísané iba pre kategórie dospelých a juniorov na vzdialenostiach 10 km, polmaratón a maratón. V KR súťažia na majstrovstvách SR všetky vekové kategórie na vzdialenostiach od 1 km (mladšie žiactvo) do cca 12 km (dospelí).

V CTB (technické pravidlá 240. 55. 1 – 55.11) sú na trati výhodné čo najmenej výškové rozdiely. Podľa pravidiel nemajú byť hodnoty prevýšenia medzi štartom a cieľom väčšie ako 1:1000, t. j.

Organizátori ME 2022 v krose v Turíne prekvapili bežcov aj tým, že okruh v parku La Mandria viedol na približne 50-metrovom úseku aj cez útroby zámku, kde položili drevenú podlahu potiahnutú kobercom. Foto: SAZ

1 m na 1000 m. Preteková vzdialenosť nesmie byť v žiadnom prípade kratšia, ako je oficiálne uvedená v propozíciách, preto sa pri meraní trate nameria vždy o 0,1 % viac, ako je úradná dĺžka trate, čo napríklad v maratónskom behu činí 42,2 m. Vzdialenosť sa meria na najkratšej možnej dráhe, ktorá je pri väčších podujatiach po celej dĺžke vyznačená kontrastnou farbou a nazýva sa čiara merania. Jednotlivé kilometre na trase pretekov musia byť viditeľne vyznačené, značenie sa začína prvým kilometrom po štarte. V CTB sa vyžaduje certifikát o oficiálnom premeraní pretekovej vzdialenosti. Ak nepišlo k zmene trate, má medzinárodný certifikát platnosť 5 a slovenský (SAZ) 10 rokov.

Pre krosy (TP 250. 56. 1 – 56.9) je charakteristická veľká rozmanitosť podmienok, v ktorých sa na jednotlivých miestach preteky konajú. Preto je zložitá určiť presné, medzinárodne platné pravidlá pre tieto disciplíny. WA však na príklade pravidiel majstrovských a medzinárodných podujatí (napríklad MS a kontinentálne majstrovstvá) poskytuje návod a odporúčania na prostredie a podmienky, za akých sa majú jednotlivé disciplíny konať. Trať musí byť vytýčená v otvorenom alebo v lesnatom teréne, pokiaľ možno s trávňatým povrchom a prírodnými prekážkami na okruhu dlhom 1,5 až 2,0 km. Ak je to pre dodržanie predpísanej pretekovej vzdialenosti potrebné, možno pridať kratší úvodný okruh. Pravidlá odporúčajú, aby v každom dlhšom kole bolo prevýšenie najmenej 10 m. Na trati treba využiť existujúce prírodné prekážky, resp. doplniť ich vloženými (umelými) prekážkami – tak, aby ich prekonávanie nesťažovalo preteky viac, ako je to účelné. Pre trať sú charakteristické dlhšie rovinky po štarte a pri dobehu do cieľa a medzi nimi krátke rovné úseky s miernymi zákrutami. Odporúčaná šírka trate okrem štartového rozbehu a cieľovej rovinky je 5 m. Na celej vzdialenosti musí byť po oboch stranách ohraničená páskou a na kritických miestach pevnými zábranami.

Na podujatiach v rámci súťaží SAZ je pre usporiadateľov aj súťažiacich povinné dodržiavanie ustanovení o vekových kategóriách a rozsahu pretekania. Z hľadiska CTB a KR ide najmä o vymedzenie pretekových vzdialeností (disciplín) pre jednotlivé vekové kategórie od najmladších žiakov až po dospelých. Smernice rozširujú možnosť pre mladších pretekárov štartovať aj vo vyššej vekovej kategórii – uplatnením systému doplnkových disciplín. V prípade, že usporiadateľ na nemajstrovských podujatiach umožní štart mladším pretekárom na dlhších vzdialenostiach, berie na seba zodpovednosť za prípadné problémy spojené s ich účasťou na pretekoch. Pri otvorených (open) podujatiach, pokiaľ nejde o majstrovské veteránske súťaže, sa v praxi najčastejšie používa

Najstaršie slovenské športové podujatie, Národný beh Devín – Bratislava, štartuje pod devínskym bralom zvyčajne výstrel z historického dela. Foto: STARZ.SK

pre dospelých pretekárov členenie vekových kategórií jednotné pre mužov aj ženy: do 39 rokov, 40 – 49, 50 – 59, 60 a viac rokov.

CTB aj KR sú disciplíny s hromadným štartom. Osobitne konanie súťaží s veľkým počtom štartujúcich pretekárov (až niekoľko tisíc) si vyžiadalo zmeny v organizácii štartu. Všetci štartujúci pretekári tvoria bežeký koridor, ktorý je v tomto prípade účelne rozdelený do niekoľkých zón.

Cieľom je zaisťiť bezpečnejší štart a plynulejší priebeh prvých kilometrov. Kritériom zaradenia pretekárov do príslušnej zóny je ich aktuálny výkon na súťažnej, resp. porovnateľnej vzdialenosti, uvedený v prihláške. Do prvej zóny sú zaradení pretekári najvyššej výkonnosti a v prípade, že sú súčasťou väčšieho podujatia tiež M-SR, aj všetci účastníci majstrovstiev. Prví členovia štafiet spravidla majú vytvorenú samostatnú zónu, ktorá sa nachádza v strede štartového koridoru. Pretekári, ktorí svoj výkon neuviedli, budú automaticky zaradení do poslednej zóny na záver štartového poľa.

Jednotlivé zóny štartujú v rovnakých časových intervaloch, napr. 3 alebo 5 minút. Ak je súčasťou pretekov v KR aj súťaž družstiev, každé družstvo má na štarte vyhradené osobitné miesto, na ktorom sa členovia družstva zoradia v zástupe za sebou. Na podujatiach s väčším počtom účastníkov dostávajú pretekári upozornenie o čase 5, 3 a 1 minútu pred štartom. Pred štartom sa pri vstupe do zóny odporúča vykonať náhodnú kontrolu pretekárov zameranú na správnosť umiestnenia štartového čísla a upozorniť ich na rešpektovanie striktného zákazu používania slúchadiel do uší. V masových behoch, ak to umožňujú podmienky, sa niekedy využíva aj súčasný štart na dvoch rôznych súběžných miestach (uliciach), ktoré sa po pár stovkách metrov zbiehajú.

Pri štarte sa používajú štandardné povely, rovnaké ako v behoch dlhších ako 400 m. Pretekári vybiehajú na zvukový signál, ktorým môže byť výstrel zo štartovacej pištole, z dela a podobne. Skúsený štartér dbá na regulárnosť štartu a súčasne zbytočne „nečaká“ s výstrelom, uvedomujúc si časovú náročnosť zorganizovania opakovaného štartu. V prípade chybného štartu sú vo vzdialenosti približne 80 m od štartu pripravení rozhodcovia, ktorí natiahnutou páskou (lanom) naprieč traťou bránia pretekárom pokračovať v behu. Po návrate bežcov sa uskutoční opakovaný štart. Ak išlo iba o technický problém, na štart opäť nastupujú všetci pretekári.

Pre lepšiu časovú orientáciu menej skúsených

bežcov v CTB organizátori využívajú bežcov – vodičov na udávanie tempa. Vodiči nesú viditeľne umiestnenú zástavku s údajom o ich priebežnej traťovej rýchlosti na 1 km, napr. tempo 5:00 minút, 4:30 a podobne, prípadne s údajom, na aký výsledný čas v cieľi bežia.

V rozpore s pravidlami CTB aj KR je súčasný štart pretekárov rôznych vekových kategórií na odlišné vzdialenosti (napríklad počet kôl) a s tým často spojené aj nerovnaké miesto štartu. V takýchto prípadoch dochádza k sprievodným problémom, ako je možnosť kolízie pretekárov, zložitost registrácie počtu absolvovaných kôl, zvonenie do posledného kola a iné.

Súčasťou CTB aj KR sú často aj súťaže družstiev a súťaže štafiet. Družstvo tvorí spravidla 3 – 5 členov, pričom do hodnotenia sa započítavajú výsledky troch najlepšie umiestnených členov družstva. V CTB potom o celkovom umiestnení rozhoduje súčet ich časov a v KR súčet poradí. Pri určovaní poradia sa berie do úvahy neredukované poradie zostavené zo všetkých oprávnených štartujúcich pretekárov v danej disciplíne (napríklad na majstrovstvách Slovenska z účastníkov M-SR). Pri rovnakom súčte poradí rozhoduje umiestnenie tretích (čiže „najslabších“) členov družstiev.

V štafetových behoch sa môže odlišovať počet úsekov a ich vzdialenosti môžu byť rovnaké alebo nerovnaké. Každý člen štafety môže bežať iba jeden úsek. V cestných behoch WA registruje svetový rekord v štafetovom behu na maratónskej vzdialenosti (ekiden), šesť úsekov by sa malo bežať v poradí 5 km – 10 km – 5 km – 10 km – 5 km a 7,195 km. V krose sa na majstrovských podujatiach behá napríklad štafeta 4x1 kolo (spravidla je vzdialenosť kola 1,5 až 2 km). **JÁN KOŠTIAL**

V roku 2021 na majstrovstvách Slovenska v krose v Čunove museli vytrvalci zdolávať aj úsek v hĺbkom piesku na ihrisku určenom pre plážový volejbal. Foto: JÁN LUKY

OSLAVUJÚ

85 JURAJ STRAKA: narodený 25. mája 1938 v Martine; šesť desaťročí spolutvorca a kronikár žilinskej atletiky; žiak a odchovanec legendárneho Ladislava Bergera, šprintér a prekážkar, zo zdravotných dôvodov od 19 rokov tréner, o. i. šprintéra Mariána Králiku, účastníka ME 1974 a 1978, trojskokanov Františka Volcera, Edmunda Hlatkého, Jozefa Šimka a chodca Jozefa Zimku; bol najdlhšie pôsobiaci predseda atletického oddielu Dynama (Jednoty, ZVL) Žilina (1961 – 1988), vedúci tajomník TJ ZVL Žilina (1984 – 1990) a šéf okresného atletického zväzu; zostavil publikáciu *95 rokov atletiky v Žiline (1921 – 2016)*.

IVAN MATULÍK: narodený 29. júna 1938 v Skalici; prvý chodecký majster Slovenska; člen Iskry Partizánske, v r. 1957 hosťoval v druholigovej Iskre Svät, ako vojak pôsobil v Dukle Praha (1958 – 1960, tréner Josef Doležal), na záver kariéry v Slávii Košice (1960); získal prvé dva tituly majstra Slovenska v chôdzi na dráhe na 5000 m (1956: 23:59,0, 1957: 23:48,4) a tretí v r. 1960 (23:36,8), v ktorom bol aj líder slovenských tabuliek na 20 km (1:42:08,8); osobné rekordy: 20 km 1:38:24 (1958), 50 km 4:30:24,8 (Praha – Poděbrady 1959, európsky juniorský výkon roka); neskôr divadelný i filmový herec (pôsobil o. i. v Divadle A. Bagara v Nitre, v Divadle SNP v Martine) a producent filmových a televíznych projektov.

80 ANTON KERESTEŠ: narodený 10. apríla 1943 v Koniarovciach (okres Topoľčany); šprintér a tréner; atlét Slávie VŠT Košice, na čs. šampionátoch člen klubových štafiet: striebornej na 4×100 m 1961 (Keresteš, Miklušček, J. Žilinka, Záhradník), tiež 4. na 4×400 m 1964 (Keresteš, Dušan Dubový, Kapusta, Kočiš) či 6. na

4×400 m 1966 (M. Schmiedt, Dubový, J. Kutáš, Keresteš), na slovenskom šampionáte 1969 2. na 4×100 m a 3. na 4×400 m; neskôr tréner desiatok medailistov zo slovenských aj čs. šampionátov a univerzitných majstrovstiev, viedol o. i. Júliusa Nyárjasa, Vladislava Vovčka, Mariána Štofka, Daniela Návesňáka, Břetislava Zadáka, Gabriela Valisku, Alojza Novosada, Františka Višnického, Jozefa Zajaca, Jozefa Vilčeka, Michala Juska, ako aj ženy VŠŽ Košice Katarínu Kočišovou, Natáliu Ďuranovú či Silviu Hanusovú-Leškovú.

ĽUDOVÍT KUPKOVIČ: narodený 16. mája 1943 v Holíči; prvý trojskokan zo slovenského klubu, ktorý preskočil 15 m (15,18 – Bratislava 16. júna 1965); odchovanec atletiky v Žiline (tréner Vlastimil Holík), kde žije od roku 1950, počas štúdia architektúry (1961 – 1967) člen Slávie SVŠT Bratislava; trojskokanský víťaz slovenskej univerziády 1962 (14,38); čs. halový rekordér v diaľke 722 (1964), slovenský rekordér v trojskoku 14,87 a 15,18 (1965, líder roka); profesiou architekt, držiteľ Ceny Dušana Jurkoviča (1986 – športová hala v Žiline), neskôr fotograf, grafický dizajnér.

ELENA MALATINOVÁ: narodená 18. júna 1943 v Bratislave; diskárka, neskôr trénerka, funkcionárka a rozhodkyňa; členka Slávie SVŠT Bratislava, čs. akademická majsterka 1962, majsterka Slovenska 1968 (41,14) a 1975 (43,36), líderka tabuliek 1962 (41,81), 1963 (43,95), 1964 (42,43), 1967 (44,71) a 1968 (42,71); osobný rekord 44,71 (1967).

MILAN HARANTA: narodený 27. júna 1943 v Martine; popredný výškár 60. rokov; začal u trénera Vladimíra Koláča v Dyname Žilina (1959 – 1962 s pauzou v r. 1961, keď bol

v Dyname Kutná Hora), neskôr člen pražských klubov Dukla (1963 – 1965), Sparta (1966 – 1971) a RH (1972); na ME 1966 štrnásty (200), líder slovenských tabuliek 1962 (197); osobný rekord 209 (1966, vtedy najlepší výkon rodáka zo Slovenska).

JÁN HAZUCHA: narodený 3. júla 1943 v Lieskovi (okres Zvolen); horolezec a veteránsky maratónec; ako člen čs. i slovenskej reprezentácie zvládol niekoľko prvovýstupov v Tatrách, Alpách, na Kaukaze, Pamíre a v Nórsku, ako 45-ročný sa odhodlal na premiéru v maratóne, po troch Zvolenských (1990 v osobnom rekorde 2:56:29) si dal 8-ročnú pauzu, vrátil sa na MMM 1998, v r. 2013 ich odbehol až desať, neskôr pridal aj dlhšie a horské trate, jubilejný 1000. maratónsky štart zaregistroval v Grécku na trati Marathon – Atény (2015), v r. 2013 – 2019 vyhral svoju veteránsku kategóriu (do 75, resp. do 79 r.) na všetkých šiestich podujatiach série World Marathon Major (Berlín 2013, Boston 2015, New York 2017, Chicago 2018, Tokio 2019, Londýn 2019), v sezóne 2018 – 2019 ho vyhlásili za víťaza Abbott WMM Wanda Age Groupe 75-79; osobný rekord: maratón 2:56:29 (1990).

PETER ROVNIANEK: narodený 8. júla 1943 v Prahe; dlhoročný organizátor atletiky v Turci; od roku 1965 športový funkcionár: krajský referent atletiky v B. Bystrici, tajomník TJ Strojárne Martin (1966 – 1978), šéforganiátor majstrovstiev Slovenska na dráhe v Martine 1969, tajomník a hospodár štyroch majstrovstiev v cestnom behu na 25 km (1974 – 1977) a štyroch v polmaratóne (2005 – 2011), od r. 1990 hospodár atletického klubu ZŤS Martin, spoluorganizátor Behu k srdcu SNP (od 1967), Martinskej hodinovky, Turčianskej žiackej ligy, ale aj atletických ME 1978 v Prahe; spoluautor knihy *90 rokov turčianskej atletiky*; ocenenia: o. i. Zlatá medaila SZTK, Diplom MOV za rozvoj olympizmu.

EVA GLESKOVÁ-LEHOCKÁ: narodená 26. júla 1943 vo Zvolene; najúspešnejšia a najrýchlejšia slovenská šprintérka – jej rekord na 100 m 11,29 platí pol storočia, zabehla ho vo štvrtfinále OH 1968; začala v Lokomotive Zvolen (1958, tréner Karol Krištof), no systematicky až počas vysokoškolského štúdia práva a potom chémie v Bratislave u Antona Hajmássyho, od r. 1962 ju viedol Pavol Glesk, neskorší manžel, po Slávii SVŠT (1960 – 1970) štartovala za Inter (1971 – 1972); jediná slovenská spoludržiteľka svetového rekordu v olympijskej disciplíne: 1. júla 1972 v medzistátnom stretnutí s Maďarskom v Budapešti jej na 100 m ručne namerali 11,0 s – ako piatej na svete a tretej Európanke (Gleskovej svetový rekord 7,2 na 60 m v Brne 1. júna 1968 zväz nepredložil na schválenie); štartovala na troch OH: na dvoch bežala semifinále (Tokio 1964 100 m rozbeh

Najrýchlejšia Slovenka v histórii Eva Glesková-Lehocká.

11,8, štvrtfinále 11,6, semifinále 11,9, 200 m r. 24,2, sem. 24,5, Mexiko 1968 100 m r. 11,6, št. 11,2, sem. 11,7, 200 m r. 24,0), v Mnichove 1972 aj finále – 100 m r. 11,50, št. i sem. 11,43, v ňom si však natrhla stehenný sval, takže finále odbehla len so sebazaprením (8. za 12,48) a na rozbeh na 200 m už nenastúpila; trikrát finalistka ME: v Budapešti 1966 na 100 m štvrtá (11,9, desiatinu od bronzu), 200 m šiesta (24,0), v Aténach 1969 na 100 m siedma (11,90), dvojnásobná medailistka Európskych halových hier ako finišmanka čs. štafiet: v Dortmunde 1966 na 4×1 kolo bronzová (Macounová, Hiltšcherová, Kucmanová, Lehocká) a v Prahe 1967 na 4×150 m strieborná (Putnová, Seifertová-Přikrylová, Kucmanová, Lehocká); v Montreale 1967 reprezentovala Európu v medzikontinentálnom stretnutí s Amerikou (100 m, 4. miesto 11,9); získala 13 individuálnych čs. titulov: 6 na 100 m (1964 11,8, 1966 11,7, 1967 11,8, 1968 11,6, 1969 11,5, 1972 11,3) a 7 na 200 m (1962 25,3, 1963 24,6, 1964 24,5, 1966 24,3, 1968 24,3, 1969 24,2, 1972 23,5), navyše 4 slovenské (100 m 1960 12,5, 1970 12,0, 1971 12,0, halový na 40 m 1972 5,4); čs. rekord na 100 m zlepšila v r. 1962 – 1972 z 11,9 na 11,0, slovenský dokonca z 12,5 postupne na 12,4 (1960), 12,1 (1961), 12,0, 11,9 (1962), 11,8, 11,6 (1963), 11,5 (1966), 11,3 (1968, el. 11,29), 11,1 a 11,0 (1972), čs. rekord na 200 m z 24,4 na 23,4, slovenský postupne na 24,9, 24,8, 24,4 (1962), 24,2, 24,0 (1964), 23,8 (1967), 23,6

a 23,4 (1972); osobné rekordy: 60 m ručne 7,2 (1968), 100 m r. 11,0 (1972), el. 11,29 (1968), 200 m r. 23,4 (1972), el. 24,08 (1968); ocenenia: majsterka športu (1963), zaslúžilá majsterka športu (1968), Za vynikajúcu prácu (1973), Bronzové kruhy SOV (2003), Bronzový odznak SOV (2018), členka Siene slávy SAZ (2013).

BLAŽEK KRÁL: narodený 11. júla 1943 v Diviackej Novej Vsi; oštepár Slávie SVŠT Bratislava, dva slovenské tituly získal v drese Dukly Banská Bystrica (1967: 65,14, 1968: 68,66); osobný rekord starým modelom ošpeťu 71,10 z r. 1972.

ĎALŠÍ JUBILANT: IVAN DZURIŠ: narodený 25. júla 1943.

75 DANIEL PAUKO: narodený 1. mája 1948 vo Vrútkach; úspešný mládežnícky tréner; na gymnáziu v Žiline a na Pedagogickej fakulte UMB v Banskej Bystrici (1970) sa do zranenia kolena venoval najmä diaľke a krosu; trénovať začal ako učiteľ v Terchovej a v kysuckej Snežnici, najväčšie úspechy dosiahol v Lučenci – najmä ako tréner ŠSS a od 1980 TSM; keď jeho objav Robert Ruffíni získal na MEJ 1985 striebro v seniorskom rekorde SR 224 cm, stiahli oboch do vrcholového strediska MŠ SR v Bratislave, no Pauko sa o rok vrátil do Lučenca, kde bol metodik TJ SZ/LAC a po fúzii troch klubov bol tréner MAC Redox; po olympionikovi 1988 (Ruffíniho slovenský rekord 234 platí dodnes) objavil a viedol aj Michala Kabelku (231), olympionika 2012 a šiesteho na ME 2012 i ME do 23 r. 2007, ďalej Objav 2011, všestranného Tomáša Veszelku (trojskok 17,09, diaľka 779), bežcov Michala a Matúša Talánovcov, isté obdobie aj výškarku Ivanu Jobbovú (190); zakladateľ a organizátor Lučeneckej latky.

EVA SEIDLOVÁ-TÓTHOVÁ: narodená 19. mája 1948 v Rimavskej Sobotě; Slovenka s najvyšším počtom maratónov; členka AK Tlmače, prvý maratón zabehla na 35. narodeniny: MMM 1984 (s obrátkou v Seni) za 3:25:23, osobný rekord: 3:03:24 (Považskobystrický 1988); absolvovala všetkých 6 maratónov WMM (Boston, New York, Chicago, Berlín, Londýn, Tokio), päťty maratón bežala 2. 4. 2023 na ČSOB Bratislava Marathon.

DUŠAN MORAVČÍK: narodený 27. mája 1948 v Bánove (okres Nové Zámky); člen Siene slávy SAZ (2015), legendárny stípiar, ktorého rekordný čas na 3000 m prek. 8:23,8 min z r. 1972 neprekonal žiaden slovenský či český bežec už vyše 50 rokov; s atletikou začal v roku 1964 pod vedením trénera Knespla na železničnom učilišti v Brne, kde behal za Zbrojovku, v r. 1969 – 1976 bol v Dukle Praha zverencom Alexandra Zvolenského, rodáka z Modranky, odchovanca trnavskej atletiky, a na záver kariéry ho v RH Praha (1977 – 1980) viedol Miloš Písařík; na helsinských ME 1971 vytvoril čs. rekordy v rozbehu (8:32,81, posledný kilometer bežal bez jednej trety) aj vo finále (8:26,11)

Slovenská rekordérka v počte maratónov Eva Seidlová.

a ako druhý Slovák v histórii po Plachom získal striebro v individuálnej disciplíne – dobehol ani nie sekundu za Francúzom Villainom; na ME 1974 skončil desiaty (8:34,4), no na ME 1978 už v rozbehu (8:43,2); štartoval na troch OH: 1972 vo finále stíplu dobehol piaty (8:29,2), v rozbehu na 5000 m mal 14. najlepší čas 13:40,4), 1980 desiaty (8:29,1) a 1976 vypadol v rozbehu (8:41,95); majster Československa na 3000 m prek. 1971 (8:39,4), 1976 (8:36,6), 1980 (8:32,4) a v cestnom behu 1976, päťkrát zlepšil čs. rekord: 8:36,8, 8:35,8, 8:32,81, 8:26,11 (1971) a 8:23,8

Dušan Moravčík so striebrom z ME 1971.

Anton Keresteš medzi svojimi bývalými zverencami.

OSLAVUJÚ

(1972, v pražskom poolympijskom útoku mu svetový rekord Švéda Gärderuda 8:20,8 unikol len o 3 sekundy); osobné rekordy v hladkých behoch: 1500 m 3:42,4 (1971), 5000 m 13:40,27 (1972) a 10000 m 28:57,9 (1977).

ALFRÉD MORVAY: narodený 17. júna 1948 v Cíferi (okres Trnava); šprintér a organizátor; člen Slávie Trnava, majster Slovenska na 200 m 1968 (22,0), akademický majster Slovenska 1967 na 100 a 200 m a 1969 na 200 m; osobné rekordy (1968): 100 m 10,6, 200 m 21,8, 400 m 49,1; neskôr vysokoškolský pedagóg, dlhoročný riaditeľ Malokarpatského maratónu.

PAVOL HAJMÁSSY: narodený 7. júla 1948 v Trnave; syn legendárneho trnavského trénera Antona Hajmássyho, v mladosti desaťbojár (po otcovi ho viedol Mikuláš Čordáš); absolvent Lekárskej fakulty UK v Bratislave (1973), renomovaný chirurg (pôsobil aj v Nemecku); lekár slovenskej atletickej reprezentácie a člen zdravotníckej komisie SAZ.

IMRICH OZORÁK: narodený 25. júla 1948 v Bratislave; zaniatený organizátor atletických podujatí pre svetovú špičku aj pre mládež; šprintér a diaľkár Slovana Bratislava, po kariére už ako 20-ročný viedol klasifikačnú komisiu Bratislavského atletického zväzu, v r. 1970 ho Inter angažoval za tajomníka nového atletického oddielu a stal sa aj tajomníkom organizačného výboru, ktorý v máji 1971 na (prvej slovenskej) tartanovej dráhe štadióna na Pasienkoch po 4-ročnej prestávke obnovil Veľkú cenu Pravdy pod hlavičkou Cena Pravdy a televízie (od r. 1973 PRAVDA-TELEVÍZIA - SLOVNAFT, od r. 1986 súčasť svetového seriálu IAAF Grand Prix); od r. 1991 bol riaditeľom mítingu, ktorý sa pod názvami Slovaft, Cena Slovenska - Slovak Gold a Cena Slovenska konal až do zániku po 50. ročníku v roku 2010; v r. 1979 sa oženil s čs. rekordérkou na 400 m, 800 m a 400 m pr. Jozefínou Čerchlánovou; v r. 2003 inicioval zrod populárneho seriálu pretekov Zo školských lavíc do atletickej haly Elán a bol tiež šéforganiátor halového mítingu Elán; v súčasnosti organizuje školské a detské súťaže; nositeľ Bronzového odznaku SOV (2018).

DUŠAN CHATRNÚCH: narodený 2. júna 1948; dlhoročný funkcionár a rozhodca v Spartaku ŽŤS Dubnica, novátor v oblasti atletickej techniky (kontrola náčinia, o. i. zostrojil i vetromer); člen komisie rozhodcov SAZ, aktívne pôsobil i na EYOF 2022.

ANNA ČERNÁKOVÁ: narodená 26. júla 1948; dlhoročná rozhodkyňa v AK Mostáreň Brezno a na pretekoch Dudinská päťdesiatka.

70 MIROSLAV KLUS: narodený 15. mája 1953 v Čadci, pôvodne plavec Dukly Banská Bystrica, neskôr metodik a tréner v armádnom stredisku, v období 1985 - 1990 asistent

šéfrénera československej chodeckej reprezentácie Juraja Benčíka, počas jeho pôsobenia v Nórsku (1991 - 1992) hlavný tréner chodcov v Dukle, v ktorej bol trénerom až do r. 1999, člen olympijských výprav 1992 a 2000, potom tréner v HI-TEC Banská Bystrica, športový inštruktor, neskôr pracoval v oblasti zdravotníctva.

JOZEF MLÁKA: narodený 3. mája 1953; popredný vytrvalec v 70. rokoch, pôsobil v SVŠT Bratislava a BZVIL Ružomberok, osobné rekordy 5000 m 14:34,0 (1974), 10000 m 29:56,4 (1976), 3000 m pr. 9:23,8 (1978).

ĎALŠÍ JUBILANTI: DANA KRÍŽOVSKÁ: narodená 12. júna 1953, **ELENA NYÁRJASOVÁ:** narodená 23. júla 1953.

65 LADISLAV LATOCHA: narodený 1. mája 1958 v Čadci; šprintér; odchovanec považskobystrickej atletiky (tréner Štefan Miklovič), od r. 1977 člen Dukly Banská Bystrica (Ivan Čierny, Ján Šaffa); účastník ME 1978, šiesty v rozbehu na 100 m (10,73), čs. majster 1979 na 100 m (10,74) a 1977 v štafete Dukly na 4×100 m (41,11, Latocha, Pelach, Goralczyk, Chebeň), majster Slovenska na 100 m 1978 (10,3) a trikrát so štafetou Dukly na 4×100 m (1977 40,8, Chebeň, Pelach, Lukeš, Latocha, 1981 42,36, Chochlík, Latocha, Púchovský, Pella); v ére merania na stotiny vytvoril dva slovenské rekordy na 100 m (1978 10,62 a 1979 10,55); osobné rekordy: 100 m 10,3 (1978) a 10,55 (1979), 200 m 21,57 (1979); žije v Kanade.

DANIELA DRINKOVÁ: narodená 6. júna 1958; šprintérka, členka 10. štafety na ME 1978 4×100 m (Drinková, Široká, Holanová, Jimramovská, 45,03), čs. titul na 100 m (1981: 11,88) a slovenský na 100 m (1980: 12,19) a na 200 m (1980: 24,26) získala v drese Jednoty Trenčín, slovenský na 4×100 m v r. 1982 so Sláviu UK (Drinková, Dorová, Tomajková, Široká 47,42); osobné rekordy: 60 m 7,56/1982, 11,70/1981 (10. v histórii SR), 150 m 18,2/1979, 200 m 24,04/1980, šprint. trojboj 2890 b. (3. v histórii).

DUŠAN ŠTANCEL: narodený 8. júna 1958 v Martine; strednotratiar, tréner a funkcionár; s atletikou začal v Istebnom, pokračoval v Interi Bratislava (1974 - 1977 a 1980, tréner Karol Petöcz), Sláviu UK (1978 - 1979, Petöcz) a Dukle Praha (1981 - 1982, Jan Liška); majster Slovenska 1977, člen štafety Interu na 4×400 m (Ilavský, Štancel, Lenčes, Malovec - 3:18,7); osobné rekordy: 400 m 50,4 (1975), 800 m 1:52,0 (1977), 1500 m 3:47,81 (1981), 3000 m 8:23,7 (1982); po kariére tréner mládeže v Interi a od r. 1995 v klube Maratón AC Rača, ktorý založil; jeho zverencami boli o. i. Dušan Hlubocký, Kristína Guttmannová-Protičová, Lenka Štancelová, Milan Fedák, Iveta Putalová či Vladimír Šimík, ale

aj triatlonisti a duatlonisti; organizátor a rozhodca bežeckých podujatí; dlhoročný člen (v r. 2015 - 2016 predseda) dozornej rady SAZ.

IVAN ČILLÍK: narodený 15. júna 1958 v Nitre; diaľkár a trojskokan, vysokoškolský pedagóg, tréner, rozhodca a funkcionár; člen Slávie VŠP a Stavbára Nitra (tréneri Ivan Martinka, Jozef Korček, Ľudovít Čutrik), počas štúdia na FTVŠ v Bratislave Slávie UK (Karol Foltán, Ján Košťal), od r. 1981 Slávie PF (UMB) Banská Bystrica; osobné rekordy diaľka 686 (1977), trojskok 14,14 (1981); po kariére úspešný tréner, od r. 1985 viedol čs. diaľkársku rekordérku a šprintérku Evu Murkovú, v začiatkoch Marcelu Podrackú, neskoršiu slovenskú rekordérku v sedemboji, z ďalších o. i. Janku Dubovskú, Lenku Farskú, Barboru Bronišovú, Eriku Kučerovú a Petra Kršku; bol čs. šéfréner ženskej diaľky a slovenský šéfréner šprintov, v období 2005 - 2012 člen výkonného výboru SAZ, od r. 2016 predseda disciplinárnej komisie a od r. 2017 aj komisie Detskej atletiky, člen komisie rozhodcov a trénersko-metodickej komisie, školiťel trénerov a rozhodcov IAAF/WA; od r. 1981 pedagóg UMB v Banskej Bystrici, v minulosti vedúci Katedry telesnej výchovy a športu a prodekan Fakulty humanitných vied (2004 - 2012), v súčasnosti garant magisterského štúdia trénerstva, garant doktorandského štúdia (PhD.) v športovej edukológii, člen vedeckej rady FF UMB, od r. 1993 kandidát vied a od r. 2010 profesor; od r. 1997 člen výkonného výboru Slovenskej asociácie univerzitného športu (SAUŠ) a predseda stredoslovenskej rady SAUŠ.

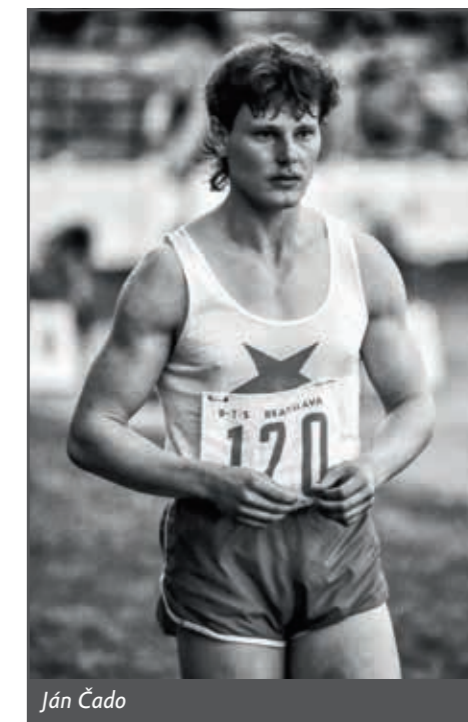
PAVOL BLÁŽEK: narodený 9. júla 1958 v Trnave; jeden z dvoch slovenských chodeckých majstrov Európy a 4-násobný olympionik; člen Lokomotívy Trnava a od r. 1978 Dukly Banská Bystrica (tréneri Ladislav Moc, Juraj Benčík); v r. 1978 - 1996 štartoval na všetkých vrcholných podujatiach okrem bojkotovaných OH 1984; na ME 1982 na 20 km získal bronz (1:26:13), 1990 zlato (1:22:05) a s výnimkou premiéry (1978: 14. - 1:27:49,3) vždy skončil v prvej desiatke: 1986: 20 km 6. (1:23:26), 1994: 50 km: 9. (3:49:44), na halových na 5000 m 1988: 9. (19:03:82), 1989: 4. (18:55:76), 1990: 4. (19:15:78), 1994: 6. (19:14:00); štartoval na štyroch OH - 1980: 20 km 14. (1:35:30,8), 50 km 10. (4:27:39), 1988: 20 km 15. (1:22:39), 50 km 12. (3:47:31), 1992: 20 km 17. (1:29:23), 50 km 29. (4:22:33), 1996: 20 km 46. (1:29:41), na prvých piatich majstrovstvách sveta - 1983: 6. (1:21:54), 17. (4:06:49), 1987: 11. (1:24:37), 18. (3:58:43), 1991: 20 km 17. (1:22:34), 1993: 20 km 15. (1:25:31), 1995: 50 km 17. (4:03:45) a raz aj na halových MS - 1989 na 5000 m 6. (18:41:34); štyrikrát majster Československa (na 20 km 1981 1:30:12, 1990 1:22:51, 1991 1:19:43, v hale 1990 na 5000 m 18:46,16)

Pavol Blažek s Cenou Jána Popluhára.

Dlhoročná oštepárska stálica Elena Révayová.

Ján Čado

a päťkrát Slovenska (1979 10 km 42:07,9, 1991 20 km 1:22:00, 1994 50 km 3:52:45, v hale na 5000 m 1989 18:14,0 a 1991 19:14,3); osobné rekordy: 20 km 1:18:13 (1990, dodnes rekord SR), 50 km 3:47:31 (1988); po chodeckej kariére bol tri roky tréner, potom organizačný pracovník VŠC Dukla B. Bystrica; stále športuje: po 14 rokoch (2004) pridal k seniorskému európskemu titulu v chôdzi aj veteránsky (v kategórii nad 45 rokov na 10 km) a od r. 2007 behá maratóny (os. rekord 3:08:20 z r. 2008); dcéra Zuzana na OH 2000 skončila na 20 km na 43. mieste a syn Michal získal striebro na MEJ 2003; nositeľ Bronzových kruhov SOV (2008) a Medaily SOV (2018), v r. 2022 získal najvyššie slovenské ocenenie fair play - Cenu Jána Popluhára, od r. 2014 je členom Siene slávy slovenskej atletiky.

ELENA RÉVAYOVÁ: narodená 10. júla 1958 v Chynoranoch (okres Partizánske); najlepšia čs. oštepárka na prelome 80. a 90. rokov, slovenská multišampiónka; s atletikou začala v Iskre Chynorany (tréner Jozef Žažo), neskôr členka Stavbára Nitra (1976 - 1979, Ladislav Petrovič), Slávie UK Bratislava (1980 - 1992, Bartolomej Rusina, v čs. reprezentácii Dana Zátoková) a Bebet Bratislava (1992 - 1996); na Svetovej univerziáde 1985 v japonskom Kobe štvrtá v kariérnom maxime 61,60 (druhý slovenský výkon histórie); pätnásobná čs. majsterka: 1987 (59,76), 1988 (58,56), 1989 (56,26), 1991 (54,04), 1992 (55,72), 12-násobná majsterka Slovenska: 1983 (55,08), 1984 (52,80), 1985 (54,70), 1987 (58,76), 1988 (57,92), 1989 (54,32), 1990 (52,76), 1991 (52,28), 1992 (50,06), 1993 (53,50), 1995

(48,44), 1996 (50,90), slovenská tabuľková jednotka nepretržite 14 rokov (1984 - 1997); neskôr úspešná veteránka: o. i. majsterka sveta 1997 (W35 51,52) a majsterka Európy 1996 (svetový rekord v kategórii W35 53,06) a 1998 (W40 44,73); absolventka FTVŠ UK, trénovala v ŠG v Bratislave (od r. 1987), jej zverencami boli o. i. guliari Lucia Korčeková a Denis Engliš, pred úrazom aj Adrián Matušík, 2-násobný paralympionik.

ĎALŠÍ JUBILANTI: JOZEF IŠTÓK: narodený 1. mája 1958, **MARIÁN MALEK:** narodený 5. mája 1958, **JOZEF MIHOK:** narodený 8. mája 1958, **PETER TULÁK:** narodený 27. mája 1958, **DAGMAR GREGOR:** narodená 18. júna 1958.

60 FRANTIŠEK ZMORAY: narodený 1. mája 1963; viacbojár Slávie PF Banská Bystrica, slovenský majster v desaťboji 1982 (6811 b.) a 1984 (6806 b.); osobný rekord 7302 bodov z r. 1985 (4. v histórii SR) dosiahol v drese Dukly B. Bystrica.

JÁN ČADO: narodený 7. mája 1963 v Trstenej, diaľkár a trojskokan ZVL Dolný Kubín (tréner Barnabáš Úvegeš), od r. 1983 Slávie Praha, kde hneď v úvodnom roku spolupráce s Petrom Nemšovským na MS v Helsinkách obsadil 6. miesto (17,06, dvakrát skočil za 17 m a os. rekord si zlepšil o 27 cm); na halových ME 1983 v Budapešti 4., takisto na HME v Göteborgu 1984, Madride 1986 a v Liévine 1987; v gréckom Pireu na HME 1985 získal striebro halovým kariérnym maxiom 17,23; životnú formu mal v olympijskom lete 1984: na P-T-S vyhral v čs. rekorde 17,34 m; bojkot OH v Los Angeles vnímal ako veľkú krivdu, na Svetových halových hrách 1985 obsadil

5. (trojskok) a 9. miesto (diaľka) a po „tradičnom“ štvrtom na HME 1987 sa z premiéry halových MS v americkom Indianapolise 1987 (vo finále 10. - 16,33) domov už nevrátil; v USA študoval na North Central College v Naperville (v r. 1993 ju ukončil ako bakalár) - v jej drese získal 7 titulov majstra III. divízie a od r. 2016 figuruje v Siene slávy NCAA; po novembri 1989 reprezentoval Československo ešte v roku 1991 na HMS a MS, ale neprekročil prah kvalifikácie (v Seville 16., v Tokiu 19.), ba raz aj Slovensko - v II. lige Európskeho pohára družstiev 1994 v Istanbuli (5., 16,06); vrátil sa do USA, kde sa po nevydarenom pokuse o trénerskú kariéru zamestnal vo finančnej firme; osobné rekordy: diaľka 809 (1984), trojskok 17,34 (1984); 3-násobný čs. majster (hala 1983 a 1987, vonku 1986).

SOŇA HEGENBARTOVÁ: narodená 4. júna 1963; guliarka Tatrana Spišská Nová Ves, od r. 1982 Slávie UK Bratislava, slovenská majsterka 1983 (12,32); osobný rekord 12,88/1984.

BEÁTA PÚCHOVSKÁ: narodená 17. júna 1963; bežkyňa Považana N. Mesto n. V., od r. 1983 Slávie UK Bratislava; slovenská míliarska majsterka v krose 1984; osobné rekordy: 800 m 2:13,41/1981, 1500 m 4:33,38/1984, 3000 m 10:00,43/1983, 10000 m 38:08,61/1984.

ĎALŠÍ JUBILANTI: EMIL REPÁK: narodený 4. mája 1963 **JOZEF KADURA:** narodený 21. júna 1963, **ANNA PORTÁŠIKOVÁ:** narodená 5. júla 1963, **RENÁTA BUGÁROVÁ:** narodená 9. júla 1963, **MIROSLAV BOŽÍK:** narodený 21. júla 1963, **PETER KLOBUČNÍK:** narodený 24. júla 1963.

OPUSTILI NÁS

JURAJ KAUL: narodil sa 4. júla 1944 v Trenčíne, zomrel 22. januára 2023 v Trenčíne; bývalý žrdkár, neskôr popredný atletický tréner a funkcionár; v drese TTS (resp. Iskra) Trenčín získal slovenské dorastenecké tituly, jeho osobný rekord s kovovou žrďou bol 383 cm; po absolvovaní FTVŠ UK (1968) začal profesionálnu trénerskú dráhu v Trnave u A. Hajmássyho, od r. 1969 už pôsobil ako šéf TSM Trenčín a od r. 1982 bol šéftrener v ŠG v Trenčíne; viedol o. i. Danielu Drinkovú, čs. majsterku 1981 na 100 m, Gabrielu Kvasňovskú, majsterku Slovenska 1975 na 400 m, bol prvý tréner Luboša Chochlíka, ktorý sa stal najlepším slovenským šprintérom v 80. rokoch a rekordérom SR, v Dubnici neskôr externe trénoval Jozefa Švondrka (100 m: 10,42 a 200 m: 21,01); takmer tri desaťročia predseda oddielu Slávia ŠŠ Trenčín.

IVAN KOVÁČ: narodil sa 25. decembra 1948 v Zemianskych Kostoľanoch, zomrel 11. februára 2023 v Banskej Bystrici; bývalý popredný rozhlasový reportér, skvelý strednotratiar a doposiaľ držiteľ najstaršieho mužského slovenského rekordu (1500 m 3:39,4), svoj rekordný výkon dosiahol na P-T-S 1974, kde skončil len 0,3 s za Austrálčanom Crouchom (8. na OH 1976); s atletikou začal ako študent chemickej priemyselky v Banskej Štiavnici, pokračoval v Slávii PF a Dukle Banská Bystrica pod vedením Róberta Rozima; na HME 1973 v Rotterdame bol člen štafety Československa na 4×4 kolá, ktorá v slovenskom zložení Ivan Kováč, Jozef Samborský, Jozef Plachý, Ján Šišovský získala striebro (6:21,60), v sólových štartoch na 1500 m na ME 1974 (3:44,7) aj na troch halových (1970 3:52,9, 1971 3:48,9, 1973 3:44,58) skončil v rozbehoch; 11-násobný čs. majster: 1500 m 1972 (3:48,0), 1974 (3:49,4), kros 1970 - 1972 a 1977, v hale na 1500 m 1970 (4:01,3), 1971 (4:02,5), 1973 (3:57,0), 3000 m 1970 (8:48,0), 1973 (8:34,8); 9-násobný slovenský: 800 m 1969 (1:54,1), 1972 (1:53,0), 1973 (1:53,2), 1500 m 1968 (3:56,5), 1971 (3:50,5)

Skvelý strednotratiar a neskôr rozhlasový reportér Ivan Kováč.

a kros 1969 - 1972; osobné rekordy: 800 m 1:49,2 (1974), 1500 m 3:39,4 (1974, rekord SR), míľa 4:03,2 (1973, najstarší slovenský halový rekord), 5000 m 14:40,0 (1970); po skončení kariéry bol dlhé roky rozhlasovým športovým reportérom; ocenenia: majster športu (1975), Bronzový odznak SOV (2012) a Strieborný odznak SOV (2018).

ERNEST ZACHAR: narodil sa 18. januára 1953, zomrel 14. februára 2023; popredný športový lekár, ktorý dlhé roky spolupracoval aj so slovenskou atletickou reprezentáciou, bol o. i. člen výpravy na MS 2013 v Moskve či ME 2014 v Zürichu. **JÁN DZURNÁK:** narodil sa 1. júna 1953 v Levoči, zomrel 13. februára 2023; úspešný chodecký vytrvalec; s chôdzou začal v päťnástich v Spišskej Novej Vsi a už o rok bol čs. majstrom mladšieho dorastu na 5000 m; v Kutnej Hore sa začal špecializovať na najdlhšiu trať, cestu do reprezentácie v Lugano Trophy (1977 a 1979) mu otvoril triumf a čs. titul na 15. ročníku Přešovskej päťdesiatky v roku 1976 (4:12:25,0); na ME 1978 v Prahe skončil z čs. tria „maratóncov“ na 50 km najlepšie - 14. (4:04:40,0); atletike sa venoval aj ako tréner mládeže v plzenských kluboch; čs. rekordy: 30 000 m 2:19:58,4 (1978), 50 000 m 4:08:19,0 (1979); osobné rekordy: 20 km 1:27:30 (1980), 50 km 4:04:03 (1979); ocenenie: Majster športu (1977).

STANISLAV ŠTEFKOVIČ: narodil sa 21. novembra 1929 v Skačianoch (okres Partizánske), zomrel 22. februára 2023 v Nitre; prvý Slováč, ktorý o žrdi skočil štyri metre a v desaťboji získal 6000 bodov; medziškolské stretnutie Trenčín - Tábor odhalilo talent na atletiku; 14 mesiacov trénoval v Baťovanoch (dnes Partizánske), kde na Priemyselnej škole energetickej a strojárskvej vyučoval Anton Hajmássy, počas štúdia Pedagogickej fakulty UK súťažil v drese Slávie VŠ Bratislava a od r. 1957 v Nitre, kde bol pedagógom VŠP a členom Slávie; v r. 1953 získal na majstrovstvách ČSR bronz vo výške (180) a v desaťboji v rámci vysokoškolskej skúšky dosiahol slovenský výkon roka (dobový bodový súčet 5174), na jar r. 1954 na sústredení reprezentácie v Starej Boleslavi zdolal čs. majstra Miloslava Vlčka a nominovali ho na Svetovú univerziádu do Budapešti, kde v desaťboji skončil 4. (5663, podľa dnešných tabuliek 6161), ba aj na ME do Bernu - 12. (5401, 5929); v skoku o žrdi sa po naštudovaní knihy strieborného medailistu ME 1946 Nikolaja Ozolina zlepšil za rok z 312 na 384 cm (1954); v žrdi 12× posunul slovenský rekord - z 375 na 430 cm, túto výšku v Krakove v r. 1957 skočil na kovovej (vôbec prvý čs. rekord slovenského žrdkára) a v r. 1964 dvakrát aj na laminátovej žrdi; na Svetovej univerziáde v Paríži 1957 skončil 9. (380); v drese Nitry štartoval v SNL do r. 1976; majster Slovenska v skoku o žrdi

1956 (400) a 1957 (390), slovenské šampionáty v žrdi sa v r. 1954 - 1955 a v desaťboji v r. 1952 - 1966 neuskutočňovali; líder čs. tabuliek v žrdi 1957 (430) a slovenských v žrdi (1954 - 1959, 1962 a 1964) a v desaťboji (1953 - 1955); osobné rekordy: žrd 430 (1957, 1964), desaťboj podľa dnešných tabuliek 6467 (6144); po kariére pôsobil ako rozhodca, funkcionár a tréner (viedol o. i. výškarku Dianu Láznickovú-Malejčíkovú); ocenenia: Majster športu (1958), Čestné uznanie SOV za celoživotné pôsobenie v duchu fair play (1995), člen Siene slávy slovenskej atletiky (2022).

JÁN SOLČANI: narodil sa 27. decembra 1939 v Novom Meste nad Váhom, zomrel 28. februára 2023 v Banskej Bystrici; najlepší slovenský dialkar v 60. rokoch 20. storočia; systematicky trénoval dialku až v r. 1960 počas vojenskej služby v Dukle Praha, pod vedením trénera Zdeňka Melichárka sa zlepšil až na 747 cm, čo bol o 2 cm lepší výkon ako slovenský rekord Štefana Molnára; po návrate z vojenčiny ho v drese Slovana ChZJ Bratislava vyrovnal a v roku 1963, keď získal aj čs. titul, posunul na 752 cm, tento výkon mu namerali aj na majstrovstvách Slovenska 1970, keď k prvému titulu po obnovení šampionátov v r. 1967 v drese bratislavského Slovana pridal druhý ako člen Dukly Banská Bystrica; v armádnom stredisku pôsobil od r. 1967, v ktorom skončil ôsmy na Európskych halových hrách; slovenské rekordy: 745 (1962), 752 (1963 dvakrát a 1970), osobné rekordy: 100 y 9,9 (1964), 100 m 10,6 (1964), dialka 752 (1963 a 1970, v r. 1964 s vetrom 758), trojskok 14,74 (1963); po kariére ostal žiť v Banskej Bystrici, úspešný tréner Dukly, Slávie PF aj športového gymnázia, medzi jeho zverencov patrili o. i. Pavol Tolnay, ktorý prekonal jeho rekord SR 752 (758 v r. 1970) a posunul ho až na 777 cm, výškari Mária Melová, Ladislav Borodáč, Ladislav Orviský, prekážkar Vlastimil Hoferek, dialkar Milan Gombala; ocenenia: Majster športu (1967), Vzorný tréner (1980).

Najlepší slovenský dialkar v 60. rokoch 20. storočia Ján Solčani.

Zo srdca našej zeme

Máme za sebou 30 rokov zlepšovania sa a skúseností.

Voda Lucka je z horského hlbinného prameňa z chránenej oblasti Piešťan. V 250 m je dokonale chránená a vďaka svojej mikrobiologickej čistote nevyžaduje žiadne úpravy. Jej jemné výnimočné zloženie a Lucka minerály sú skvelou výbavou a sú výborným pitným režimom v obdobiach, keď je na organizmus kladená vysoká záťaž. Staráme sa o naše technologické procesy, aby sme tento poklad z čistej prírody dostali až k vám.

www.lucka.sk

viac ako
30 rokov
Originál

OCHRANNÉ PÁSMA II. STUPŇA SVETOZNÁMYCH KÚPEĽOV PIEŠTANY

KRASOVÉ ÚTVARY

VÁPENCE A DOLOMITY

KALCITY

PRÍRODNÝ PRAMEŇ LUCKA

prameň z hĺbky 250 m

minimum SODIKA

Lucka Tvoj vodný anjel® - partner pitného režimu Slovenského atletického zväzu.

TIPOS je najväčší podporovateľ
športu na Slovensku

Nech radosť zo športu vítazi

Len za uplynulý rok sme podporili
slovenský šport sumou viac ako 50 miliónov eur.

Viac na radostvitazi.sk

Vaše výhry, naša radosť

18+ HRAJ
ZODPOVEDNE